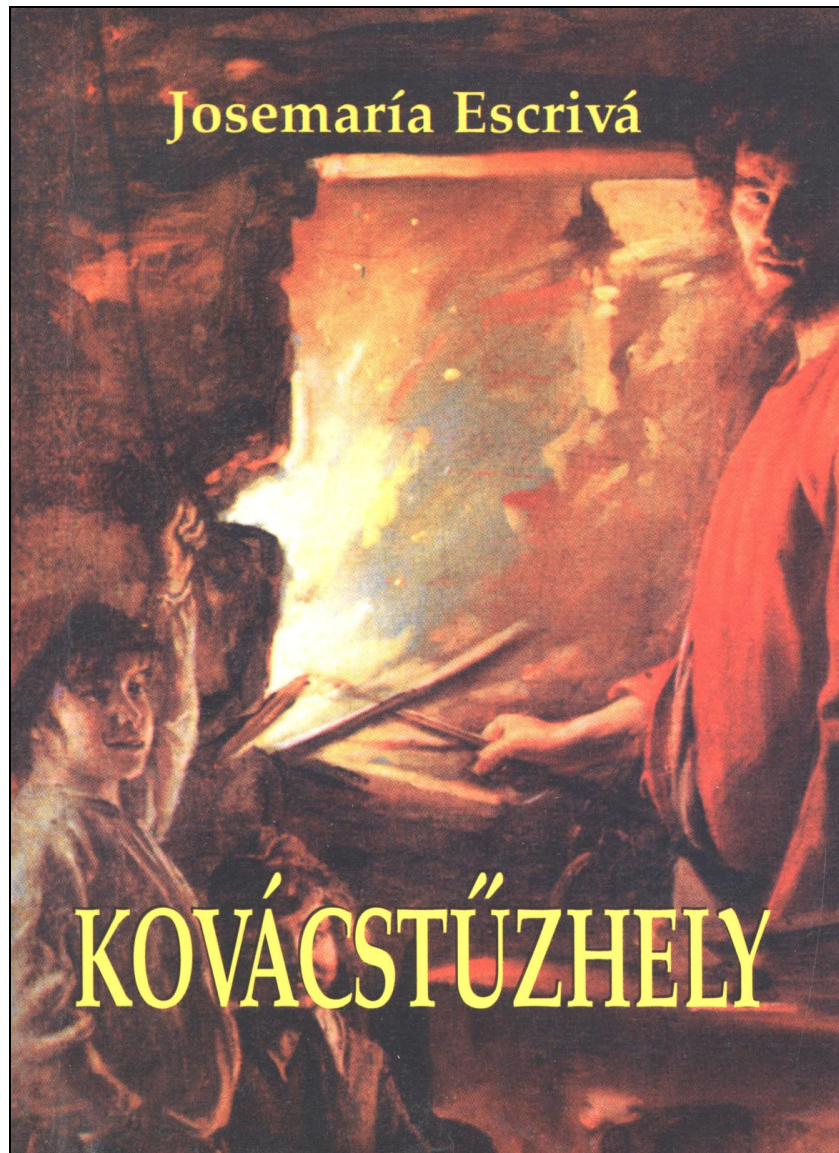

Josemaría Escrivá Kovácsstűzhely

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Josemaría Escrivá
Kovácsstűzhely

A mű eredeti címe:
Forja

Fordította:
Dr. Erdő Péter

Nihil obstat.
Dr. Eörs Csordás
censor deputatus.

Nr. 2686/1998. Imprimi potest.
Strigonii die 19. Novembris a. 1998.
Dr. László Card. Paskai
Primas Hungariae
Archiepiscopus
Strigoniensis– Budapestinensis.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1998-ban jelent meg a Szent István Társulat kiadásában az ISBN 963 361 046 X azonosítóval. Az elektronikus változat a Szent István Társulat engedélyével készült. A könyvet lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a Szent István Társulaté.

Tartalomjegyzék

Impresszum.....	2
Tartalomjegyzék.....	3
Előszó.....	4
A Szerző.....	8
A Szerző előszava.....	10
Villámlások.....	11
Küzdelem.....	18
Kudarcc.....	28
Pesszimizmus.....	34
Képes vagy rá!.....	41
Tovább küzdeni.....	50
Feltámadni.....	60
Győzelem.....	71
Munka.....	81
Olvasztótégely.....	88
Kiválasztás.....	98
Termékenység.....	104
Örökkévalóság.....	112
Szentírási helyek jegyzéke.....	120
Ószövetség.....	120
Újszövetség.....	121
Tárgymutató.....	126

Előszó

1931. augusztus 7-én, azon a napon amikor a Madridi Egyházmegye Urunk Színeváltozását ünnepelte, mons. Josemaría Escrivá írásba foglalta az Úrtól kapott misztikus tapasztalatainak egyikét. A szentmise bemutatása közben, Isten megadta neki, hogy új módon értse meg az Evangéliumnak ezeket a szavait: „et ego, si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum”¹. *Megértettem, hogy Isten emberei lesznek azok, akik felemelik a Keresztet, Krisztus tanításaival, minden emberi tevékenység csúcsára... És láttam az Urat győzedelmeskedni és Magához vonzani minden dolgot. Később, válaszként erre a megvilágosításra, azt írta: Noha üresnek érzem magam erények és tudomány dolgában (az alázatosság az igazság... aranyfüst nélkül), tüzes könyveket szeretnék írni, amelyek eleven lángként járnak be a világot, mely fényt és meleget ad az embereknek, és szegény szívüket izzó parázssá teszi, hogy rubintkőként ajánlhassák fel Jézusnak királyi koronája számára*².

Ezeknek a vágyaknak a gyümölcsei voltak az „Út”, a „Barázda” és a „Kovácsűzhely”; e két utóbbi művet csak a szerző halála után tették közzé, de akkoriban születtek, és semmilyen más leírás nem illik rájuk, mint a szerző fenti szavai. A „Kovácsűzhely” tüzes könyv, melynek olvasása és átélkedése sok lelket az isteni Szeretet kohójába vethet, és fellobbanthatja bennük az életszentséget és az apostolságot, mert ez volt mons. Escrivá vágya, mely előszavában világosan kifejeződik: *Hogyne fognánk hát a lelket – ezt a tiszta aranyat –, s tennénk a kovácstűzhelyre, hogy megmunkáljuk tűzzel és kalapáccsal, míg ebből a nyers aranyból ragyogó ékszer nem válik, hogy felajánljuk Istenemnek, Istenednek?*

A „Kovácsűzhely” 1055 elmélkedési pontból áll, melyek 13 fejezetet alkotnak. E pontok közül soknak világos önéletrajzi jellege van: az Opus Dei alapítójának írásos megjegyzései, bizonyos lelki füzetekben, melyeket a harmincas években használt, noha nem naplóként vezetett őket. Ezekben a személyes feljegyzésekben példákat gyűjtött össze a lelkében végbement isteni működésről, hogy többször átélkedje őket személyes imádságban. Feljegyezte a hétköznapi élet eseményeit és anekdotáit is, melyekből mindig természetfeletti tanítást igyekezett nyerni. Mons. Escrivá mindig kerülte, hogy felhívja magára a figyelmet. Így az önéletrajzi jellegű helyzetekre és eseményekre való utalásokat, a rá jellemző módon, harmadik személyben adja elő.

Nekünk, akiknek az a nagy szerencse jutott osztályrészül, hogy a közelében élhettünk, sokszor beszélt erről a könyvről, mely az évek során öltött testet. Az anyag végleges elrendezésén túl az is kívánsága volt, hogy minden egyes pontot nyugodtan elolvasson, és így egész papi szeretetét az olvasó szolgálatába állítsa: nem a pontok csinosítása érdekelte, csupán a lelkek bensejébe kívánt elhatolni, és ebben a reménységben... hívta el őt az Úr a maga bensőséges közelségébe. És ahogyan azokat hátrahagyta, úgy jelennek meg most a közönség számára.

A „Kovácsűzhely” magva ebben az állításban foglalható össze: *Jézus Krisztus élete, ha hűségesek vagyunk Hozzá, valamiképpen megismétlődik mindnyájunk életében, mind belső folyamatában – a megszentelődésben, mind pedig a külső viselkedésben* (418. sz.).

A Krisztushoz való folyamatos hasonlónak válás, mely a keresztény élet lényegét alkotja, titokzatos módon valósul meg a szentségek útján³. Ezenkívül személyes erőfeszítést is kíván arra, hogy megfeleljünk a kegyelemnek: megismerni és szeretni az Urat, ugyanazokat az érzéseket táplálni, mint Ő⁴. Utánozni életét mindennapi viselkedésünkben olyannyira, hogy

¹ Jn 12,32; ez volta szent szöveg az akkor érvényben lévő hivatalos Vulgata változatában.

² J. Escrivá, 1931. VIII. 7. A Szent Kereszt és Opus Dei Prelatúra Levéltárában őrzött kéziratos feljegyzés.

³ Vö. II. Vatikáni Zsinat, Lumen gentium 7.

⁴ Vö. Fil 2,5.

az Apostollal ezt kiálthassuk: „Vivo autem, iam non ego: vivit vero in me Christus”⁵, élek ugyan, de már nem én: mert Krisztus él bennem. Így konkretizálja számunkra azt a programot – az életszentséget – melyet az Úr kivétel nélkül mindenki elé tűz. *Figyelj jól: a világon sok férfi és nő van, és a Mester egyiküket sem mulasztja el hívni. Keresztény életre hívja őket, szent életre, a választottak életére, örök életre* (13. sz.).

A Krisztussal való fokozatos azonosulásnak ez a belső útiránya alkotja a „Kovácsűzhely” vezérfonalát. Olyan vezérfonal ez, mely nem tartalmaz merev sémát a belső élet számára; semmi sem állt ennél távolabb mons. Escrivá szándékától, aki nagyon is tiszteletben tartotta mindenki belső szabadságát. Mert végül is minden lélek a maga saját útját járja, a Szentlélek indításai szerint. Ezek a pontok inkább baráti javaslatok, atyai tanácsok azoknak, akik úgy döntenek, hogy komolyan veszik keresztény hivatásukat.

A „Kovácsűzhely” végezetül kísérorje a léleknek megszentelődésének útján attól kezdve, hogy az felfogja a keresztény hivatás fényét, egészen addig, amíg a földi élet megnyílik az örökkévalóság felé. Az első fejezet éppen a hivatásnak van szentelve; a szerző a „Villámlások” címet adja neki, hisz villámsújtottan állunk, valahányszor Isten megérteti velünk, hogy fiai vagyunk, hogy Egyszülött Fiának egész vérébe kerültünk, és hogy – személyes kicsinységünk és nyomorúságunk ellenére – azt akarja, hogy Krisztus társai legyünk a Megváltásban: *Isten fiai. – Az egyetlen lángot hordozzák, mely képes megvilágítani a lelkek földi útjait, az egyetlen villámot, amelyben sohasem lehet sötétség, árnyék vagy félárnyék* (1. sz.).

Az isteni meghívásra való válasz állandó küzdelmet kíván. Zajtalan harcot a mindennapi élet küzdőterén, *mert szentnek lenni nem azt jelenti, hogy különös dolgot kell csinálnod, hanem hogy küzdened kell benső életedben és kötelességed hősie, teljes végrehajtásában* (60. sz.).

Ebben a belső csatában nem fognak hiányozni a kudarcok, és a csüggedés veszélye csapdákat jelenthet. Ezért az Opus Dei alapítója fáradhatatlanul sulykolta a lelkekbe Zebedeus fiainak „possumus!”-át⁶; azt a kiáltást – „képesek vagyunk rá!” –, mely nem elbizakodottságból, hanem az isteni Mindenhatóságba vetett alázatos bizalomból fakad.

Mons. Escrivának tetszett a szamár képe, ezé a kevéssé látványos, alázatos munkásé, mely méltó volt arra a megtiszteltetésre, hogy diadalmenetben vigye Jézus Krisztust Jeruzsálem utcáin. A kitartó, engedelmes, méltatlanságának tudatában levő szamár képe arra szolgál számára, hogy buzdítsa az olvasót számos olyan erény megszerzésére és gyakorlására, melyeket a vízemelőt hajtó szamárban fedezett fel: *alázatos kemény a munkában és kitartó, csökönyös!, hűséges, igen biztos léptű, erős és – ha jó gazdája van – hálás és engedelmes* (380. sz.).

A vízemelőt hajtó szamár alázatosságához és kitartásához, mint látjuk, szorosan hozzátartozik az engedelmisség. *Légy meggyőződve róla: ha nem tanulsz meg engedelmeskedni, nem leszel hatékony* (626. sz.). Mert engedelmeskedni annak, aki Isten nevében vezeti lelkünket, és mederbe tereli apostolságunkat, annyit tesz, mint megnyílni az isteni kegyelemnek, hagyni, hogy a Lélek cselekedjék; szóval alázatosság. Tehát engedelmisség magának Istennek. És Istenért Szent Egyházának. Nincs más út: *Légy meggyőződve róla, fiam, hogy az Egyházban elveszíteni az egységet annyi, mint meghalni* (631. sz.). Ez mons. Escrivá prédikációjának egy másik „alapeszméje”: nem elválasztani Krisztust Egyházától, nem elválasztani a keresztényt Krisztustól, akivel a kegyelem révén egyesült. Csak így biztos a győzelem.

⁵ Vö. Gal 2,20.

⁶ Mk 10,39.

Azok a férfiak és nők, akik a világban keresik az életszentséget, apostoli munkájukat szokásos kötelességeik teljesítésében és teljesítése által, elsősorban hivatásbeli tevékenységük révén végzik. *Szent Pál tanításából tudjuk, hogy meg kell újítanunk a világot Krisztus szellemében, s hogy az Urat minden fölé és mindennek a mélyébe kell helyezni. – Úgy látod, ezt teszed foglalkozásodban, hivatásbeli munkádban?* (678. sz.).

A munkával együtt az életszentség és az apostolság eszközévé kell alakulnia minden nemes emberi dolognak. *Csodáld Atyánk, Istenünk jóságát: nem tölt el örömmel az a bizonyosság, hogy házad, családot, országod, melyeket bolondul szeretsz, szentek lehetnek?* (689. sz.). Ezért különböző pontokban utal a házasságra és a családra, valamint a polgári kötelezettségekre is. *Mert az Úr azt akarta, hogy mi, akik fiai vagyunk, akik megkaptuk a hit ajándékát, megmutassuk a teremtés eredendő, optimista látásmódját, a „világ iránti szeretetet”, mely a kereszténységben dobog* (703. sz.).

A szerző nem mulaszt el emlékeztetni arra, hogy „az emberi dolgok átistenítéséhez” mély belső életre van szükség: ellenkező esetben azt kockáztatnánk, hogy „elemberiesítjük az istenit”. Mégsem feledkezett meg arról, hogy – mint többször hallottam mons. Josemaría Escrivától – *minden természetfeletti, mikor az emberekre vonatkozik, nagyon emberi*. Ezért minél teljesebb az azonosulás Krisztussal, annál sürgetőbbé válik az apostoli vágyódás, mert *az életszentség – mikor valódi – túlrad, hogy eltöltsön más szíveket, más lelkeket a maga bőségéből* (856. sz.).

A keresztény ember olyan nagy szívet kap, amilyen Krisztus Szíve, melyben van hely mindenki számára. *Jézus nagy szeretetet fog kelteni benned, mindazok iránt, akikkel találkozol, olyan érzést, mely egyáltalán nem fogja elhomályosítani azt, amit Iránta érzel. Ellenkezőleg: minél jobban fogod szeretni Jézust, annál több ember fog helyet találni a szívedben* (876. sz.).

Ezért utálatos minden szükkeblűség, a partikularizmus és még inkább a klikkeskedés minden megnyilvánulása. Így az érett lélek két jellemző magatartása összefonódik: a lelkek iránti kielégíthetetlen éhség egyetlen – *egyetlenegy!* – *lélek sem lehet közömbös számodra* (951. sz.) – és az – éppoly olthatatlan – vágy az Istennel való egységre (vö. 927. sz.).

Minthogy az Isten iránti szomjúság nem oltható a földön, a végső egységre vágyódunk az „örökkévalóságban”. Ez a „Kovácsűzhely” utolsó fejezetének témája. Ahogyan Szent Pál, úgy az Opus Dei alapítója is, mégpedig utolsó éveiben különös intenzitással, szó szerint vágyat érzett arra, hogy mielőbb átölelje Szerelmét az Égben – hányszor ismételte a zsoltár szavait: „vultum tuum, Domine, requiram!”⁷ – és vágyat arra, hogy hatékonyan szolgálja Őt még sokáig a földön: *Meghalni jó dolog. Lehetséges, hogy valakinek hite legyen, és ugyanakkor féljen a haláltól?... Ám amíg az Úr a földön akar hagyni téged, gyávaság lenne meghalnod. Élni, élni, szenvedni és dolgozni Szeretetből: ez a te feladatod* (1037. sz.).

Így Isten fiainak életében tökéletes folytonosság van: *A mennyei boldogság azokra vár, akik tudnak boldogok lenni a földön* (1005. sz.). Ez az a jutalom, amit Jézus Krisztus ígért annak, aki követi Őt⁸: boldognak lenni idelent, relatív boldogsággal, és boldognak lenni mindig az örök életben.

Veszem a bátorságot magamnak, kedves olvasó, hogy biztosítsalak: ha Isten Szeretetének „kovácstűzhelyébe” vetjük magunkat, lelkünk jobbá válik, veszít egy kicsit a salakjából. Mons. Josemaría Escrivá annak az embernek a biztos léptével fog vezetni minket a belső élet útjain, aki a terep minden zugát ismeri, mert sokszor bejárta. Ha valóban nekiindulunk, hogy befussuk ezt az ösvényt, ha újra és újra elkezdjük, valahányszor szükségessé válik (vö. 384.

⁷ Zsolt 26,8.

⁸ Vö. Mt 19,29.

sz.), mi is elérkezünk versenyfutásunk végére, békében és örömmel, biztosan abban, hogy mennyei Atyánk karjába fogad minket.

Ne feledd, hogy a Szent Szűz a közbenjárónk; Hozzá folyamodunk soraink végén a „Kovácsűzhely” szavaival, hogy ennek a könyvnek az olvasása és átélmélkedése valósítsa meg bennünk Isten kegyelmével azt a célt, melyet mons. Escrivá tűzött maga elé, mikor azt írta: *Ne hagj el, Anyám! Add, hogy keressem Fiadat; add, hogy megtaláljam Fiadat; add, hogy szeressem Fiadat... egész lényemmel!* (157. sz.).

Alvaro del Portillo

Róma, 1986. december 26.

A Szerző

Boldog Josemaría Escrivá de Balaguer 1902. január 9-én a spanyolországi Barbastróban született, Huesca tartományban. Tizenöt-tizenhat éves korában tudatosult benne az isteni hívás és elhatározta, hogy a papi pályára lép. 1918-ban kezdte meg teológiai tanulmányait a logroñoi, majd 1920-ban a San Francisco de Paula szemináriumban, Zaragozában folytatta, ahol 1922-től szuperiornak nevezték ki. 1923-ban egyházi hatósági engedéllyel polgárjogot kezdett tanulni a zaragozai egyetemen, teológiai tanulmányaival párhuzamosan. 1924. december 20-án diakonussá, majd 1925 márciusában pappá szentelték.

Az egyházi szolgálatot a perdigueraei plébánián (zaragozai egyházmegye), majd később Zaragozában kezdte meg. 1927-ben érseki engedéllyel Madridba költözik, ahol fáradhatatlan papi tevékenységet folytat minden társadalmi körben, időt szánva a külváros szegényeire és rokkantjaira, a kórházak gyógyíthatatlan betegeire és a haldoklókra. Káplánja volt a *Patronato de Enfermos* és szociális munkása a *Damas Apostolicas de Sagrado Corazón* szervezetnek. Ugyanakkor professzorként működött az egyetemi akadémián, közben doktori tanulmányait folytatta polgárjogból, amire ebben az időben csak a madridi egyetemen nyílt lehetőség.

1928. október 2-án az Úr megvilágosította előtte, amiről addig csak előérzete volt, és e felismerés alapján megalapította az Opus Dei-t. Mindig hűségesen az Úr akaratához, 1930. február 14-én megértette, hogy az Opus Dei apostoliságát a nőkre is ki kell terjeszteni. Így új lehetőség nyílt meg az Egyházban, ami minden társadalmi osztályon belül előmozdítja a szentté válás útjának keresését, és az apostoli munka gyakorlását a világban a mindennapi munka megszentelésén keresztül a hívők nemére való tekintet nélkül.

Az Opus Dei alapítója ettől kezdve – minden lelket magához hívó apostoli céllal – az Isten által rábízott küldetés teljesítésére szentelte életét. 1934-ben nevezték ki a *Patronato de Santa Isabel* rektorává. A spanyol polgárháború idején élete kockáztatása árán Madridban gyakorolta papi szolgálatát, majd Burgosban. Később boldog Josemaría Escrivának hosszú időn keresztül kegyetlen támadások miatt kellett szenvednie, amit ő derűvel és természetfeletti lelkierővel viselt el.

1943. február 14-én megalapította a Szent Kereszt Papi Társaságot az Opus Dei elválaszthatatlan társulásaként. Így vált lehetővé, hogy az Opus Dei laikus tagjait pappá szenteljék és a szervezet szolgálatának részeseivé váljanak. Később arra is lehetőség nyílt, hogy a papok az Opus Dei lelkiségével és aszketikájával megosszák egyházmegyei szolgálatukat, ezáltal is keresve a szentté válás útját szolgáló feladataik gyakorlásával, kizárólagosan a kijelölt ordináriusaik fennhatósága alatt.

1946-tól tartózkodási helye véglegesen Róma lett, ott is maradt élete végéig. Onnan ösztönözte és irányította az Opus Dei növekedését az egész világon. Minden erejével azon munkálkodott, hogy a szervezet férfi és női tagjai számára szilárd tanításbeli, aszketikai és apostoli képzést adjon. Amikor az alapító meghalt, az Opus Deinek 60000 tagja volt 80 nemzetben belül.

Boldog Escrivá tanácsadója volt a Kánonjogi Kódexet Hitelesen Magyarázó Pápai Bizottságnak, és a Szemináriumok és Egyetemek Szent Kongregációjának. Tiszteletbeli pápai prelátus volt és tag a Pápai Római Akadémián, nagykancellár a Navarrai Egyetemen (Pamplona, Spanyolország) és a Piurai Egyetemen (Peru) is.

Boldog Josemaría Escrivá 1975. június 26-án halt meg évekkel azután, hogy életét az Egyháznak és a pápának ajánlotta fel. A Béke Világkirálynője templomának kriptájába temették el Rómában. 1975. szeptember 15-én egyhangúan választották meg utódjául az

Opus Dei jelenlegi püspök-prelátusát, Msgr. Alvaro del Portillót, aki éveken át legközelebbi munkatársa volt az alapítónak. Az Opus Dei a korai kezdettől fogva élvezte az egyházmegyei hatóságok támogatását, majd 1943-tól elnyerte az *Appositio Manuum*-ot és a Szentszék azt követő jóváhagyását. II. János Pál pápa 1982. november 28-án személyes prelátusává emelte. Ez volt az a jogi státus, amit Boldog Escrivá előre látott és kívánt.

A szentség híre, mely már az Opus Dei alapítójának egész életét kísérte, halála után egyre nagyobb mértékben terjedt az egész világon, a neki tulajdonított közbenjárásokat kísérő testi-lelki gyógyulásokról szóló tanúságtételek által. Ezek között számos, betegségből történő megmagyarázhatatlan gyógyulás is előfordult. Az öt földrésről érkező levelek nagy száma elégségesnek bizonyult, közöttük 69 bíboros és közel 1300 püspök levele is – a teljes bíborosi kar testületének közel egyharmada –, hogy kérjék a pápától Boldog Escrivá személyére vonatkozóan a boldoggá és szentté avatási eljárás kezdeményezését. 1981. január 30-án a Szenttéavatási Kongregáció megadta a nihil obstatot az eljárás megkezdéséhez, melyet II. János Pál pápa 1981. február 5-én jóváhagyott.

Rómában és Madridban 1981 és 1986 között két külön tényfeltáró bizottság vizsgálta boldog Escrivá életét és erényeit. Mindkét eljárás eredményeként és a Teológiai Tanácsadók Kongresszusának és a bíborosi és püspöki tanácsok, továbbá a Szenttéavatási Kongregáció tagjainak kedvező véleménye alapján 1990. április 9-én a Szentatya kihirdette Boldog Escrivá hősi erényeit, aki így megkapta a „tiszteletreméltó” címet. 1991. július 6-án a pápa elrendelte, hogy hirdessék ki a határozatot, mely kimondja, hogy egy csodálatos gyógyulás tiszteltreméltó Josemaría Escrivá közbenjárásának köszönhető. Ezzel a határozattal befejeződött a jogi eljárás, mely megelőzte az Opus Dei alapítójának 1992. május 17-én Rómában a Szent Péter téren a pápa által vezetett ünnepélyes boldoggá avatási szertartást. 1992. május 21. óta a boldoggá avatott földi maradványai Rómában, a Béke Királynője prelátsági templom oltárában nyugszanak az Opus Dei prelatúrájának székhelyén. Állandóan zarándokolnak ide az egész világról imádkozó és hálaadó emberek, akik az Opus Dei alapítójának példája és tanítása nyomán kerültek közelebb Istenhez és olyan emberek sokasága is, akik imájukkal közbenjárását kérik.

Kiadott munkái a *La Abadesa de las Huelgas* című jogi teológiai tanulmány és más, sok nyelvre lefordított lelkeségi könyv: *Camino* (Út), *Santo Rosario*, *Es Cristo que pasa*, *Amigos de Dios*, *Via Crucis*, *Amar a le Iglesia*, *Surco* (Barázda) és *Forja* (Kovácsűzhely). Ezek közül az utolsó öt posztumusz kiadású. A *Conversaciones con Mons. Escrivá de Balaguer* c. könyv a sajtónak adott interjúk gyűjteménye.

A Szerző előszava

Egy édesanya
– szentül szenvedélyes, mint minden anya –
kisgyermekét
hercegének, királyának, kincsének, napjának hívta.
Rád gondoltam.
És megértettem
– melyik atyának ne lenne a szívében valami anyai? –,
hogy nem volt túlzás, amit ez a szerető édesanya mondott:
Te... több vagy, mint kincs,
többet érsz a napnál:
Krisztus egész Vérért!
Hogyne fognánk hát a lelkedet
– ezt a tiszta aranyat –,
s tennénk a kovácstűzhelyre,
hogy megmunkáljuk tűzzel és kalapáccsal,
míg ebből a nyers aranyból ragyogó ékszer nem válik,
hogy felajánljuk Istenemnek,
Istenednek!

Villámlások

1 Isten fiai. – Az egyetlen lángot hordozzák, mely képes megvilágítani a lelkek földi útjait, az egyetlen villámot, amelyben sohasem lehet sötétség, árnyék vagy félárnyék.

– Az Úr úgy használ bennünket, mint a fáklyát, hogy ez a fény világítson... Tőlünk függ, hogy ne maradjanak sokan a sötétségben, hanem arra az útra lépjenek, mely az örök életre vezet.

2 – Atyám az Isten! – Ha átélméked ezt, nem fogsz tudni elszakadni ettől a vigasztaló gondolattól.

– Jézus a kedves Barátom! Ez is csodálatos felfedezés. Olyan barát, aki Szívének teljes isteni örületével szeret engem.

– A Szentlélek a Vigasztalóm, aki vezet engem egész utam során.
Gondold meg ezt jól. Istené vagy és Isten a tiéd.

3 Atyám – így fordulj hozzá bizalommal –, aki a mennyekben vagy, őrizd meg engem együttérző Szeretettel, és add, hogy megfeleljek neked.

– Olvaszd meg és gyűjtsd lángra az én bronz szívemet, égesd és tisztítsd meg az én önmegtágadást nem ismerő testemet. Töltsd meg szellememet természetfeletti fénnel, add, hogy nyelvem Krisztus Szeretétét és Dicsőségét hirdesse.

4 Krisztus, aki kitárt karral emelkedett fel a Keresztre, az Örök Pap mozdulatával, számítani akar ránk. Miránk – akik semmik vagyunk –, hogy „minden” embernek elvigye Megváltása gyümölcseit.

5 Szívesen vagyunk, Uram, a Te tenyeredben. Szoríts minket erősen! Facsarj ki minket! Add, hogy elveszítsük az egész földi nyomorúságot, hogy megtisztuljunk, hogy lángra lobbanjunk, hogy átítatva érezzük magunkat a Te Véreddel!

– Aztán dobj el minket messzire, messzire az aratás éhségében, hogy az Irántad való Szeretettől napról napra termékenyebb vetés lehessünk.

6 Ne félj, ne ijedj meg, ne lepődj meg, ne hagyd, hogy elragadjon valami hamis óvatosság.

A hívás, hogy teljesítsük Isten akaratát – s a hivatás is – hirtelen jön, mint az Apostoloké: találkozni Krisztussal és követni a hívását...

– Egyikük sem habozott. Krisztust megismerni és követni Őt egy és ugyanaz volt.

7 Elérkezett számunkra az üdvösség, az örökkévalóság napja. Még egyszer fölhangzanak az Isteni Pásztor hívásai, szerető szavai: „Vocavi te nomine tuo” – neveden szólítottalak téged.

Mint az édesanyánk, nevünkön szólít minket. Sőt: szerető családias becenevünkön. – Odabent, a lélek mélyén hív, és válaszolni kell: „Ecce ego, quia vocasti me” – íme itt vagyok, mert hívtál engem. Ezúttal el vagyok szánva, hogy ne engedjem, hogy az idő nyomtalanul elfolyjon, mint a víz a kavicsok fölött.

8 Élj együtt Krisztussal! Benne kell lenned az Evangéliumban, mint a szereplők egyikének, aki együtt él Péterrel, Jánossal, Andrással..., mert Krisztus ma is él: „Iesus

Christus, heri et hodie, ipse et in saecula!” – Jézus Krisztus él! Ma éppúgy, mint tegnap: Ő ugyanaz mindörökké.

9 Uram, add, hogy fiaid olyanok legyenek, mint az izzó parázs. Messziről látható lángolás nélkül. Olyan parázs, mely felgyújtja az első tüzet minden egyes szívben, mely közeledik hozzá...

– Add, hogy ez a szikra tűzvészé lehessen! Angyalaid – tudom, láttam – nagyon gyakorlottak abban, hogyan fűjjanak rá a szívekben rejlő parázsra..., és egy olyan szív, amelyben nincs hamu, nem tehet mást, mint hogy a tied legyen.

10 Gondolj arra, amit a Szentlélek mond, és telj el csodálattal és hálával: „Elegit nos ante mundi constitutionem” – a világ teremtése előtt kiválasztott minket, „ut essemus sancti in conspectu eius!” – hogy szentek legyünk színe előtt.

– Szentnek lenni nem könnyű, de nem is nehéz. Szentnek lenni annyit tesz, mint jó kereszténynek lenni: Krisztushoz hasonlítani. – Aki jobban hasonlít Krisztushoz, az keresztényebb, krisztusibb, szentebb.

– És milyen eszközeink vannak erre? – Ugyanazok, mint az első hívőknek, akik látták Jézust, vagy akik meglátták Őt az apostolok vagy az evangélisták elbeszélése révén.

11 Mennyivel tartozol Atyádnak, Istenednek! – Ő adta neked a létet, az értelmet, az akaratot...; megadta neked a kegyelmet: a Szentleket; Jézust, a Szentostyában; az istenfiúságot; a Legszenőbb Szület, Isten Anyját és a mi Édesanyánkat; megadta neked a lehetőséget, hogy részt végy a Szentmisén és megadja neked bűneid bocsánatát, az ő bocsánatát – annyiszor! –; kiszámíthatatlan ajándékokat adott neked, némelyikük rendkívüli...

– Mondd, fiam: hogyan válaszoltál erre? Hogyan válaszolsz erre?

12 Nem tudom, mi történik veled..., de szükségem van arra, hogy megosszam veled belső érzésemet, amikor Izaiás próféta szavait olvasom: „Ego vocavi te nomine tuo, meus es tu!” – Én hívtalak téged, elvittelek téged az én Egyházamba, enyém vagy! Isten azt mondja nekem, hogy az övé vagyok! Meg kell örülni a Szeretettől!

13 Figyelj jól: a világon sok férfi és nő van, és a Mester egyiküket sem mulasztja el hívni.

Keresztény életre hívja őket, szent életre, a választottak életére, örök életre.

14 Krisztus miattad és érted szenvedett, hogy kiragadjon téged a bűn és a tökéletlenség rabszolgaságából.

15 Az erőszaknak, a nyers, vad szexualitásnak ezekben a pillanataiban lázadóknak kell lennünk. Te meg én lázadók vagyunk: nem hagyjuk, hogy elragadjon bennünket az áramlat, és hogy állatokká váljunk.

Isten fiaiként akarunk viselkedni, olyan férfiaként és nőkként, akik bizalmas viszonyban vannak Atyjukkal, aki a Mennyekben van, és aki mindnyájunkhoz – itt belül – nagyon közel akar lenni.

16 Elmélkedj róla gyakran: katolikus vagyok, Krisztus Egyházának fia! Ő tette, hogy tűzhelyeinek egyikében születtem, anélkül, hogy nekem ebben bármi érdemem lett volna.

– Mennyivel tartozom neked, Istenem!

17 Idézzétek emlékezetébe mindenkinek – különösen pedig annak a sok családapának és családayának, aki kereszténynek mondja magát –, hogy a „hívás”, az isteni hívás, az Úr kegyelme, olyan választás, melyet az isteni jószág végzett, mely szent büszkeségre ad alapot, és amely abban áll, hogy mindenkinek örömmel szolgálunk Krisztus iránti szeretetből.

18 Ismételd, amit mondok: nem áldozat a szülők számára, ha Isten kéri fiaikat; és akit az Úr hív, annak nem áldozat követni Őt.

Ellenkezőleg: mérhetetlen megtiszteltetés, nagy és szent büszkeség, a különös szeretet jele, amelyet Isten egy konkrét pillanatban kimutatott, de amely öröktől fogva benne volt az ő gondolatában.

19 Légy hálás szüleidnek, mert életet adtak neked, hogy Isten fia lehess. – És légy még hálásabb, ha a hit első magva, a vallásos élet kezdete, keresztényi utad indulása vagy hívásod tőlük származik lelkedben.

20 Annyian vannak körülötted, és nem engedheted meg magadnak, hogy gátja légy a lelki javuknak, az örök boldogságuknak.

– Köteles vagy szentnek lenni: kötelességed, hogy ne okozz csalódást Istennek, aki kiválasztott téged; és ezeknek a teremtményeknek sem, akik annyi mindent várnak a maguk számára a te keresztény életedtől.

21 Az a parancs, hogy szeressük szüleinket, a természetjoghoz tartozik, de a tételes isteni joghoz is. Én mindig „édes parancsnak” neveztem.

– Ne hanyagold el kötelességedet, hogy napról napra jobban szeresd szüleidet, hogy önmegtágadásokat vállalj értük, hogy Istennek ajánld őket, és hogy hálás légy mindazért a jóért, amit tőlük kaptál.

22 Ahogyan a Mester akarja, neked – jól beágyazódva ebbe a világba, amelyben élni osztályrészünkül jutott, és az emberek minden tevékenységébe – sónak és világosságnak kell lenned. – Világosságnak, mely megvilágítja az értelmeket és a szíveket. Sónak, mely ízt ad, és megóv a romlástól.

Ezért ha hiányzik belőled az apostoli lendület, íztelen és haszontalan leszel. Csalódást okozol a többieknek, és az életed abszurditássá válik.

23 Öngyilkos és rothadó hullám – vörös és zöldes – próbálja most elnyelni a földet. Ez köpi tisztátalan nyálát a Megváltó Keresztjére.

De Ő azt akarja, hogy a mi lelkünkől egy másik hullám induljon el – fehér és erős, mint az Úr jobbkeze –, mely tisztaságával elborítja minden materializmus szennyét és semlegesíti azt a romlást, mely elárasztotta a világot: ez – és még mennyi más – Isten fiainak feladata.

24 Sokan, mintegy önigazolással, azt kérdezik maguktól: Miért kellene nekem beleavatkoznom mások életébe?

- Mert mint kereszténynek kötelességed, hogy belépj mások életébe, hogy szolgálj nekik!
- Mert Krisztus belépett a te életedbe és az enyémbe!

25 Ha másik Krisztus vagy, ha Isten fiaként viselkedsz, ahol csak vagy, tüzet fogsz gyújtani: Krisztus lángra lobbantja az embert, nem hagyja közömbösen a szíveket.

26 Fáj látni, hogy kétezer év után olyan kevesen vannak a világon, akiket kereszténynek lehet mondani. És hogy akik kereszténynek nevezik magukat, olyan kevesen élnek Krisztus valódi tanítása szerint.

Megéri föltenni a játszmára az egész életet! Dolgozni és szenvedni Szeretetből, hogy előre vigyük Isten terveit, hogy csatlakozzunk hozzá a Megváltás művében.

27 Látom Keresztedet, Jézusom, és örülök kegyelmednek, mert a te Kálváriád díja volt számunkra a Szentlélek... És nekem adod magad mindennap szerelmesen – bolondul! – a Szentostyában... És Isten fiává tettél engem! És nekem adtad a te Édesanyádat.

Nem elég, hogy köszönetet mondok Neked: más felé jár a gondolatom: Uram, Uram, annyi lélek van távol Tőled!

Tápláld életedben az apostoli munka égő vágyát, hogy megismerjék Őt..., és szeressék..., és érezzék, hogy szereti őket!

28 Néha – gyakran hallottad tőlem, hogy beszéltem róla – úgy szólunk a szeretetről, mintha a saját gyönyörűségünk felé vivő impulzus lenne, vagy egyszerű eszköz, hogy önző módon a saját személyiségünket teljesítsük ki.

– De azt is mondtam neked mindig, hogy nem így van: az igazi szeretet megkívánja, hogy kilépjünk magunkból, hogy odaadjuk magunkat. A hiteles szeretet örömmel jár: olyan örömmel, melynek a gyökere Kereszt alakú.

29 Istenem, hogy lehet, hogy Feszületet látok és nem kezdek el kiáltani a fájdalomtól és a szeretettől?

30 Döbbenj meg Isten nagylelkűségének láttán: Emberré lett, hogy megváltson minket, hogy te meg én – akik semmit sem érünk, ismerd el! – bizalommal járulhassunk hozzá.

31 Ó, Jézus... erősítsd meg lelkünket, tedd egyenessé az utat számunkra, és főként, részegíts meg minket a Szeretettel! Tégy minket eleven máglyákká, hogy lángba borítsuk a földet azzal az isteni tűzzel, amit Te hoztál.

32 Egy kicsit jobban megközelíteni Istent annyit tesz, mint késznek lenni egy új megtérésre, egy új helyesbítésre, annyit tesz, mint figyelmesen hallgatni sugallatait – azokat a szent vágyakat, melyeket lelkünkben sarjaszt –, és gyakorlattá váltani őket.

33 Mivel kérkedsz? – Minden indítás, ami mozgat téged, az Övé. Hát így cselekedjél.

34 Micsoda megbecsülést, mekkora tiszteletet, mennyi szeretetet kell éreznünk minden egyes lélek iránt, ha belátjuk, hogy Isten úgy szereti azt, mint valamit, ami az Övé!

35 Vágyakozás: bárcsak egyedül arra akarnánk használni az Úrtól nekünk adott napokat, hogy tessünk neki!

36 Azt kívánom, hogy a viselkedésed olyan legyen, mint Péteré és Jánosé: foglalj imádságba, beszélj meg Jézussal barátainak, kollégáidnak szükségleteit..., hogy azután példáddal mondhasd nekik: „Respice in nos!” – Nézzetek rám!

37 Mikor valaki nagyon szeret egy személyt, mindent tudni szeretne, ami rá vonatkozik.

– Elmélkedd át: éhez-e arra, hogy megismerd Krisztust? Mert... ez szereteted mércéje.

38 Hazudik – vagy téved –, aki azt mondja, hogy mi, papok magányosak vagyunk: senki sem kevésbé az, mint mi, mert állandóan az Úr társaságában vagyunk, és vele kell társalkodnunk szünet nélkül.

– Szerelmesek vagyunk a Szeretetbe, a Szeretet Szerzőjébe!

39 Úgy látom magamat, mint szegény madárkát, aki hozzászokott, hogy csak fáról fára tud szállni, vagy legfeljebb a harmadik emeleti erkélyig... aztán egyszer bátorodott felrepülni egy kis ház tetejére, amely éppen nem volt felhőkarcoló...

De egyszerre egy sas megragadja kis hősünket – mert sasfiókanak nézte – és erős karma között a madárka emelkedik, nagyon magasra emelkedik, föl a föld hegyei fölé, a havas csúcsok fölé, a fehér kék és a rózsaszínű felhők fölé, még magasabbra, föl egészen odáig, hogy szembenéz a nappal... És akkor a sas kiszabadítja, elereszti a madárkát, s azt mondja neki: – Rajta hát, repülj!

– Uram, bárcsak soha többé ne repülnék földközélen! Bárcsak mindig megvilágítanának engem az isteni Nap – Krisztus – sugarai az Eucharisziában! Bárcsak ne szakadna meg repülésem, amíg Szívedben meg nem nyugszom!

40 Barátunk így fejezte be imádságát: „Szeretem Istenem Akaratát; ezért teljesen rá hagyatkozom, legyen Ő, aki hordoz engem, ahogyan és ahová akar”.

41 Kérd az Atyát, a Fiút, a Szentlelket és Édesanyádat, hogy segítsenek megismerni magadat és megsíratni mindazt a szennyet, ami áthaladt fölötted, és ami – sajnos – annyi lerakódást hagyott vissza benned...

– Ugyanakkor, anélkül, hogy eltávolodnál ettől a megfontolástól, mondd Neki: adj nekem, Jézusom olyan Szeretetet, amely a megtisztulás tüze, amelyben szegény testem, szegény szívem, szegény lelkem, szegény anyagi valóm elégnék, s így megtisztulnak minden földi nyomorúságtól... Azután immár üres éneket töltsd meg Magaddal: hogy ne ragaszkodjam már semmihez itt a földön, hogy mindig a Szeretet tartson fenn engem.

42 Ne kívánj semmit a magad számára, se jót, se rosszat: csak azt kívánd magadnak, amit Isten akar.

Bármi legyen is az, mivel az Ő kezéből jön, az Isten kezéből, akármilyen rossznak tűnjék is az emberek szemében, neked, Isten segítségével, jónak, nagyon jónak fog látszani! És mind nagyobb meggyőződéssel fogod mondani: „Et in tribulatione mea dilatasti me... et calix tuus inebrians quam praeclarus est!” – örömem telt a szorongatásban... mily csodálatos kehely a tiéd..., mely megrészegeti egész lényemet!

43 Fel kell ajánlanunk az Úrnak Ábel áldozatát, az ifjú és szép test áldozatát, a nyáj legjavát: az egészséges és szent testét, azokét a szíveket, amelyeknek csak egy szerelmük van: Te, Istenem! Azokét az értelmeket, melyeket a mély tanulás alakított, melyek alá tudják vetni magukat a te Bölcsességednek. A gyermeki lelkeket, akik nem gondolnak másra, mint arra, hogy Neked tessenek.

– Fogadd el mostantól, Uram, ezt a jóillatú áldozatot.

44 Tudnunk kell odaadni magunkat, égni az Isten színe előtt, mint a lámpa, melyet a tartóra helyeznek, hogy megvilágítsa az embereket, akiket elborít a sötétség. Mint a fénycső, melyek az oltár mellett égnek, és amelyek világítva elemésztik magukat.

45 Az Úr – a Szeretet Mestere – féltékeny szerető, Aki mindent kíván tőlünk, egész érzelmünket. Azt várja, hogy azt ajánljuk fel Neki, amivel rendelkezünk, azt az utat követve, melyet kinek-kinek Ő jelölt ki.

46 Istenem, látom, hogy nem fogadlak el mint Megváltómat, ha ugyanakkor nem ismerlek el mintaképemnek is.

– Mivel szegény akartál lenni, add, hogy szeressem a Szent Szegénységet. Feltett szándékom, hogy segítségeddel szegényen élek és halok, akkor is, ha sok millió állna rendelkezésemre.

47 Nagyon komoly lettél, amikor bizalmasan azt mondtam neked: az Úrért nekem minden kevésnek tűnik.

48 Bárcsak azt lehetne mondani, hogy a te életed jellemzője „szeretni Isten Akaratát”.

49 Bármilyen munka, még a legrejtettebb is, a legjelentéktelenebb is, amit az Úrnak ajánlunk, Isten életének erejét hordozza!

50 Érezd át küldetésed felelősségét: az egész Ég téged figyel!

51 Isten vár téged! – Ezért, ahol vagy, igyekezned kell, hogy utánozd Őt, hogy egyesülj Vele vidáman, szeretettel, lendülettel, még akkor is, ha az alkalom úgy hozza – vagy akár egy tartós helyzet –, hogy nem éppen szörmentén kell eljárnod.

Isten vár téged... és szüksége van hűségedre!

52 Azt írtad: „Hallom, amint kiáltasz, ó Királyom, élő szóval, amely még ma is vibrál: Ignem veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendatur? – tüzet jöttem hozni a földre, és mi mást akarok, mint, hogy égjen?”

Azután hozzátetted: „Uram, válaszolok neked – egész énemmel – érzékeimmel és képességeimmel: Ecce ego, quia vocasti me! – íme itt vagyok, mert hívtál!”

– Ez a te válaszod legyen mindennapi valósággá.

53 Meg kell, hogy legyen benned a mérték, az erősség, a felelősségérzet, amelyet sokan évek múltán, az öregséggel szereznek meg. Te mindezt fiatalon el fogod érni, ha nem veszíted el az Isten fiainak természetfölötti érzékét: mert Ő megadja majd neked, jobban, mint az öregeknek, ezeket az apostoli munkádnak megfelelő feltételeket.

54 Belső vidámság tölt el és olyan békesség, amit nem cserélnél el semmivel. Itt van az Isten: nincs jobb dolog, mint elmesélni Neki szomorúságaidat, hogy már ne szomorítsanak téged.

55 Lehetséges az, hogy annyi év óta – húsz évszázada – Krisztus itt működjön a földön, és a világ ilyen állapotban legyen? – Ezt kérdezted tőlem. Lehetséges az, hogy legyenek emberek, akik még nem ismerik az Urat – kérdezted tovább.

– És én biztonsággal válaszoltam neked: mi vagyunk a hibások, akik meghívást kaptunk, hogy társak legyünk a megváltásban, és nem egyszer – talán sokszor – nem felelünk meg az Isten Akaratának.

56 Jézus alázatossága: ellenpontként, milyen szégyen nekem – aki por és sár vagyok –, hogy annyiszor álcáztam a gőgömet méltóságnak, igazságosságnak!... – És így mennyi

alkalmat szalasztottam el, hogy kövessem a Mestert. Vagy hány alkalmat hagytam kihasználatlanul, mert nem tettem természetfölöttivé azokat!

57 Édesanyám..., vezess el minket arra az örületre, mely belebolondít a mi Jézusunkba másokat is.

Mária, Édes Úrnő: a szeretet ne legyen bennünk lidércfény hamis tüze, melyet talán bomló holttestek termelnek...: legyen valódi emésztő tűz, mely mindent lángra lobbant és megéget, amihez csak hozzáér.

Küzdelem

- 58** Az isteni kiválasztás személyes életszentséget jelent – és követel.
- 59** Ha válaszolsz az Úr hozzád intézett hívására, életed – a te szegény életed! – az emberiség történetében mély barázdát fog hagyni, széleset, ragyogót és termékenyt, örököt és istenit.
- 60** Állandóan érezned kell a kötelességet, hogy szent légy. – Szentnek lenni nem azt jelenti, hogy különös dolgokat kell csinálnod, hanem, hogy küzdened kell belső életedben és kötelességed hősies, teljes végrehajtásában.
- 61** A szentség nem a nagy feladatokban áll. – Abban áll, hogy harcolj, hogy az életed a természetfölötti síkon ki ne aludjék. Abban áll, hogy hagyd, hogy elégj az utolsó szál kanócig, szolgálva Istent a legutolsó helyen..., vagy az elsón: ahová az Úr hív.
- 62** Az Úr nem szorítkozott arra, hogy azt mondja nekünk, szeret minket: tetteivel, egész életével mutatta meg nekünk szeretetét. – És te?
- 63** Ha szereted az Urat, „szükségképpen” érezned kell a lelkek áldott terhét, hogy Istenhez vezesd őket.
- 64** Aki a nagybetűs Szeretetből akar élni, annak a közepszerűség túl kevés, zsugoriság, nyomorúságos számítás.
- 65** Keresztény utadnak ez a receptje: imádság, bűnbánat, fáradhatatlan munka, s mindez együtt kötelességed szerető teljesítésével.
- 66** Istenem, taníts meg szeretni! – Istenem, taníts meg imádkozni!
- 67** Kérnünk kell Istentől a hitet, a reményt, a szeretetet alázatossággal, kitartó imával, helyes magatartással, tiszta erkölccsel.
- 68** Azt mondtad nekem, nem tudod, hogyan fizess vissza nekem azt a szent buzgalmat, ami előntötte a lelkedet.
– Siettem válaszolni neked: nem én vagyok, aki lendületbe hoztalak: a Szentlélek adta ezt.
– Szeresd Őt, látogasd Őt. – Így egyre jobban, és egyre inkább meg fogod szeretni Őt, és hálás leszel Neki, mert Ő vesz lakást a lelkedben, hogy belső életed legyen.
- 69** Küzdj azért, hogy az Oltár Szent Áldozata legyen belső életed központja és gyökere és így egész napod istentiszteleti cselekménnyé alakuljon – a Szentmise meghosszabbításává, amelyen részt vettél, és előkészületté a következő Szentmisére –, s ez csorduljon túl fohászokban, szentséglátogatásokban, hivatásbeli munkád és családi életed felajánlásában...
- 70** Igyekezz köszönetet mondani Jézusnak az Eucharisziában, dicséretet énekelve a Szűzanyának, a tiszta Szűznek, a szeplőtelennek, aki világra hozta az Urat.

– És gyermeki merészséggel kockáztasd meg, hogy azt mondd Jézusnak: édes Szerelmem, legyen áldott az Anya, aki téged világra hozott!

Légy biztos benne, hogy tetszeni fog Neki, és hogy még nagyobb szeretetet fog önteni a szívedbe.

71 Szent Lukács Evangélista elbeszéli, hogy Jézus imádkozott...: micsoda imádság lehetett a Jézusé!

Elmélkedd át nyugodtan ezt a valóságot: a tanítványok látogatják Jézust és beszélgetéseikben az Úr tanítja – példájával is –, hogyan kell imádkozniuk, s az isteni irgalom nagy csodája: hogy mi Isten fiai vagyunk, és úgy fordulhatunk Hozzá, ahogyan egy fiú beszél az Atyjával.

72 Amikor új napot kezdesz, melyen Krisztus mellett fogsz dolgozni, és annyi lélekre fogsz gondot viselni, akik keresik Őt, légy meggyőződve, hogy nincs más út, mint az Úrhoz folyamodni.

– Csak az imádságban és az imádsággal tanulunk meg másokat szolgálni!

73 Az imádság – emlékezz rá – nem abban áll, hogy szép beszédeket mondunk, hogy hangzatos frázisokat vagy vigasztaló beszédeket mondunk...

Az imádság néha egy pillantás az Úrnak egy képére, vagy Anyjának egy képére; máskor egy könyörgés szavakba foglalva; ismét máskor jó cselekedetek felajánlása, a hűség eredményeie...

Mint a katona, aki őrt áll, úgy kell állnunk az Úrnak, a mi Istenünknek ajtajában: ez az imádság. Vagy ahogyan egy kiskutya odabújik a gazdája lábához.

– És ne habozz azt mondani neki: Uram, itt vagyok, mint egy hűséges kutya; vagy még inkább, mint egy kis számár, amely nem rúgja meg azt, aki szereti.

74 Mindannyiunknak „ipse Christus”-nak kell lennünk – Krisztusnak magának. Szent Pál az, aki Isten nevében a lelkünkre köti: „Induimini Dominum Iesum Christum” – öltözzetek Jézus Krisztusba.

Mi mindannyian – te is! – kötelesek vagyunk ügyelni arra, hogyan öltjük fel azt a ruhát, amelyről az apostol beszél; mindannyian, személy szerint, szüntelenül párbeszédet kell, hogy folytassunk az Úrral.

75 Imádságod nem szorítkozhat csupán szavakra: valódi tartalma kell, hogy legyen és gyakorlati következményei.

76 Imádkozni, ez az út, hogy szembeszálljunk minden bajjal, amitől szenvedünk.

77 Adok egy tanácsot, amit nem fáradok el ismételni a lelkeknek: szeresd örültül az Isten Anyját, aki a mi Anyánk.

78 A hősiesség, a szentség, a merészség állandó lelki felkészülést követel. Másoknak mindig csak azt adhatod, amid van, és hogy Istennek adhass valamit, látogatnod kell Őt, élni az Ő Életét, szolgálni Neki.

79 Nem szűnök meg ismételni neked, hogy jól belevésődjék a lelkedbe: vallásos élet, vallásos élet, vallásos élet! Valóban, ha hiányzik belőled a szeretet, ez a gyenge belső élet miatt lesz, nem azért mert a jellemed rossz.

80 Ha jó fia vagy Istennek, akkor ahogyan a kisgyermeknek szüksége van a szülei jelenlétére amikor fölkel, vagy amikor lefekszik, úgy a te első és utolsó gondolatod is mindennap az Övé lesz.

81 Állhatatosnak és igényesnek kell lenned a te lelkiéleti szabályaidban akkor is, amikor fáradt vagy, amikor ezek száraznak tűnnek számodra. Tarts ki! Ezek a pillanatok olyanok, mint a vörösre festett hosszú póznák, amelyek a hegyi utak mentén, mikor megjön a hó, tájékozási pontul szolgálnak és megmutatják – mindig! –, hogy hol a biztos út.

82 Igyekezz válaszolni minden pillanatban arra, amit Isten kér tőled: legyen benned akarat, hogy szeresd Őt tetteiddel. – Az apró tettekkel, de úgy, hogy egyet sem hagysz el közülük.

83 A belső élet a napi áhítatgyakorlatokkal való küzdés során erősödik meg. Ezeket szeretettel kell végezned – sőt: élned! –, mert a mi istengyermeki utunk a Szeretet útja.

84 Keresd Istent a te tiszta szíved mélyén; a lelked mélyén, amikor hűséges vagy hozzá, és ne veszítsd el soha ezt a bensőségességet!

– És ha néha nem tudod, hogyan beszélj vele, hogy mit mondj Neki, vagy nem mered keresni Jézust magadban, fordulj Máriához, a „tota pulchra”-hoz – aki egészen tiszta, csodálatos –, hogy bizalmasan azt mondd neki: Mária, Édesanyám, az Úr azt akarta, hogy te légy az, a saját kezeddal, aki gondozza Istent: taníts meg engem – taníts meg mindnyájunkat –, hogy hogyan járuljunk Fiadhoz.

85 Véssétek be a lelketekbe a hősiességet, hogy a mindennapi kis dolgokat tökéletesen végezzétek: mintha mindezekről a kis tettektől függene a világ üdvössége.

86 Lelkiéletedben megtanulod azokat az erényeket gyakorolni, amelyek keresztényi, istenfíúi állapotodat jellemzik.

– És ezekkel az erényekkel együtt elnyered mindazt a lelki értéket, amely kicsinek látszik, de igen nagy; drágakövek azok, amelyek ragyognak. Össze kell gyűjteni őket az út mentén, és elvinni Isten trónusának zsámolyához az emberek szolgálatára: az egyszerűséget, a vidámságot, a hitet, a békét, a kis lemondásokat, azokat a szolgálatokat, melyek észrevétlenek maradnak, a kötelesség hűséges teljesítését, a kedvességet...

87 Ne keress magadnak más kötelezettségeket hanem csak az Isten dicsőségét, az Ő Szeretetét, az Ő Apostoli Munkáját.

88 Az Úr megadta neked, hogy világosan lásd keresztényi utadat a világban. Mégis, azt állítottad nekem, hogy sokszor irigységgel szemlélted – amiről azt mondtad, hogy alapjában véve kényelemszeretet volt – azt a boldogságot, ha valaki ismeretlen lehet, mindenkitől észrevétlenül dolgozhat az utolsó sarokban... Isten és te!

– Most, túl azon az ötleten, hogy misszionáriusnak menj Japánba, az jut eszedbe, hogy ilyen elrejtett, szenvedő életet élj... De ha szabadon találnád magad más szent, természetes kötelességeidről és megpróbálkoznál azzal, hogy „elrejtőzz” anélkül, hogy ez lenne a hivatásod, valamiféle vallásos vagy szerzetesi intézménybe, nem lennél boldog. – Hiányozna neked a béke, mert a magad akaratát tennéd és nem az Istenét.

– A te „hivatásod” akkor más névre hallgatna: árulás lenne, nem isteni sugallat gyümölcse, hanem puszta emberi félelemé, attól a küzdelemtől, ami közeledik. Ezt pedig nem!

89 Az egyszerű élet ellen, a szent tisztaság ellen nagy nehézség támad bennünk, melynek mindnyájan ki vagyunk téve: az elpolgáriasodás veszélye a lelki életben vagy a hivatásban: az a veszély – azok számára is, akiket az Isten a házasságra hívott –, hogy agglegénynek, egoistának, szeretet nélküli embernek érezzük magunkat.

– Küzdj radikálisan ez ellen a veszély ellen, minden megalkuvás nélkül.

90 Az érzékiség legyőzésére – mert annak a számárnak, ami a testünk, mindig hordoznunk kell a súlyát –, nagylelkűen kell élned minden nap a kis önmegtagadásokat – és néha a nagyokat –, és meg kell tartanod magadat az Isten jelenlétében, aki nem szűnik meg soha nézni téged.

91 Tisztaságod nem szorítkozhat arra, hogy elkerüld a bukást, az alkalmat...; nem lehet semmiképpen pusztá, hideg és matematikai tagadás.

– Felismerted, hogy a tisztaság erény, és mint ilyennek növekednie és tökéletesednie kell?

– Nem elég tehát, hogy önmegtartóztató légy – állapotodnak megfelelően –, hanem tisztának kell lenned, hősi erénnyel.

92 A „bonus odor Christi” – Krisztus jó illata a mi áttetsző életünknek is illata, a mi tisztaságunké – ismétlem, mindenkié a maga állapota szerint –, a szent tisztaságé, amely örömteli állítás: valami erős és finom egyszerre, finom, mely elkerüli az illetlen szavak használatát, mert nem tudnak tetszeni Istennek.

93 Szokj hozzá, hogy előre is köszönetet mondj az Órangyaloknak..., hogy még jobban lekötelezd őket.

94 Mindenkire alkalmazni lehetne, minden keresztényre, azt az elnevezést, amit eleinte használtak: „Isten-hordozó”.

– Cselekedj úgy, hogy rád „valóban” alkalmazni lehessen ezt a csodálatos jelzőt.

95 Gondold el, mi történne, ha mi, keresztények, nem akarnánk úgy élni, mint ilyenek. És alakítsd át a viselkedésedet!

96 Szemléld az Urat, minden esemény mögött, minden körülményben, és akkor minden eseményből Isten nagyobb szeretetét tudod majd levonni és egyre több vágyat arra, hogy megfelelj Neki, mert Ő mindig vár minket, és felkínálja a lehetőséget, hogy folyamatosan kövessük jó elhatározásunkat: „serviam”, szolgálni foglak Téged!

97 Újítsd meg mindennap a hatékony vágyat aziránt, hogy megsemmisülj, hogy megtagadd magad, hogy megfélemedkezz magadról, hogy – „in novitate sensus”, az élet újdonságában járj, ezt a mi nyomorúságunkat felváltva Isten elrejtett és örök nagyságával.

98 Uram, add meg nekem, hogy úgy a Tiéd lehessenek, hogy ne hatoljanak be a szívembe még a legszentebb érzelmek sem másként, mint a Te átvert Szíveden át.

99 Törekedj arra, hogy finom légy, jólnevelt ember. Ne légy bárdolatlan!

– Mindig finom, de nem mesterkél.

100 A szeretet mindent elér. Szeretet nélkül semmit sem tehetünk.

Szeretet! Tehát: ez a te életed titka: szeress, szenvedj örömmel, erősítsd meg a lelkedet, bátorítsd az akaratodat, add át magad elkötelezetten Isten akaratának és ezzel megjön a hatékonyság.

101 Légy egyszerű és odaadó, mint egy gyerek, de bátor és erős, mint egy harcos.

102 A békét, mely örömet hoz, ez a világ nem tudja megadni.

– Az emberek mindig békét kötnek, és mégis mindig háborúkba bonyolódnak, mert elfelejtették azt a tanácsot, hogy befelé kell harcolni, hogy Isten segítségéért kell folyamodni, hogy Ő legyen az, aki győz, és így lehet elnyerni a békét, a saját bensőnkben, a családuknban, a társadalomban és a világban.

– Ha így viselkedünk, akkor az öröm a tiéd és az enyém lesz, mert az azok öröksége, akik győznek, és Isten kegyelmével – Aki nem veszít el egyetlen csatát sem – győzelmesnek fognak hívni bennünket, ha alázatosak vagyunk.

103 Életed, munkád, nem szabad, hogy negatív működés legyen. Nem szabad, hogy valaki ellen irányuljon, hanem, valaminek az állítása; optimizmus, ifjúság, vidámság és béke az, és az is kell, hogy legyen.

104 A népek életében két döntő fontosságú pont van: a házasságról szóló törvények, és az oktatásról szóló törvények, és ezen a ponton az Isten fiainak határozottaknak kell lenni, jól és nemesen kell küzdeniük, az összes teremtmény iránti szeretetből.

105 Az öröm, keresztény érték, amely addig van meg nekünk, amíg küzdünk. Hiszen a békesség gyümölcse az. A béke pedig annak eredménye, hogy megnyertük a harcot; és az ember élete a földön – így olvassuk a Szentírásban – küzdelem.

106 A mi isteni harcunk a béke csodálatos magvetése.

107 Aki fölhagy a küzdelemmel, kárt okoz az Egyháznak. A saját természetfölötti vállalkozásának, a saját testvéreinek, az összes lelkeknek.

– Vizsgáld meg magad: nem tudnád alkalmazni az Isten szeretet nagyobb lendületét a lelki-harcodban – imádkozom érted... és mindenkiért. Te is tégy így.

108 Jézusom, ha van bennem valami, ami nem tetszik neked, mondd meg, hogy ki tudjam irtani azt.

109 Van a lelkiéletnek egy ellensége; kicsi, buta, de sajnos nagyon hatékony: az igyekezet hiánya a lelkiismeret-vizsgálatban.

110 A keresztény aszkétikában a lelkiismeret-vizsgálat a szeretet és az érzékenység szükségletének felel meg.

111 Ha valami nincs összhangban az Isten lelkével, hagyd el azt azonnal!

Gondolj az Apostolokra: nem érték ők semmit, de az Úr nevében csodákat tettek. Csak Júdás, aki talán maga is csodákat tett annak idején, veszítette el az utat, mert szántsándékkal eltávolodott Krisztustól, mert nem vágta el erővel és bátorsággal azt, ami nem felelt meg az Úr lelkének.

112 Istenem, mikor fogok megtérni?

113 Ne várj az öregségre azzal, hogy szent légy: nagy hiba lenne!
– Kezd el már most, komolyan, örömmel, kötelességeid révén, munkád révén, mindennapi életed révén...
Ne várj az öregkorra azzal, hogy szent légy, mert túl azon, hogy ez nagy hiba volna – ismétlem –, azt sem tudod, hogy te megéred-e.

114 Kérd az Urat, hogy adja meg neked mindazt az érzékenységet, amely szükséges ahhoz, hogy felmérj a bocsánatos bűn gonoszságát, hogy úgy tekintsd azt, mint lelked valódi és gyökeres ellenségét és hogy Isten kegyelmével elkerüld azt.

115 Vidáman, aggályok nélkül kell gondolnod az életedre, és kérd a bocsánatot. Szilárdan föltenni magadban, konkrétan és határozottan, hogy ezen és ezen a ponton megjavítod az életedet: ebben a részletben, ami fáradságodba kerül, meg abban a másik dologban, amit általában nem végzel el úgy, ahogy kellene, hiszen tudod.

116 Telj el jó vágyakkal, ez szent dolog, és Isten dicséri azt. De ne elégedj meg ezzel! Neked, akár férfi, akár nő vagy, a konkrét valóság lelkének kell lenned. Hogy valóra váltsd ezeket a jó vágyakat, világos, pontos feltételeket, elhatározásokat kell megfogalmaznod.
– És aztán, fiam, állj neki, és küzdj, hogy Isten segítségével gyakorlatra is váltsd őket!

117 Mit tegyek, hogy szeretetem az Úr iránt folytatódjék, növekedjék – kérdezted tőlem izzó lelkesedéssel.
– Fiam, elhagyva fokozatosan a régi embert, szívesen odaadva azokat a dolgokat is, amelyek önmagukban jók, de amelyek akadályozzák, hogy elszakadj önös önmagadtól...; mondd az Úrnak, mégpedig tettekkkel és folyamatosan: „Itt vagyok, hogy megtegyem mindazt, amit akarsz”.

118 Szent! Az Isten fiának túlzónak kell lennie az erényben, ha egyáltalán lehet itt túlzásról beszélni... , mert a többiek úgy néznek rá, mint valami tükörrre, és csak ha ő maga nagyon magasra törekszik, akkor fogják tudni tartani a többiek a középutat.

119 Ne szégyelld megállapítani, hogy szívedben ott van a „fomes peccati” – a rosszra való hajlam, amely nyomon kísér, amíg csak élsz, mivel ettől a tehertől senki sem mentes.
Ne szégyelld magad, mert az Úr, aki mindenható és irgalmas, megadott nekünk minden eszközt, mely alkalmas arra, hogy leküzdjük ezt a hajlandóságot: a szentségeket, a vallási életet, a megszentelt munkát.
– Alkalmazd ezeket az eszközöket kitartóan, légy készen arra, hogy elkezd, és újrakezd, anélkül, hogy elveszítenéd a kedved.

120 Uram, szabadíts meg engem magamtól!

121 Az apostol, rendszeres és állandó imádság nélkül, szükségképpen lanyhaságba esik..., és megszűnik apostolnak lenni.

122 Uram, add, hogy mostantól fogva más ember legyek: ne legyek „én”, hanem „az”, akit Te kívánsz.
– Hogy ne tagadjak meg Tőled semmit, amit kérsz tőlem. Hogy tudjak imádkozni, hogy tudjak szenvedni, hogy semmire se legyen gondom a Te dicsőségeden kívül. Hogy érezzem állandóan a Te jelenlétedet.

– Hogy szeressem az Atyát. Hogy kívánjalak Téged, Jézusom, közösségben, mintegy örök Szentáldozásban. Hogy a Szentlélek gyújtson lángra engem.

123 „Meus es tu” – enyém vagy, ezt mondta neked az Úr.

– Hogy Isten maga, aki a teljes szépség és a teljes bölcsesség, a teljes nagyság és a teljes jószág, hogy Ő mondja neked, hogy az Övé vagy!... és te ne tudj Neki válaszolni!

124 Ne csodálkozz, ha érzed életedben azt a terhet, amiről Szent Pál beszél: „más törvényt érzek tagjaimban, mely küzd, lelkem törvénye ellen”.

– Emlékezz akkor, hogy Krisztusé vagy, és fordulj az Isten Anyjához, aki a te Édesanyád: nem fognak elhagyni téged.

125 Úgy fogadd a tanácsokat, melyeket a lelkivezetésben kapsz, mintha magától Krisztustól jönnének.

126 Tanácsot kértél tőlem, hogy hogyan győzz mindennapi csatáidban. Azt válaszoltam neked: amikor megnyitod lelkedet, először is azt beszéld el, amit nem szeretnél, hogy tudnának rólad. Így az ördög mindig kudarcot fog vallani.

– Nyisd meg lelkedet világosan és egyszerűen, tárd ki, hogy behatolhasson – az utolsó szögletig – Isten Szeretetének napja!

127 Ha a néma démon – akiről az Evangélium beszél – fészket ver a lélekben, mindent lerombol. Viszont, ha azonnal kiűzik, minden jól sikerül, boldogan haladunk előre, minden működik.

– Szilárd elhatározás: „vad őszinteség” a lelkivezetésben, összekötve finom neveléssel..., és hogy ez az őszinteség azonnali legyen.

128 Szeress, és keresd annak segítségét, aki lelkedet vezeti. A lelkivezetésben csupaszítsd le szívedet teljesen – a maga genyességében, ha egyszer olyan! –, őszintén, a gyógyulás vágyával; ha nem teszed meg, ez a romlottság soha el nem tűnik.

Ha olyan személyhez fordulsz, aki a sebet csak a felszínen tudja tisztítani..., gyáva vagy, mert alapjában véve a saját károdra, elrejtetted az igazságot.

129 Sose félj megmondani az igazságot, de ne feledkezz meg arról, hogy néha jobb hallgatni a felebarátod iránti szeretetből. De sohase hallgass hanyagságból, kényelemszeretetből vagy gyávaságból.

130 A világ hazugságból él; és immár húsz évszázada, hogy az Igazság elérkezett az emberek közé.

– Meg kell mondani az igazságot! És nekünk, Isten fiainak, magunkra kell vállalnunk ezt a feladatot. Mikor az emberek hozzászoknak, hogy kimondják és meghallgassák, több megértés lesz földünkön.

131 Hamis, ördögi, hazug szeretet lenne hit dolgában engedményeket tenni. „Fortes in fide” – erősek a hitben, törhetetlenek, ahogyan Szent Péter kívánja.

– Nem fanatizmusról van szó, hanem egyszerűen arról, hogy élni kell a hitet: ez nem jelent szeretetlenséget senki iránt. Engedményt kell tennünk mindabban, ami esetleges, de a hitben nem lehet engedményt tenni: nem adhatjuk oda lámpánkából az olajat, mert aztán jön a Völegény, és kialudva találja a lámpásokat.

132 Az alázatosság és az engedelmesség a jó tanítás befogadásának nélkülözhetetlen feltételei.

133 Fogadd el a Pápa szavát vallásos, alázatos, benső és hatékony ragaszkodással: visszhangozd ezt a szót!

134 Szeresd, tiszteld, imádkozz érte, gyakorolj önmehtagadást – napról napra nagyobb szeretettel – a Római Pápáért, aki az Egyház alapköve, aki az emberek között az évszázadokon át az idők végezetéig folytatja azt a megszentelő és kormányzó munkát, amit Jézus Péterre bízott.

135 Legnagyobb szereteted, legnagyobb tiszteleted, legmélyebb elismerésed, legkészségesebb engedelmisséged, legnagyobb odaadásod azé kell, hogy legyen, aki Krisztus Helyettese a földön, a Pápáé.

Nekünk, katolikusoknak, meg kell gondolnunk, hogy Isten és Szentséges Szűzanyánk után a szeretet és a tekintély hierarchiájában a Szentatya következik.

136 Annak naponkénti átgondolása, hogy milyen nagy teher nehezedik a Pápára és a püspökökre, indítson téged arra, hogy tiszteld őket, hogy szeresd őket igaz ragaszkodással, és segítsd őket imádsággal.

137 Tedd elevenebbé, természetfelettibbé szeretetedet a Szent Szűz iránt.

– Ne csak azért fordulj Máriához, hogy kérj tőle valamit. Menj hozzá azért is, hogy adj! Adj neki ragaszkodást, adj szeretetet isteni Fiáért; fejezd ki ezt a szeretetet a többi emberekkel való kapcsolatodban a szolgálat cselekedeteivel, hiszen ők is gyermekei.

138 Jézus a minta: kövessük Őt!

– Akkor követjük, ha a Szent Egyházat és az összes lelkeket szolgáljuk.

139 A Megtestesülés jelenetéről elmélkedve, erősítsd meg lelkedben a „gyakorlati alázatosságra” szóló elhatározást. Nézd, Ő hogy megalázta magát: felvette a mi szegény természetünket.

– Ezért mindennap válaszolj Neki azonnal, Isten kegyelmi segítségével elfogadva – szeretve – azokat a megaláztatásokat, amelyeket az Úr ad neked.

140 Éld természetességgel a keresztény életet! Ismétlem: mutasd meg Krisztust a viselkedésedben úgy, ahogyan egy normális tükör adja vissza a képet, mely nem torzít, és nem csinál karikatúrát. – Ha normális vagy, mint egy ilyen tükör, akkor Krisztus életét fogod visszatükrözni, és azt mutatod meg a többieknek.

141 Ha beképzelt vagy, ha csak a saját személyes kényelmeddel törődsz, ha magadat teszed a többiek és az egész világ középpontjába, akkor nincs jogod ahhoz, hogy kereszténynek hívd magad, sem ahhoz, hogy Krisztus tanítványának tekintsd magad: Ő ugyanis azzal jelölte ki a követelményszintet, hogy odaadta mindenkiért „et animam suam”, még a lelkét is, egész életét.

142 Tégy róla, hogy az „értelem alázatossága” magyarázatra nem szoruló elv legyen számodra.

Gondold meg jól és... nem igaz, hogy nem lehet megérteni, hogyan lehet valaki „gőgös az értelmében”. Jól megmagyarázta ezt egy szent egyházdoktor: „Megvetendő rendetlenség,

ha az ember, látván a gyermekké lett Istent, azt akarná, hogy éppen ő látsszon nagynak a földön.”

143 Valahányszor kapcsolatba kerülsz valakivel – bárki legyen is az –, keresd a módját, hogy anélkül, hogy különös dolgokat tennél, átadj neki valamit abból az örömből, hogy Isten fia vagy, és Isten fiaként élsz.

144 Nagy és szép annak a szolgálatnak a küldetése, amit az Isteni Mester bízott ránk. – Ezért ez a jó szellem – nagy előkelőség! – tökéletesen összefér a szabadság szeretetével, melynek át kell járnia a keresztények munkáját.

145 Senkit sem kezelhetsz irgalom nélkül: és ha úgy tűnik neked, hogy valaki nem méltó az irgalomra, gondold meg, hogy te sem érdemelsz semmit.

Nem érdemled meg, hogy megteremtettek, sem azt, hogy keresztény lehetsz, sem azt, hogy Isten fia vagy, sem azt, hogy a családotodhoz tartozol...

146 Ne hanyagold el a testvéri feddés gyakorlását, mert ez a szeretet természetfeletti erényének világos megnyilatkozása. Fáradságba kerül; kényelmesebb nem beavatkozni. Kényelmesebb! Csakhogy nem természetfeletti.

– És ezekről a mulasztásokról számot fogsz adni Istennek.

147 A testvéri feddés, amikor meg kell tenned, legyen telve gyengédséggel – segítő szeretettel! – mind formáját, mind tartalmát illetően, hiszen ebben a pillanatban Isten eszköze vagy.

148 Ha tudod szeretni a többieket, és terjeszted ezt az érzést – Krisztus finom és gyengéd segítő szeretetét – mindnyájuk között, akkor kölcsönösen támogatni fogjátok egymást, és aki éppen elbukna, érezni fogja ennek a testvéri erőnek a támogatását – és buzdítását –, hogy hűséges legyen Istenhez.

149 Tápláld magadban az önmegtágadás szellemét a szeretet apró dolgaiban, azzal a kívánsággal, hogy szeretetreméltóvá tedd mindenki számára az életszentség útját a világban: egy mosoly néha a legjobb kifejezése lehet a bűnbánat szellemének.

150 Tanuld meg, hogy mindennap és nagylelkűen vállalj valamilyen kényelmetlenséget, vidáman és diszkrétan, hogy szolgálj és kellemesebbé tedd mások életét.

– Ez a viselkedésmód Krisztus igazi szeretete.

151 Azon kell lenned, hogy ahol éppen vagy, meglegyen a „jókedv” – a vidámság –, amely a belső élet gyümölcse.

152 Tedd meg a kedvemért, hogy gondot fordítasz egy igazán érdekes önmegtágadás gyakorlására: hogy a társalgásod ne forogjon mindig önmagad körül.

153 A lelkiismeret-vizsgálat végzésének egy jó módja:

– Elfogadtam-e mintegy elégtétel gyanánt a mai napon azokat a kellemetlenségeket, melyek Isten kezéből jöttek, azokat, amelyeket jellemükkel társaim okoztak, azokat melyek a saját nyomorúságomból fakadnak?

– Föl tudtam-e ajánlani az Úrnak elégtételként azt a fájdalmat is, amelyet azért érzek, mert – annyiszor! – megsértettem Őt? Felajánlottam Neki belső szégyenkezésemet és megaláztatásaimat amiatt, hogy beláttam, milyen kevésbé haladok előre az erények útján?

154 Rendszeres, szokásszerű önmegtagadások: igen, de ne légy rögeszmés!

– Nem kell ezeknek szükségképpen a szokásos dolgokra szorítkozniuk. Állandónak, rendszeresnek, szokásszerűnek – de nem megszokottnak – kell lennie az önmegtagadás szellemének.

155 Fel akarsz jutni Krisztus csúcsaira, magadra akarod öltetni az Ő ruháját, azonosulni akarsz Jézussal: legyen hát a hited tevékeny és áldozatos, végezd a szolgálat cselekedeteit, vedd el azt, ami ebben zavar.

156 Az életszentséget az ügyes izmok rugalmassága jellemzi. Aki szent akar lenni, az tud úgy mozogni, hogy míg egy olyan dolgot végez, amely önmegtagadás a számára, elhagy egy másikat – ha ezzel nem sérti az Istent –, amely szintén fáradságába kerül, és hálát ad az Úrnak, ezért a kényelemért. Ha mi, keresztények, másként cselekednénk, azt kockáztatnánk, hogy merevvé válunk, élettelené, mint egy rongybaba.

A szentség nem merev, mint a kartonpapír: tud mosolyogni, engedni, várni. Élet az: természetfeletti élet.

157 Ne hagyj el, Anyám! Add, hogy keressem Fiadat; add, hogy megtaláljam Fiadat; add, hogy szeressem Fiadat... egész lényemmel! – Ne feledkezz meg rólam, Anyám, ne feledkezz meg rólam.

Kudarac

158 Mikor elhomályosul a látásunk, mikor elvesz a tekintetünk világossága, szükségünk van arra, hogy a fény felé forduljunk. És Krisztus azt mondta nekünk, hogy Ő a világ Világossága, aki azért jött, hogy a betegeteket meggyógyítsa.

– Tehát betegséged, bukásaid – ha az Úr megengedi, hogy előforduljanak – ne válasszanak el téged Krisztustól: közelítsenek téged Hozzá!

159 Nyomorúságomban elsiránkoztam egy barátomnak azt a benyomásomat, hogy Jézus nem akar nálam maradni... és hogy magamra hagy.

– Abban a pillanatban fájdalmat éreztem; bizalommal telve így reagáltam: Nem így van, Szerelmem: hanem én vagyok az, aki eltávolodtam Tőled: nem teszem soha többé!

160 Kérd az Úrtól kegyelmét, hogy megtisztulj Szeretettel... és állandó bűnbánattal.

161 Fordulj a Szűzanyához, és kérd tőle, hogy adja meg neked – irántad való szeretetének jeleként – a bűnbánat ajándékát, hogy megindultságot érezz bűneid miatt és minden idők minden férfiának és asszonyának bűnei miatt, a Szeretet fájdalmával.

És, ilyen felkészülés után, kockáztasd meg, hogy azt is hozzáfűzd: Anyám, Életem, Reménységem, vezess engem kézenfogva..., és ha van bennem valami most, ami nem tetszik Atyámnak, Istenemnek, add, hogy meglássam és, segítségeddel, kiirtsam magamból.

Folytasd félelem nélkül: Ő kegyes, ó jóságos, ó édes Szűz Mária! Imádkozz értem, hogy Fiaid legszeretetremlétebb akarátát teljesítve, méltó legyek elnyerni és élvezni Urunk Jézus ígéreteit.

162 Mennyei Édesanyám, add, hogy újra buzgó legyek, újra adni tudjam magam, újra visszatérjek az önmehtagadáshoz: egyszóval a Szeretethez.

163 Ne vedd kényelmesen a dolgot! Ne várd meg az új esztendő, hogy döntéseket fogalmazz meg: minden nap alkalmas a jó döntésekre. „Hodie, nunc!” – Ma, most!

Általában szerencsétlen defetisták azok, akik az új évet várják a kezdéssel..., mert azután ráadásul... el sem kezdik!

164 Rendben van, rosszat cselekedtél gyengeségből. – De nem értem, hogy miért nem reagálsz erre világos lelkiismerettel: nem tehetsz rosszat úgy, hogy közben azt mondd – vagy gondold –, hogy szent, vagy hogy jelentéktelen dolog az.

165 Emlékezz rá mindig: a lelki képességek azzal táplálkoznak, amit az érzékek adnak nekik. – Jól őrizd őket!

166 Elveszítéd a békét – tudod jól! –, amikor engedékeny vagy olyan pontokban, melyek letérítenek az útról.

– Határozd el magad arra, hogy következetes és felelősségteljes légy!

167 Az Istentől kapott jótétemények kitörölhetetlen emléke mindig erős ösztönzés kell, hogy legyen; és még inkább annak kell lennie a gyötrődés pillanatában.

168 Csak egyetlen halálos betegség van, csak egyetlen végzetes tévedés: megadni magunkat a kudarcnak, nem tudni küzdeni Isten fiainak lelkiületével. Ha ez a személyes erőfeszítés hiányzik, a lélek megbénul, és elhagyatottan fekszik, képtelen arra, hogy gyümölcsöt hozzon...

– Ezzel a gyávasággal a teremtmény kényszeríti az Urat, hogy kimondja azokat a szavakat, melyeket Ő hallott a bénától az áldozatok mosására való fürdőben: „Hominem non habeo!” – nincs emberem!

– Mekkora szégyen, ha Jézus nem találja meg benned azt a férfit vagy nőt, akit vár!

169 Az aszkétikus küzdelem nem valami negatív dolog, és így nem valami ellenszenves, hanem inkább boldog állítás. Sport.

A valódi sportember nem azért küzd, hogy egyetlen győzelmet arasson, és mindjárt az első kísérletre. Felkészül, sokáig edzi magát, bizalommal és jókedvvel: megpróbálja egyszer és másodszor, és ha az elején nem sikerül neki, makacsul kitart mindaddig, amíg le nem küzdi az akadályt.

170 Mindent Tőled remélek, Jézusom: téríts meg engem!

171 Mikor az a pap, a barátunk, úgy írta alá magát: „a bűnös”, azért tette ezt, mert meg volt győződve, hogy az igazat írja.

– Istenem, tisztíts meg engem is!

172 Ha hibát követtél el – kicsit vagy nagyot – fuss vissza Istenhez!

Ízleld a zsolttár szavait: „Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias” – az Úr sohasem veti meg és mindig meghallgatja a megtört és alázatos szívet.

173 Elmélkedd át újra, fejedben és szívedben: Uram, annyiszor elestem, de újra felemeltél és megbocsátottál, odaszorítottál a Szívedre!

Elmélkedd át újra... és ne szakadj el soha többet Tőle.

174 Olyannak látod magad, mint egy szerencsétlen inas, akitől a gazdája elvette a libériát – nem érzed magad egyébként, mint bűnösnek! – és megérted azt a mezítelenséget, amit összüleink megtapasztaltak.

– Mindig sírnod kellene, és sokat sírtál, sokat szenvedtél, mégis nagyon boldog vagy. Nem cserélnél senkivel. A te „gaudium cum pace” – békés örömeidet immár sok év óta nem veszítetted el. Hálás vagy érte Istennek, és mindenkinek el szeretnéd vinni a boldogságnak ezt a titkát.

– Igen: érthető, hogy miért mondták sokszor – még ha neked nem számít is „hogyan mit mondanak” – hogy a „béke embere” vagy.

175 Egyesek csak azt teszik, ami a szegény teremtmények hatókörébe tartozik, és elvesztegetik az idejüket. Szó szerint megismétlődik Péter tapasztalata: „Praeceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus!” – Mester, egész éjjel fáradoztunk, és semmit sem fogtunk.

– Ha a maguk erejéből fáradoznak, az Egyházzal való egység nélkül, az Egyház nélkül miféle hatékonysága lesz ennek az apostolkodásnak? Semmilyen!

– El kell jutniuk a meggyőződésre, hogy a saját kontójukra nem fognak elérni semmit. Neked segítened kell őket, hogy előrehaladjanak az evangéliumi elbeszélés hallgatásában: „In verbo autem tuo laxabo rete” – a te szavadra kivetem a hálót. Akkor a fogás bőséges és hatékony lesz.

– Milyen szép dolog helyreigazítani, hogyha bármi okból a saját kontónkra apostolkodtunk!

176 Azt írod és én is leírom: – Uram, Te tudod, hogy szeretlek Téged! Jézusom, hányszor ismétlem és újra ismétlem mint egy keserű-édes litániát a te Kéfésonak ezeket a szavait: mert, tudod, hogy szeretlek Téged, de olyan kevésbé vagyok biztos magamban, hogy nem merem világosan megmondani Neked, annyi tagadás van az én kifordult életemben! – Te tudod, hogy szeretlek Téged! – Hogy a tetteim, Jézusom, ne cáfolják meg soha a szívemnek ezeket a kitöréseit”.

– Tarts ki ebben az imádságodban, s Ő biztosan meg fogja hallgatni.

177 Ismételd bizalommal: Uram, bárcsak a könnyeim a bűnbánat könnyei lennének!...

– Kérd Tőle alázattal, hogy adja meg neked azt a fájdalmat, amit kívánsz.

178 Mennyi alantasság a viselkedésemben és mennyi hűtlenség a kegyelemhez!

– Édesanyám, bűnösök Menedéke, könyörögj értem; hogy soha ne akadályozzam többé Isten munkáját a lelkemben.

179 Annyi éven át, olyan közel Krisztushoz... és olyan bűnösen!

– Jézus bensőséges közelsége hozzád nem fakaszt zokogásra?

180 Nem hiányzik nekem az igazi öröm, sőt... és mégis a saját alantasságom ismeretében logikus, hogy Szent Pállal így kiáltsak: „Én szerencsétlen ember!”

– Így növekszik bennem a vágy, hogy gyökerestől kitépjem azt az akadályt, amit a saját énem támaszt.

181 Ne rémülj meg, ne bátortalanodj el, ha fölfedezed, hogy hibáid vannak... és micsoda hibáid!

– Küzdj, hogy kiirtsd őket. És amíg küzdesz, légy meggyőződve, hogy jó kiállni mindezeknek a gyöngeségeknek a próbáját, mert másként gögös lennél: és a gög eltávolít Istentől.

182 Töltsön el a csodálat Isten jósága láttán, mert Krisztus benned akar élni... akkor is, amikor érzed szegény tested egész nyomorúságának teljes súlyát, a súlyát ennek az alantasságnak, ennek a szegény sárnak.

– Igen, akkor is, tartsd szem előtt Isten meghívását: Jézus Krisztus, aki Isten és Ember, megért engem, gondja van rám, mert Testvérem és Barátom.

183 Élj elégedetten, nagyon boldogan, akkor is, ha néha meglegyint a szomorúság, akkor is, ha szinte állandóan a kezeddel érinted az undorító hulladékot.

– Ez a vidámság és ez a szorongás egyszerre meglehet benned, mindegyik a maga „emberében”: az első az új emberben, a másik a régi emberben.

184 Az alázat, az istenismeret és az önismeret gyümölcseként születik.

185 Uram, egy ajándékot kérek Tőled: Szerelmet... egy olyan Szerelmet, amely tisztán őriz meg engem. – És még egy másik ajándékot: az önismeretet, hogy elteljek alázattal.

186 A szentek azok, akik életük végéig küzdenek: azok, akik minden kudarc után, újra föl tudnak kelni. Minden elbukás után, hogy bátran folytassák az alázat útját szeretettel, reménységgel.

187 Ha tévedéseid alázatosabbá tesznek téged, ha arra indítanak, hogy nagyobb erővel keresd az Isten kezének kapaszkodóját, akkor ezek a szentség útját jelentik számodra: „Felix culpa!” – áldott bűn, ahogyan az Egyház énekli.

188 Az imádság – még az enyém is! – mindenható.

189 Az alázatosság megadja minden léleknek, hogy ne csüggedjen el a saját tévedései láttán.

– Az igazi alázatosság arra vezet..., hogy bocsánatot kérjünk!

190 Ha leprás volnék, az édesanyám akkor is megölelné. Félelem nélkül és minden habozás nélkül megcsókolná a sebeimet.

– Hát akkor a Szent Szűz? Mikor úgy érezzük, hogy leprások vagyunk, hogy sebek borítanak, azt kell kiáltanunk: Édesanyánk! És Anyánk pártfogása olyan, mint egy csók a sebre, amely eléri számunkra a gyógyulást.

191 A Bűnbánat szentségében Jézus megbocsát nekünk.

– Ott ránk alkalmazódnak Krisztus érdemei, Aki irántunk való szeretetből áll a Kereszten kitárt karral, rászögezve a fára – jobban, mint a szögekkel – az irántunk való Szeretettel.

192 Fiam, ha néha elbuksz, folyamodj azonnal a gyónáshoz és a lelkivezetéshez: mutasd meg a sebedet, hogy gyökerestől meggyógyítsák, hogy kizárják a fertőzés minden lehetőségét, még akkor is, ha ez fájdalmas, akár egy sebészi műtét.

193 Az őszinteség nélkülözhetetlen, hogy előrehaladjunk az Istennel való egységben.

– Ha „varangyos béka” van benned, fiam, köpd ki! Mondd meg rögtön – ezt tanácsolom neked mindig – azt, amiről nem szeretnéd, ha tudnék. Ha kiköpted a „varangyot” a gyónásban, milyen jól érzed magad utána!

194 „Nam, et si ambulavero in medio umbrae mortis non timebo mala” – Még ha a halál árnyékában kellene is járnom, nem félnék semmi rossztól. Sem a saját nyomorúságaim, sem az ellenség kísértései nem kell, hogy aggasszanak, „quoniam tu mecum es” – mert az Úr velem van.

195 Mikor az imént nyomorúságaimat szemléltem, Jézusom, azt mondtam Neked: hagyd, hogy becsapjon a fiad, mint azok a jó, gyengéd édesapák, akik gyermekük kezébe teszik az ajándékot, amit kapni szeretnének tőle..., mert nagyon jól tudják, hogy a gyerekeknek nincs semmijük.

– És milyen nagy ünnep ez az apa és a fiú számára egyaránt, még akkor is, ha mindketten ismerik ezt a titkot!

196 Jézusom, Szerelmem, szörnyű elgondolni, hogy újra megsérthetlek téged!... „Tuus sum ego..., salvum me fac!” – tiéd vagyok, szabadíts meg engem!

197 Neked, aki olyan szegénynek érzed magad erények, tehetség, körülmények dolgában..., nem támad kedved, hogy úgy kiált fel, mint Bartimeus, a vak: Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam!?

- Milyen szép fohász, gyakran ismételni: Uram, irgalmazz!
- Meg fog hallgatni, és meg fog gyógyítani téged.

198 Tápláld lelkedben a jóvátétel vágyát, hogy napról napra nagyobb bűnbánatra juss.

199 Ha hűséges vagy, győztesnek mondhatod magad.

– Életedben, még ha néhány csatát elveszítesz is, nem fogsz vereségeket ismerni. Nincsenek sikertelenségek – győződj meg róla –, ha helyes szándékkal és Isten akarata teljesítésének vágyával cselekszel.

– Tehát, sikerrel vagy anélkül, de mindig győzni fogsz, mert a munkát Szeretettel végezted.

200 Biztos vagyok benne, hogy Ő meghallgatta alázatos és forró könyörgésedet: – Ó Istenem, nem számít nekem, hogy „mit fognak mondani”: megbocsátok a saját gyalázatos életem miatt: hogy szent legyek!... de csak Érted.

201 A keresztény ember életében „mindennek” Istenért kell lennie: még a személyes gyengeségeknek is, melyeket az Úr, ha helyrehozzuk őket, megért és megbocsát.

202 Mit tettem Neked Jézusom, hogy ennyire szeretsz? Megsérteni Téged... és szeretni Téged.

- Szeretni Téged: ebben fog állni az életem.

203 A Gazdának mindezek a vigasztalásai nem arra valók-e, hogy mindig ráfigyeljek, szolgáljam Őt a kis dolgokban, hogy ugyanígy szolgálhassam a nagyokban is?

– Jó feltétel: szerezz megelégedést a jó Jézusnak a mindennapi élet legapróbb részleteiben.

204 Szeretni kell Istent, mert a szív szeretetre termett. Ezért, ha nem fordítjuk Isten felé, a Szűzanya felé, a lelkek felé... tiszta érzelemmel, a szív bosszút áll... és átalakul férges hellyé.

205 Mondd az Úrnak, lelked egész rezgésével: minden nyomorúságom ellenére, megőrülök a Szerelemtől, részeg vagyok a Szerelemtől!

206 Minden bukást megszenvedve, mostantól fogva – Isten segítségével – mindig a Kereszten leszek.

207 Amit a test elveszített, a test fizesse vissza: végezz nagylelkű vezeklést.

208 Hívd segítségül az Urat, kérd Tőle a bűnbánat lelkületét, amely azt az embert jellemzi, aki mindennap le tudja magát győzni, és ajánld fel Neki csendesen és önmegtágadással ezt az állandó győzelmet.

209 Ismételd személyes imádságodban, hogy mennyire érzed a test gyöngeségét: Uram, keressz ez az én szegény testemnek, mely elfárad és fellázad!

210 Milyen szép annak a papnak az érvelése, aki így prédikál: „Jézus megbocsátotta nekem bűneim szörnyű sokaságát – micsoda nagylelkűség! –, hálátlanságom ellenére. És ha Mária Magdolnának sok bűnt megbocsátottak, mert nagyon szeretett, nekem, akinek még többet bocsátottak meg, micsoda nagy szeretet-adósságom marad!”

Jézus, az örületig és a hősiességig! A Te kegyelmeddel Uram, még ha meg kell halnom is Érted, nem hagylak el többé.

211 Lázár feltámadt, mert meghallotta Isten szavát: és rögtön ki akart menni abból az állapotából. Ha nem „akart” volna mozdulni, újra meghalt volna.

Őszinte elhatározás: mindig hinni Istenben, mindig remélni Istenben, mindig szeretni Istent..., aki nem fog elhagyni minket soha, akkor sem, ha már szagunk van, mint Lázárnak.

212 Töltsön el csodálattal a keresztény ember állapotának ez a szeretetreméltó paradoxonja: maga a mi nyomorúságunk vezet bennünket arra, hogy Istenbe meneküljünk, hogy „megistenüljünk”, és Vele mindenre képesek vagyunk.

213 Ha elbuktál, ha úgy érzed, nyomorúságod súlya lenyom, ismételd biztos reménységgel: Uram, nézd milyen beteg vagyok; Uram, Te, aki szeretetből meghaltál a Kereszten értem, jöjj és gyógyíts meg.

Bízzál, ismétlem: kopogj tovább az Ő szerető Szívén. Megadja neked az egészséget, mint az Evangélium leprásainak.

214 Töltsön el a bizalom Isten iránt, és legyen benned napról napra mindig mélyebb vágy, hogy ne fuss el sohasem Tőle.

215 Szeplőtelen Szűz, Édesanyám, ne hagyj el: nézd, hogy telik meg könnyekkel az én szegény szívem. – Nem akarom megsérteni Istenemet!

– Jól tudom, és úgy gondolom, sosem fogom elfelejteni, hogy nem érek semmit: annyira nyomaszt a kevélységem – a magányom! –, de... nem vagyok egyedül: Te, édes Úrnő, és az én Atyám, az Isten, Ti, nem hagytok el engem.

Testem lázadozásai és a Hitem elleni ördögi gondolataim ellenére, szeretem Jézust, és hiszek: Szeretek és Hiszek.

Pesszimizmus

216 Isten kegyelmével vállalkoznod kell a lehetetlenre, és meg is kell valósítanod..., mert a lehetségest mindenki meg tudja tenni.

217 Utasítsd el a saját pesszimizmusodat, és ne engedj pesszimiztákat magad mellé. – Istennek vidáman és túláradó érzéssel kell szolgálni.

218 Vesd el magadtól ezt az emberi okosságot, mely annyira óvatossá – bocsáss meg! –, annyira gyávává tesz.

– Nem lehetünk szájalmas emberek, kiskorú férfiak vagy nők, rövidlátók, természetfeletti horizont nélküliek...! Talán saját magunkért dolgozunk? Nem!

Akkor hát mondjuk ki félelem nélkül: Jézusom, Érted dolgozunk, és... megtagadnád tőlünk az anyagi eszközöket? Jól tudod, hogy kevesek vagyunk; mégis, én sem viselkednék így egy cseléddel, aki a szolgálatomra lenne...

Ezért reméljük, sőt, biztosak vagyunk benne, hogy megadod nekünk azt, ami szükséges, hogy szolgáljunk neked.

219 Indítsd fel a hitet: Őellene nem lehet győzni! És az övéi ellen sem!
– Ezt ne feledd!

220 Ne csüggedj, előre, előre, egy olyan makacssággal, amely szent és amelyet a lelkiéletben állhatatosságnak neveznek.

221 Istenem: jöjj mindig segítségemre a valódi szükségekben.

222 Az állapotod nem rosszabb. – A helyzet az, hogy most több benned a világosság, hogy megismerd magad: kerüld el a csüggedés legkisebb tünetét is!

223 A személyes megszentelődés útján, néha az lehet az ember érzése, hogy előrehaladás helyett visszaesik; javulás helyett, romlik.

Amíg van belső küzdelem, ez a pesszimizista gondolat csak hamis illúzió, csalódás, melyet vissza kell utasítani.

– Tarts ki nyugodtan: ha makacsul küzdesz, előrehaladsz utadon és megszentelődöl.

224 A belső szárazság nem langyosság. A langyosságban a kegyelem vize nem itatja át az embert, csak tovahalad..., viszont vannak olyan száraz földek, amelyek látszólag szikkadtak, és amelyek néhány csepp esőtől megtelnek – amikor eljön a pillanat – virágokkal és ízes gyümölcsökkel.

Ezért fontos – mikor győzzük meg már magunkat róla? – annyira az engedelmisség a minden pillanatban érkező isteni hívások iránt, hiszen Isten éppen ezekben vár minket!

225 Legyen meg benned ez a szent ravaszság: ne várd, hogy az Úr kellemetlenségeket küldjön neked; idézd elő őket magad, önkéntes engeszteléssel. – És akkor nem megadással fogod fogadni őket – ez a régi szó rá –, hanem Szeretettel: ez, örökké ifjú szó.

226 Ma először, az az érzésed volt, hogy minden egyszerűbbé válik, hogy minden kibogozódik: úgy látod, hogy végre elhárultak azok a problémák, amik aggasztottak téged. És

megérted, hogy annál inkább és annál jobban fognak megindulni, minél jobban ráhagyatkozol, minél inkább átadod magad Atyádnak, Istenednek karjába.

Mire vársz, hogy mindig úgy viselkedj – ennek kellene lennie az életed értelmének! – mint Isten fia?

227 Fordulj a Szűzhöz – Isten Anyjához, Leányához, Mátkájához, Édesanyánkhoz –, és kérd őt, hogy eszközöljön ki számodra a Szentháromságtól több kegyelmet: a hit kegyelmét, a reményt, a szeretetet, a megbánást, hogy amikor életedben úgy tűnik, hogy erős szél fúj, száraz szél, mely kiszáríthatja a lélek virágait, a tieid ne száradjanak el... sem testvéreidéi.

228 Töltekezz hittel, biztonsággal! – ezt mondja nekünk az Úr, Jeremiás ajka által: „Orabit me, et ego exaudiam vos” – valahányszor Hozzám fordultok, valahányszor imádkoztok, Én meghallgatlak benneteket.

229 Mindent elmondok Neked, Istenem. Nélküled – aki Atyám vagy – mi lenne belőlem?

230 Hadd adjak neked egy tapasztalt lélektől való tanácsot: imádságod – életednek mindig imádságnak kell lennie – „a gyermek imádságának” bizalmával kell, hogy elhangozzék.

231 Egy beteget visznek Jézushoz és Ő ránéz. – Elmélkedd át jól ezt a jelenetet, és gondolkodj el szavain: „Confide, fili” – bízzál, fiam.

Ezt mondja neked az Úr, amikor érzed a tévedések súlyát: hit! A hit mindenek előtt; azután, hogy engedj vezetni magad, mint a béna: belső és készséges engedelmesség!

232 Fiam, csak a magad erejéből nem tudsz elérni semmit a természetfeletti síkon; de ha Isten eszközévé teszed magad, mindenre képes leszel! „Omnia possum in eo qui me confortat!” – Mindenre képes vagyok Abban, Aki erőt ad nekem, mert Ő jóságában, olyan alkalmatlan eszközöket akar használni, mint te meg én.

233 Valahányszor imádkozol, igyekezz, hogy meglegyen benned az Evangéliumban szereplő betegek hite. Biztosnak kell lenned abban, hogy Jézus meghallgat.

234 Édesanyám! A földi édesanyák nagyobb szeretettel tekintenek leggyengébb, legbetegebb, legkevésbé értelmes gyermekükre, a szegény nyomoréokra...

– Ó, Mária! Tudom, hogy te inkább Édesanya vagy, mint az összes anyák együttvéve... – És mivel a fiad vagyok... És mivel gyenge vagyok, és beteg vagyok... és nyomorék vagyok... és csúnya vagyok...

235 Hiányzik nekünk a hit. Azon a napon, amikor meg fogjuk élni ezt az erényt – bízva Istenben és az ő Anyjában –, bátrak és tisztességesek leszünk. Isten pedig, Aki mindenkor ugyanaz, csodákat fog művelni kezünk által.

– Add meg nekem, ó, Jézusom, ezt a hitet, melyet valóban kívánok! Édesanyám és Úrnóm, legszentebb Mária, add, hogy higgyek!

236 Szilárd elhatározás: ráhagyatkozni Krisztusra, minden nyomorúsággal. És amit Ő akar: „Fiat!” legyen meg, minden pillanatban!

237 Ne csüggedj el soha, mert az Úr mindig kész arra, hogy megadja neked azt a kegyelmet, mely ahhoz az új megtéréshez szükséges, mely nélkül nem tudsz előrehaladni a természetfeletti síkon.

238 Legyen áldott az Isten! – Rögtön ezt mondtad magadnak a szentségi gyónás után. És azt gondoltad: olyan ez, mintha újra születtem volna.

Azután derűsen folytattad: „Domine, quid me vis facere?”

– Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?

– És te magad adtad meg magadnak a választ: a Te kegyelmeddel, minden fölött és mindenki fölött, teljesíteni fogom Legszentebb Akaratodat: „Serviam!” – szolgálni foglak Téged feltétel nélkül!

239 Az Evangélista elbeszéli, hogy a napkeleti Bölcsék „videntes stellam” – ahogy meglátták a csillagot –, nagy örömet éreztek.

– Azért örülnek – fiacskám –, ezzel a mérhetetlen örömmel, mert azt tették, amit tenniük kellett, és örülnek, mert biztosak abban, hogy eljutnak ahhoz a Királyhoz, aki sohasem hagyja el azokat, akik keresik Őt.

240 Amikor majd valóban szeretni fogod Isten Akaratát, meg fogod látni, hogy a legnagyobb aggódó félelem pillanataiban is mennyei Atyánk mindig közel van, nagyon közel, ott áll melletted örök Szeretetével és végtelen gyengédségével.

241 Ha belső életed, lelked panorámája sötét, engedd, hogy kézen fogva vezessenek, ahogyan az teszi, aki vak.

– Az Úr idővel megjutalmazza lemondásodat a saját véleményedről és világosságot ad neked.

242 Félni valamitől vagy valakitől főként attól, aki lelkünket vezeti, nem Isten gyermekének tulajdonsága.

243 Nem indít meg, ha édesanyádhoz szóló szerető szót hallasz?

Az Úrral is ugyanez történik. Nem választhatjuk el Jézust Édesanyjától.

244 A kimerültség vagy a halálos unalom pillanataiban fordulj bizalommal az Úrhoz. Mondd Neki, mint az a bizonyos barátunk tette: „Jézusom Te tudod mit tudsz velünk tenni, én már fáradt vagyok, mielőtt elkezdeném a küzdelmet.”

– S Ő meg fogja adni neked a maga erejét.

245 Ha nincsenek nehézségek, foglalatosságainknak nincs emberi vonzereje... de természetfeletti sem. – Amikor beversz egy szöveget a falba, és nem találsz ellenállást, mit akaszthatsz utána arra a szögre?

246 Lehetetlennek tűnik, hogy egy olyan ember, mint te – aki tudod, hogy semmi vagy, mint mondod –, akadályokat merjen támasztani az Isten kegyelmének.

Pedig ez az, amit teszel hamis alázatossággal, objektivitásoddal”, pesszimizmusoddal.

247 Add meg nekem a kegyelmet, hogy veszni hagyjak mindent, ami az én személyemet illeti. Nem kell, hogy más gondom legyen, mint a Te Dicsőséged... egyszóval a Te Szereteted. – Mindent Szeretetből!

248 „Ezeknek a szavaknak a hallatára – hogy a Király eljött a földre –, Heródest zavar fogta el, és vele együtt egész Jeruzsálemet.”

Ez a mindennapi élet! Ugyanez történik ma is: Isten nagysága előtt, mely ezer módon megnyilvánul, nem hiányoznak olyan emberek – még hatóságok sem –, akik megzavarodnak. Mert... nem szeretik Istent teljesen; hiszen nem olyan emberek, akik komolyan találkozni szeretnének Vele; mert nem akarják követni az Ő sugallatait és így akadállyá válnak az isteni úton.

– Légy hát óvatos, folytasd a munkádat, ne aggódj, keresd az Urat, imádkozz, és Ő győzni fog.

249 Nem vagy egyedül – se te, se én nem találhatjuk magunkat magányosnak. És legkevésbé akkor, ha Mária által Jézushoz megyünk, mert ő olyan Édesanya, aki soha nem hagy minket el.

250 Ha úgy tűnik neked, hogy az Úr elhagy, ne szomorodj el: keresd Őt nagyobb igyekezettel! Ő, a Szeretet, nem hagy téged magadra.

– Légy meggyőződve róla, hogy Szeretetből „hagy téged magadra”, hogy világosan lásd életedben azt, ami az Övé, és ami a tiéd.

251 Azt mondtad nekem: „Nemcsak képtelennek látom magam arra, hogy előrehaladjak az úton, hanem képtelennek látom magam arra is, hogy megszabaduljak – szegény lelkem! – a kegyelem csodája nélkül. Hideg vagyok és – ami még rosszabb – mintegy közömbös: mintha szemlélője volnék „a saját esetemnek”, akinek nem számít semmi abból, amit lát. Terméketlenek lesznek ezek a napok?

És mégis az Édesanyám az én Anyám, és Jézus – merhetem mondani? – az én Jézusom! És vannak szent lelkek most is, akik imádkoznak értem”.

– Haladj tovább Édesanyád kezét fogva – válaszoltam neked –, és „merd” mondani Jézusnak, hogy a tiéd. Ő jósága folytán világosságot fog adni a lelkedbe.

252 Adj nekem, Jézusom, keresztet Cirenei Simonok nélkül. Rosszul mondtam: szükségem lesz a Te kegyelmedre, a Te segítségedre, mint mindenben; légy Te az én Cirenei Simonom. Veled, Istenem, nincs olyan próba, amitől félnék...

– De ha a kereszt, a halálos unalom, a szomorúság lenne? – Azt mondom Neked, Uram, hogy Veled örömmel lennék szomorú.

253 Ha Téged nem veszítelek el, nem lesz a számomra olyan büntetés, amely tényleg büntetés legyen.

254 Jézus senkitől sem tagadja meg igéjét, és olyan szó az Övé, amely gyógyít, vígasztal, megvilágosít.

– Emlékezzünk erre mindig, te és én, akkor is, ha fáradtaknak éreznénk magunkat a munka vagy a viszontagságok súlya alatt.

255 Ne várd, hogy az emberek megtapsoljanak a munkádért.

– Sőt! Még azt se várd néha, hogy téged más emberek és intézmények megértsenek, olyanok, akik pedig szintén Krisztusért dolgoznak.

– Keresd egyedül az Isten dicsőségét, és mindenkit szeretve ne törődj azzal, ha valaki nem ért meg téged.

256 Ha hegyek tornyosulnak, ha akadályokba, meg nem értésbe, csapdákba ütközöl, melyeket a sátán akar, és az Úr megenged, legyen benned hit, tevékeny hit, áldozatos hit, alázatos hit.

257 Az apostoli munka látszólagos terméketlensége láttán a csüggedés hullámának tünetei rohannak meg téged. Hited utasítsa el ezeket határozottan... – de vess számot azzal, hogy több hitre van szükséged, alázatos, eleven, tevékeny hitre.

Te, aki a lelkek üdvösségét kívánod, kiálts fel, mint annak a beteg fiúnak az édesapja, akit a démon szállt meg: „Domine, adiuva incredulitatem meam!” – Uram, segíts hitetlenségemen!

Ne kételkedj: a csoda meg fog ismétlődni.

258 Milyen szép az az imádság, amelyet gyakran kellene ismételned, azé a barátunké, aki a vallás elleni gyűlöletből bebörtönzött egyik papért imádkozott: „Istenem, vigasztald meg őt, mert üldözést szenved Érted. Mennyien szenvednek azért, mert Neked szolgálnak!”
– Micsoda örömet ad a Szentek Egyessége!

259 Azok az intézkedések, amelyeket az egyes kormányok fogantatosítanak, hogy garantálják országukban a hit elhalását, azokra a pecsétekre emlékeztetnek, amelyeket a Vének Tanácsa tétetett Jézus Sírjára.

– Ő, aki nem volt alávetve semminek és senkinek, az efféle akadályok ellenére feltámadott!

260 A megoldás az, hogy szeretni kell. Szent János Apostol írja azokat a szavakat, melyek szíven találtak: „Qui autem timet, non est perfectus in caritate.” Én úgy fordítom ezt, szinte szó szerint: aki fél, nem tud szeretni.

– Így hát te, aki szerelmes vagy, és tudsz szeretni, nem félhetsz semmitől! – Előre!

261 Isten veled van. Lelkedben a kegyelemben ott lakik a Legszentebb Háromság.

– Ezért, nyomorúságaid ellenére, állandó társalgást tudsz folytatni és kell is folytatnod az Úrral.

262 Imádkozz mindig, mindig.

Szükségét kell érezned, hogy az Istenhez fordulj, belső életed minden sikere és minden kudarca után.

263 Imádságod legyen mindig az Isten őszinte és reális imádata.

264 Mikor meghívott téged az Egyházba az Úr, eltörölhetetlen pecsétet nyomott a lelkedre a keresztség által: Isten fia vagy. – Ezt ne feledd.

265 Nagyon köszönd meg Jézusnak, hogy Általa, Vele és Benne Isten fiának nevezheted magad.

266 Ha mennyei Atyánk kedvelt fiainak érezzük magunkat, – és azok is vagyunk! –, hogyan ne volnánk mindig vidámak? – Gondold meg.

267 Miközben áldoztatott, a papnak kiáltani lett volna kedve: a boldogságot adom neked!

268 Növelj óriásira hitedet a Szent Eucharisziában. Telj el ámulattal ennek a kimondhatatlan valóságnak a színe előtt!: Isten itt van velünk, magunkhoz vehetjük Őt mindennap, és ha akarjuk, beszélhetünk Vele bizalmasan, mint ahogy barátjával beszél az ember, vagy testvérével, mint ahogy az Atyával beszélünk, mint ahogy a Szeretettel beszélünk.

269 Milyen szép a mi keresztényi – istengyermeki! – hivatásunk, mely megadja nekünk a földön az örömet és a békességet, amit a világ nem tud megadni!

270 Uram, add meg nekem azt a szeretetet, amellyel akarod, hogy szeresselek Téged.

271 Azon a reggelen – hogy elúzd a pesszimizmus árnyékát, mely megrohant téged – továbbra is kitartóan folytattad, mint mindig... de „komolyabban vetted a dolgot” az Őrangyaloddal. Néhány bókot mondtál neki, és arra kérted, tanítson meg szeretni Jézust... legalább, legalább úgy, amint ő szereti... és megnyugodtál.

272 Édesanyádtól, Szent Józseftől, Őrangyalodtól... kérd, hogy beszéljenek az Úrral, hogy mondják meg Neki azt, amit te a magad esetlenségében nem tudsz kifejezni.

273 Töltsön el a biztonság: a mi Édesanyánk az Isten Anyja, a Szentséges Szűz Mária, az Ég és a Világ Királynéja.

274 Jézus Betlehemben barlangban született, mondja az Írás, „mert nem volt hely számukra a szálláson”.

– Nem szakadok el a teológiai igazságtól, ha azt mondom neked, hogy Jézus még mindig szállást keres a szívedben.

275 Az Úr ott van a Kereszten, és azt mondja: Azért szenvedek, hogy az emberek, a testvéreim boldogok legyenek, nem csupán a Mennyben, hanem – amennyire lehetséges – a földön is, ha alávetik magukat mennyei Atyám Legszenőbb Akaratának.

276 Igaz, hogy a magadéból nem teszel semmit, hogy lelkedben Isten az, aki mindent művel.

– Mégis, ne a levelezésed tekintetében legyen ez így.

277 Gyakorold magad a remény erényében, kitartva – az Úrért, és akkor is, ha áldozattal jár – jól végzett munkában, azzal a meggyőződéssel, hogy fáradságod nem hiábavaló Isten előtt.

278 Mikor mindennapi küzdelmedben, mely rendszerint sok apró dologból áll, vannak olyan vágyak és valóságok, melyek folytonosan Isten kedvében járnak, biztosítlak: semmi nem vész kárba!

279 Gondold meg, hiszen pontosan így van: milyen jó az Úr, aki keresett engem, aki megismertette velem ezt a szent utat azért, hogy hatékony legyek, hogy szeressek minden teremtményt, és hogy a békét és az örömet adjam nekik!

– Ennek a gondolatnak azután elhatározásokban kell konkretizálnia.

280 Tudod, hogy nem fog hiányozni neked Isten kegyelme, mert Ő választott ki téged öröktől fogva. És ha így bánt veled, meg fog adni neked minden segítséget, hogy fiaként hűséges légy hozzá.

– Járj hát biztonsággal és naprakész levelezéssel.

281 Arra kérem Isten Anyját, hogy tudjon, hogy akarjon ránk mosolyogni..., és ránk fog mosolyogni.

És ezenkívül nagylelkűségünket a földön ezerszeresen meg fogja jutalmazni: az ezerszeresét kérem tőle!

282 Gyakorolj vidám szeretetet, édeset és erőset, emberit és természetfelettit; szívélyes szeretetet, mely mindenkit állandó őszinte mosollyal tud fogadni; mely meg tudja érteni a mások gondolatait és érzéseit.

– Így gyengéden és erősen, anélkül, hogy személyes viselkedésedben vagy a tanításban engedményt tennél, Krisztus – jól megélt – szeretete hódító lelkületet fog adni neked: napról napra jobban fogsz éhezni arra, hogy dolgozz a lelkekért.

283 Fiam, biztonsággal mondtam neked: nem ismeretlenek előttem azok az „akadályok”, melyekbe akkor ütközünk, ha alkalmazni akarjuk a mi „örültségünket” más apostolokra. Egyes nehézségek leküzdhetetlennek tűnhetnek..., de „inter medium montium pertransibunt aquae” – a vizek átfolyanak a hegyeken: a természetfölötti lelkület és lelkesedésünk lelkülete átkelnek a hegyeken, és le fogjuk küzdeni az akadályokat.

284 „Istenem, Istenem! Mindenkit egyformán szerettem, Érted, Benned és Veled: és most mind szétszóródtak” – így panaszkodtál, mikor újra egyedül és emberi eszközök nélkül láttad magad.

– De az Úr azonnal bizonyosságot öntött lelkedbe arról, hogy Ő mindent megold. Azt mondtad Neki: Majd Te gondoskodsz róla!

– És valóban, az Úr mindent elrendezett előbb, inkább és jobban, mint ahogy remélted.

285 Méltó, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek az egész teremtett világ Királynéjává és Úrnőjévé koronázza a Szent Szület.

– Élj hatalmával! Fiúi merészséggel társulj az Ég ünnepéhez. – Isten Anyját és az én Édesanyámat megkoronázom a magam megtisztult nyomorúságaival, mert sem drágaköveim, sem erényeim nincsenek.

– Bátorság!

Képes vagy rá!

286 Fel szeretném hívni a figyelmedet egy nehézségre, mely esetleg előadódhat: a fáradtság, a csüggedés kísértésére.

– Hát nem friss még annak az életnek az emléke – a te életedé –, melynek nem volt se iránya, se célja, se íze, és amelyet az Isten világossága és a te odaadásod irányba rendezett és eltöltött örömmel?

– Ne cseréld fel ostobán ezt az újat a régivel.

287 Ha észreveszed, hogy nem győzöd a dolgot, bármi okból is, mondd el Neki, hagyatkozz Rá: Uram, bízom Benned, Rád hagyatkozom, Te viszont segíts gyengeségemet!

És bizalommal telve ismételd Neki: nézz rám, Jézusom, piszkos rongy vagyok; az életem megtapasztalása olyan szomorú, nem vagyok méltó arra, hogy fiad legyek. Mondd Neki...; mondd Neki sokszor.

– Nemsokára meg fogod hallani a hangját: „Ne timeas!” – Ne félj!; vagy: „Surge et ambula!” – Kelj fel és járj!

288 Mikor még bizonytalan voltál, elmondattad velem: hogyan ismerhetők fel azok a pillanatok, mikor az Úr többet kér tőlünk!

– Csak arra szorítottam, hogy emlékeztessék: biztosítottál engem, hogy mást sem akarsz, mint azonosulni Vele; miért állsz hát ellen?

289 Bárcsak sikerülne beváltanod azt az elhatározást, amit magad elé tűztél: „mindennap meghalni egy kicsit önmagamnak”.

290 Az öröm, a természetfeletti és emberi optimizmus összeférnek a fizikai fáradtsággal, a fájdalommal, a könnyekkel – mert van szívünk –, a belső élet vagy az apostoli munka nehézségeivel.

Ő, „perfectus Deus, perfectus Homo” – tökéletes Isten és tökéletes Ember –, aki az Ég összes boldogságát birtokolta, át akarta élni a fáradozást és a kimerültséget, a sírást és a fájdalmat..., hogy megértsük: természetfelettinek lenni magában foglalja azt is, hogy nagyon emberiek legyünk.

291 Jézus imádságot kér tőled... Ezt világosan látod.

– Mégis, milyen kevéssé felelsz meg Neki! Minden nehezedre esik: olyan vagy, mint az a gyermek, aki nem akar megtanulni járni. De a te esetekben ez nemcsak lustaság. Félelem is, a nagylelkűség hiánya.

292 Ismételd gyakran: Jézusom, fészket ver lelkemben a kétség, hogy azt tegyem-e, amit Te kérsz tőlem, vagy más nemes ambíciókat kövessek; mostantól azt mondom, hogy inkább a Te utadat választom, bármi áron. Ne hagyj el!

293 Keresd az egységet Istennel, és telj el reménységgel – a biztos erénnyel –, mert Jézus meg fog világosítani téged irgalmasságának fényével még a legsötétebb éjben is.

294 Az imádságban így érveltél: „Nyomorúságaim súlyként nehezednek rám, de nem roskadok össze alattuk, mert Isten fia vagyok. Engesztelni. Szeretni... És – folytattad – élni

akarok gyengeségemmel, mint Szent Pál, mert meg vagyok győződve, hogy az Úr nem hagyja el azt, aki Benne bízunk.”

– Folytasd így – erősítettelek meg –, mert, Isten kegyelmével, sikerülni fog, és le fogod győzni nyomorúságaidat és inségedet.

295 Minden pillanat alkalmas arra, hogy hatékony elhatározást tegyünk, hogy azt mondjuk: hiszek, remélek, szeretek.

296 Tanuld meg dicsérni az Atyát, a Fiút és a Szentlelket. Sajátíts el különös odaadást a Szentháromság iránt: hiszek az Atyaistenben, hiszek a Fiúistenben, hiszek a Szentlélek Istenben; remélek az Atyaistenben, remélek a Fiúistenben, remélek a Szentlélek Istenben; szeretem az Atyaistent, szeretem a Fiúistent, szeretem a Szentlélek Istent. Hiszem, remélem, szeretem a Legszenőbb Háromságot.

– Ez az odaadás szükséges a lélek természetfeletti gyakorlataként, mely a szív cselekedeteiben fejeződik ki, még akkor is, ha nem mindig formálódik szavakká.

297 A szisztéma, a módszer, az eljárás, az egyetlen mód arra, hogy életünk legyen – mégpedig bőséges és természetfeletti gyümölcsöket termő –, az, hogy követjük a Szentlélek tanácsát, mely az Apostolok Cselekedeteiből szól hozzánk: „Omnes erant perseverantes unanimiter in oratione” – Mindnyájan egy szívvel-lélekkel kitarítottak az imádságban.

– Imádság nélkül semmit!

298 Uramnak, Jézusnak érzékenyebb szíve van, mint az összes jó embereknek együttvéve. Ha egy jó ember (közepesen jó) tudja, hogy egy bizonyos személy jót akar neki anélkül, hogy elégtételt vagy jutalmat várna (magáért a szeretésért szeret); és azt is tudja, hogy ez a személy csak azt kívánja, hogy ő ne álljon ellen annak, hogy szeressék, még ha távolról is..., nem fog késlekedni, hogy választ adjon egy ilyen érdek nélküli szeretetre.

– Ha a Szeretett Lény olyan hatalmas, hogy mindenre képes, biztos vagyok benne, hogy nem csupán megadja magát a teremtmény hűségese szeretetének (e szegény lélek minden nyomorúsága ellenére), hanem megadja annak, aki szereti Őt, az emberfeletti szépséget, tudományt és hatalmat, melyek ahhoz szükségesek, hogy Jézus szeme ne szennyeződjék be, mikor az Őt imádó szív felé fordul.

– Gyermekem, szeress: szeress és remélj.

299 Ha áldozattal Szeretetet vetsz, Szeretetet fogsz aratni.

300 Gyermekem, nem égsz a vágtyól, hogy azon légy: mindenki szeresse Őt.

301 Gyermek Jézus, ifjú Jézus: szeretlek így látni téged, Uram, mert... merészebbnek érzem magam. Szívesen látlak kicsikének, szinte védtelennek, mert így úgy tűnik, hogy szükséged van rám.

302 Valahányszor belépek egy kápolnába, azt mondom az Úrnak – újra gyermekként –, hogy mindenki másnál jobban szeretem Őt.

303 Milyen csodálatos a Szent Eucharisztia hatékonysága azoknak a személyeknek a cselekvésében – sőt már előbb, a lelkében –, akik gyakran és áhítattal veszik magukhoz.

304 Ha azok az emberek egy darab kenyérért – bármilyen nagy legyen is a kenyérszaporítás csodája – fellelkessednek, és királlyá akarnak kikiáltani, mit kellene tennünk

nekünk azért a sok ajándékért, amit adtál, és különösen azért, hogy fenntartás nélkül nekünk adod magad az Eucharisziában?

305 Jó gyermekem: hogyan csókolják a földi szerelmesek a virágokat, a levelet, a szeretett személytől származó emlékeket!...

– Te talán meg tudnál feledkezni arról, hogy mindig melletted van... Ő!? – Elfeledkezel arról..., hogy eheted Őt?

306 Bukkanj fel gyakran a kápolnában, hogy azt mondd Jézusnak:... Elpihenek karodban.

– Hagyd lábai előtt, amid van: nyomorúságaidat!

– Így, jól lehet viharos dolgokat hordozol magaddal, nem fogod soha elveszíteni a békességet.

307 Imádkozd bizalommal a Zsoltárossal: „Uram, Te vagy menedékem és erősségem, Benned bízom!”

Biztosítlak róla, hogy meg fog óvni téged a „déli démon” csábításaitól – a kísértésekben és ... a bukásokban! –, amikor érett korra és erényekre lenne szükség, amikor emlékezetből kellene tudnod, hogy csak Ő az Erősség.

308 Gondolod, hogy kedves lehet valakinek a kellenél tett szolgálat? Nyilvánvaló, hogy nem. Sőt arra következtethetünk: jobb lenne, ha nem tennénk ilyen szolgálatot.

– És te azt gondolod, szolgálhatsz Istennek sötét ábrázattal? Nem! – Örömmel kell szolgálnod Őt nyomorúságaid ellenére, melyeket majd el fogunk háritani Isten segítségével.

309 Kételyek rohannak meg, elegánsnak látszó kísértések.

– Örömmel hallgatlak: látszik, hogy a gonosz lélek ellenségének tekint téged, és hogy Isten kegyelme nem hagy el. Harcolj tovább!

310 Azok nagy részének, akiknek személyes problémáik vannak, azért „vannak” ilyenek, mert önző módon önmagukra gondolnak.

311 Úgy tűnik, minden nyugodt. De Isten ellensége nem alszik...

– Jézus Szíve is virraszt! Ez a reménységem.

312 Az életszentség a küzdésben áll, abban, hogy tudjuk, vannak hibáink, és hősiiesen igyekszünk elkerülni őket.

Az életszentség – ismétlem – ezeknek a hibáknak a meghaladásában áll..., de halálunkig lesznek hibáink: különben, mondtam már neked, kevélyek lennénk.

313 Köszönöm, Uram, hogy – miközben megengeded a kísértést – megadod kegyelmed szépségét és erejét is, hogy győztesek legyünk! Köszönöm, Uram, azokat a kísértéseket, melyeket azért engedsz meg, hogy alázatosak legyünk!

314 Ne hagyj el, Uram: Nem látod, milyen feneketlen mélységben végezné ez a Te szegény gyermeked?

– Édesanyám: Neked is fiad vagyok.

315 Nem lehet tiszta életet élni isteni segítség nélkül. Isten akarja a mi alázatosságunkat, akarja, hogy kérjük segítségét Édesanyánk révén, Aki az Ő Édesanyja is.

Mondd a Szűzanyának, épp most, szíved társasággal népes magányában, a szavak zaja nélkül szólva: Édesanyám, ez a szegény szívem néha fellázad... De ha Te segítesz... – És segíteni fog téged, hogy tisztán megőrizd szívedet, és járj tovább azon az úton, amelyre Isten hívott: a Szűzanya mindig segíteni fog, hogy teljesítsd Isten Akaratát.

316 Hogy megőrizd a szent tisztaságot, az élet tisztaságát, szeretned és gyakorolnod kell a napi önmehtagadást.

317 Mikor érzed a szegény test ösztönzését, mely néha erőszakosan sürget, csókold meg a Feszületet, csókold meg sokszor! Hathatós akarral, akkor is, ha úgy érzed, szeretet nélkül teszed.

318 Állj mindennap az Úr elé, és mint az a szegény rászoruló az Evangéliumban, mondd Neki lassan, szíved egész lángolásával: „Domine, ut videam!” – Uram, hogy lássak! Hogy lássam azt, amit vársz tőlem, és küzdjek, hogy hűséges legyek Hozzád.

319 Istenem, milyen könnyű kitartani tudva azt, hogy Te vagy a Jó Pásztor, mi pedig – te meg én... – nyájad juhait!
– Mert jól tudjuk, hogy a Jó Pásztor egész életét odaadja minden egyes bárányáért.

320 Ma imádságodban kitartottál szándékodban, hogy szent leszel. Megértlek, amikor hozzáfűzöd konkretizálás gyanánt: tudom, hogy sikerülni fog: nem azért, mert biztos vagyok magamban, Jézusom, hanem mert... biztos vagyok Benned.

321 Te, magadban, anélkül, hogy a kegyelemre számítanál, nem fogsz tudni semmi hasznosat tenni, mert elzárod az Istennel való kapcsolat útját.
– A kegyelemmel viszont mindenre képes vagy.

322 Akarsz tanulni Krisztustól, és példát venni életéről? – Nyisd ki a Szent Evangéliumot, és hallgasd Isten párbeszédét az emberekkel..., veled.

323 Jézus jól tudja, mi a megfelelő..., én pedig szeretem és szeretni fogom mindig az Ő Akaratát. Ő az, aki mozgatja „a bábukat”, és ha ez az eszköze célunk elérésének, még ha az Isten nélküli emberek azon igyekeznek is, hogy akadályokat támasszanak, meg fogja adni nekem, amit kérek.

324 A valódi hit az alázatban mutatkozik meg.
„Dicebat enim intra se” – azt mondta magában az a szegény asszony: „Si tetigero tantum vestimentum eius, salva ero” – ha csak megérintetem ruhája szegélyét, meggyógyulok.
– Micsoda alázatosság az övé, hitének gyümölcse és jele!

325 Ha Isten terhet rak rád, Isten megadja neked az erőt is.

326 Hívd segítségül a Szentlelket a lelkiismeret-vizsgálatban, hogy jobban megismerd Istent, és megismerd önmagadat, s így minden nap megtérhess.

327 Lelkivezetés. Ne ellenkezz, ha természetfeletti érzéssel és szent szemtelenséggel kutatnak a lelkedben, hogy megállapítsák, milyen mértékig tudod – és akarod! – dicsőíteni Istent.

328 „Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco?” – hogyan történhet meg ez a csoda, ha nem ismerem férfit? Mária kérdése az Angyalhoz, mely őszinte Szívét tükrözi.

A Szent Szűzet szemlélve megerősödött bennem egy világos szabály: hogy miénk legyen a béke, és békében éljünk, nagyon őszintének kell lennünk Istenhez, azokhoz, akik lelkünket irányítják, és önmagunkhoz.

329 A buta gyerek sír és toporzékol, amikor édesanyja szeretettel megszúrja egy tú hegyével az ujját, hogy kihúzza a belekerült szálkát... Az értelmes gyerek, talán könnyes szemmel – mert a test gyenge –, hálásan nézi anyukáját, aki egy kis szenvedést okoz neki a nagyobb baj elkerülésére.

– Jézusom add, hogy értelmes gyerek legyek.

330 Gyermekem, szegény kis számaram: ha az Úr Szeretettel megtisztította a te ganajhoz szokott, fekete farodat, és szatén szerszámot ad rád, s arra ragyogó ékszereket tesz, szegény kis számár, ne feledd, hogy „képes vagy”, a saját hibádból, földre vetni a szép szerszámot..., de egyedül „nem vagy képes” újból magadra venni.

331 Pihenj meg az istengyermekségben. Isten Atya – a te Atyád! – tele gyengédséggel, végtelen szeretettel.

– Nevezd Őt Atyának sokszor, és mondd Neki – tegezve –, hogy szereted, hogy nagyon szereted: érezd át annak büszkeségét és erejét, hogy az Ő fia vagy.

332 Az öröm szükségszerű következménye az istengyermekségnek, annak, hogy tudjuk Atyánk, az Isten különösen szeret minket, elfogad minket, segít és megbocsát nekünk.

– Mindig tartsd jól emlékezetedben: még ha olykor úgy tűnik is, hogy minden összeomlik, nem omlik össze semmi! Isten ugyanis nem veszít csatát.

333 Az Isten iránti hála legjobb kifejezése: szenvedélyesen szeretni azt az állapotot, hogy a fiai vagyunk.

334 Olyan vagy, mint az a szegény ember, aki hirtelen felfedezi, hogy a Király fia! – A földön ezért téged már csak a Dicsőség foglalkoztat – Atyádnak, az Istennek teljes Dicsősége.

335 Kedves gyermekem, mondd Neki: Jézusom, tudom, hogy szeretlek és hogy szeretsz engem, a többi semmit sem számít nekem: minden rendben van.

336 – Sokat kértem a Szűzanyát – állítottad nekem határozottan. Aztán kiigazítottad: rosszul mondtam, sok mindent tártam a Szűzanya elé.

337 „Mindenne képes vagyok abban, Aki erőt ad nekem!”. Vele nem lehetséges vereség, és ebből a meggyőződésből születik a szent „felsőbbrendűségi komplexus”, hogy foglalatosságainkat győzelmi morállal vállaljuk, mert Isten megadja nekünk erejét.

338 A vászon előtt, a felülkerekedés izgalmával, egy művész így kiáltott: Uram harmincnyolc szívet akarok festeni Neked, harmincnyolc angyalt, akik elégnak az Irántad való szeretettől: harmincnyolc hímezett csodát a Te egedbe, harmincnyolc csillagot a Te köntösödre, harmincnyolc tüzet, harmincnyolc szerelmet, harmincnyolc bolondságot, harmincnyolc vidámságot...

Azután alázatosan elismerte: mindezt képzeletben, vágyban. A valóságban harmincnégy rosszul sikerült figura ez, melyek inkább sértik a tekintetet, semhogy gyönyörűséget szerezzenek.

339 Nem kívánhatjuk, hogy az Angyalok engedelmeskedjenek nekünk... De feltétlen bizonyosságunk van arról, hogy a Szent Angyalok mindig meghallgatnak minket.

340 Engedd, hogy Isten vezessen. A „maga útján” fog vinni téged, fel fog használni számtalan viszontagságot... és talán a te lustaságodat is, hogy kitűnjék: a te munkádat Ő végzi.

341 Kérd félelem nélkül, kitartóan. Jusson eszedbe a kenyérszaporítás evangéliumi jelenete. – Nézd, mennyi nagylelkűséggel válaszol az apostoloknak: Hány kenyereket van? Őt?... Mit kértek tőlem?... És ad hatot, százat, ezret... Miért?

– Mert Krisztus isteni bölcsességgel látja szükségünket, és mindenhatóságával meghaladhatja és meg is haladja vágyainkat.

Az Úr messze túllát a mi szegény logikánkon, és végtelenül nagylelkű!

342 Mikor Istenért dolgozunk, „felsőbbrendűségi komplexusunk” kell, hogy legyen – emlékeztettek.

De ez nem valamiféle kevélység megnyilvánulása? – kérdezted. – Nem! Az alázat következménye, azé az alázaté, mely azt mondhatja velem: Uram, Te vagy az, aki van. Én vagyok a tagadás. Benned megvan minden tökéletesség: a hatalom, az erő, a szeretet, a dicsőség, a bölcsesség, az uralom, a méltóság... Ha egyesülök Veled, mint a gyermek, aki apja erős karjába vagy anyja lágy ölébe húzódik, érezni fogom istenséged hevét, látni fogom bölcsességed fényeit, érezni fogom véremlésem a Te erőd áramlását.

343 Ha Isten jelenlétében élsz, a fülsiketítő vihar fölött, tekintetedben mindig csillogni fog a nap; s a lármas és pusztító hullámok alatt lelkedben a nyugalom és a derű fog uralkodni.

344 Isten fia számára minden napnak alkalomnak kell lennie a megújulásra; biztos, hogy a kegyelem segítségével el fog érni az út végére, mely a Szeretet.

Ezért, ha elkezded és újra kezded, jól haladsz. Ha megvan a győzelmi moráloed, ha küzdesz, Isten segítségével győzni fogsz! Nincs olyan nehézség, amit ne tudnál leküzdeni!

345 Hatolj el egészen Betlehemig, közeledj a Gyermekekhez, ringasd, mondj Neki lángható szavakat, szorítsd Őt a szívedre...

– Nem gyerekségekről beszélek: szeretetről van szó! És a szeretet tettekben nyilvánul meg: lelked mélyén nagyon is átölelheted Őt!

346 Tárjuk Jézus elé, hogy gyermekek vagyunk. És a gyermekek, a kicsiny és zavart gyermekek mennyit fáradoznak, hogy fellépjenek egy lépcsőre! Úgy tűnik, csak vesztegetik az idejüket. Végül sikerül nekik. Most egy másik lépcsőfok. Kéz- és lábbal, egész testük lendületével újabb győzelmet érnek el: még egy lépcsőfok. Aztán újra kezdik. Micsoda erőlködés! Már csak kevés hiányzik... De, épp most, egy esés... és jaj, le újra. Teli ütésekkkel, könnyben ázva, a szegény gyermek kezdi, újra kezdi a mászást felfelé.

Így van ez velünk is, Jézusom, amikor magunk vagyunk. Te végy bennünket szerető karodba, mint az ügyetlen gyermek nagy és jó Barátja; ne engedj el minket, amíg fel nem érkeztünk a csúcsra; és akkor – ó akkor! – meg fogunk tudni felelni a Te Irgalmas Szeretetedre; gyermeki vakmerőséggel azt mondjuk majd Neked, édes Urunk, hogy Márián

és Józsefen kívül nem volt és nem is lesz olyan halandó – és sok ilyen bolond volt –, aki úgy szeretne Téged, ahogy én szeretlek.

347 Ne habozz kis gyerekességeket elkövetni – tanácsoltam neked: ha ezek a tettek nem válnak szokássá, nem lesznek természetlenek.

– Egy példa: tegyük fel, hogy egy lélek, aki a lelki gyermekség útját járja, indítást érez arra, hogy minden este, mikor aludni tér, betakarja a Szent Szűz fából készült szobrocskáját.

Az értelem fellázad az efféle tettek ellen, mert világosan haszontalannak tűnnek. De a kis lélek, akit a kegyelem megérintett, tökéletesen látja, hogy egy gyerek így tenne szeretetből.

És akkor a férfias akarat, mely meg van mindenkinben, aki lelkileg gyermek, feltámad, és megadásra kényszeríti az értelmet... És ha az a gyermeki lélek továbbra is naponta betakarja a Szűzanya szobrocskáját, olyan kis gyermekséget követ el mindennap, mely termékeny az Isten szemében.

348 Mikor őszintén gyermek leszel, és gyermeki utakat jársz – ha az Úr vezet rajtuk –, győzhetetlen leszel.

349 Az apró gyermek bizalmas kérése: olyan bűnbánatot szeretnék, Uram, mint azoké, akik a legjobban tudtak tetszeni Neked.

350 Gyermekem, nem leszel többé gyermek, ha valaki vagy valami Isten és teközéd áll.

351 Nem kell kérnem semmit Jézustól: megelégszem azzal, hogy tetsszem Neki mindenben, és elmeséljem Neki a dolgokat, mintha nem tudna róluk, ahogyan egy kicsiny gyermek teszi az édesapjával.

352 Gyermekem, mondd Jézusnak: Nálad kevesebb nem elégszem meg.

353 Lelki gyermekséget tükröző imádságodban annyi gyerekes dolgot mondasz Uradnak! Annak a gyereknek a bizalmával, aki nagy Barátjához beszél, Akinek szeretetében biztos, bizalmasan azt mondod Neki: csak a Te dicsőségedért éljek!

Jusson eszedbe, és ismerd el őszintén, hogy mindent rosszul teszel: ez, Jézusom – tedd hozzá –, nem lephet meg Téged: lehetetlenség, hogy én bármi igazat tegyek. Te segíts engem, tedd Te helyettem, és meglátod, minden jól sikerül.

Azután, merészen és anélkül, hogy elszakadnál az igazságtól, folytasd: itass meg, részegíts meg engem Lelkeddel, és így meg fogom tenni a Te Akaratodat. Meg akarom tenni. Ha nem teszem meg..., azért nem, mert nem segítesz. De Te igenis segítesz engem!

354 Érezned kell a sürgető szükségét annak, hogy kicsinynek lásd magad, mindent nélkülözőnek, gyengének. Akkor el fogsz pihenni mennyei Anyánk ölében, fohászokkal, szerető pillantásokkal, a Mária-tisztelet gyakorlataival..., melyek gyermeki lelkedben gyökereznek.

– Oltalmazni fog téged.

355 Lesz, ami lesz, tarts ki utadon; tarts ki vidáman és optimistán, mert az Úr törődik azzal, hogy elhárítson minden akadályt.

– Jól figyelj rám: biztos vagyok benne, hogy ha küzdesz, szent leszel!

356 Az első Apostolok, amikor az Úr hívta őket, azért álltak a régi bárka és a szakadt hálók mellett, hogy megjavítsák őket. Az Úr azt mondta nekik, hogy kövessék Őt; ők pedig, „statim” – azonnal, „relictis omnibus” – mindent elhagyva, mindent!, követték Őt...

Néha megtörténik velünk – akik utánozni kívánjuk őket –, hogy nem hagyunk el teljesen mindent, és marad a szívünkben valami kötődés, valami tévedés az életünkben, amit nem akarunk elvágni, hogy felajánljuk az Úrnak.

– Jól megvizsgálod a szívedet, alaposan? – Ne maradjon benne semmi, ami nem az Övé; máskülönben nem szeretjük Őt jól, se te, se én.

357 Tárd az Úr elé őszintén és állhatatosan, hogy életszentségre és apostolságra vágyol..., és akkor nem fog összetörni lelked szegény cserépedénye; vagy ha eltörik, elegánsan újra össze lehet állítani, és tovább szolgálja majd a saját életszentségedet és az apostoli munkát.

358 Imádságod Isten gyermekéhez illő kell, hogy legyen; ne olyan legyen, mint a képmutatóké, akiknek ezeket a szavakat kell hallaniuk Jézustól: „Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja nekem: Uram, Uram!”

Imádságod, kiáltásod: „Uram, Uram!” a nap folyamán ezer különféle formában egységben kell, hogy legyen Isten akarata teljesítésének vágyával és hatékony törekvésével.

359 Gyermekem, mondd Neki: ó, Jézus nem akarom, hogy a démon uralma alá hajtja a lelkeket!

360 Ha Isten Szeretete kiválasztott, és meghívott arra, hogy kövesd, kötelességed válaszolni Neki..., és nem kevésbé kötelességed az is, hogy vezesd a többieket, hogy hozzájárulj embertestvéreid életszentségéhez és ahhoz, hogy az igaz úton járjanak.

361 Bátorság!... Akkor is, amikor az út nehezzé válik. Nem tölt el örömmel, hogy tudod: keresztényi kötelességeidhez való hűséged jórészt tőled függ?

Töltsön el az öröm, és újítsd meg szabadon döntésedet: Uram, én is akarom, számíts csekélységemre!

362 Isten nem szakít ki környezetedből, nem távolít el a világból, sem állapotodból, se nemes emberi törekvéseidtől, se hivatásbeli munkádtól..., de azt akarja, hogy ott szent légy!

363 Homlokoddal a földre borulva, Isten jelenlétében gondold meg (mert így van), hogy te vagy a legpiszkosabb és a leghitványabb az összesöpört szemétből.

– És, mindennek ellenére, az Úr kiválasztott téged.

364 Mikor fogsz már dönteni...!

Körülötted sokan áldozatos életet élnek valamilyen pusztán emberi okból; ezek a szegény teremtmények nem gondolnak arra, hogy Isten gyermekei, és talán csak büszkeségből, feltűnési vágyból viselkednek így, azért, hogy a jövőben kényelmesebb életük legyen: mindentől megfosztják magukat!

És te, aki az Egyház, a hozzátartozóid, a munkatársaid és a barátaid édes terhét hordozod, amelyért érdemes odaadónak lenni, mit teszel? Milyen felelősségérzettel reagálsz?

365 Ó, Uram, miért kerestél engem – aki a tagadás vagyok –, mikor annyi szent, bölcs, gazdag és megbecsült ember van?

– Igazad van...; éppen ezért, köszönd meg Neki tettekkel és szeretettel.

366 Jézus, add, hogy Szent Egyházadban mindenki kitartsa az úton, követve keresztény hivatását, ahogyan a mágusok követték a csillagot: megvetve Heródes tanácsait..., hogy ne hibázzanak.

367 Kérjük Jézus Krisztustól, hogy Megváltásának gyümölcse bőségesen gyarapodjék a lelkekben: még jobban, jobban, bőségesebben, isteni bőséggel!
És ezért, hogy tegyen minket áldott Édesanyjának jó fiaivá.

368 Akarod tudni a boldogság titkát? Add át magad a többieknek, és szolgálj őket nem várva, hogy hálások legyenek neked.

369 Ha Isten színe előtt cselekszel – élsz és dolgozol – szeretetből és szolgálatból, papi lélekkel, még ha nem vagy is pap, egész tevékenységed valódi természetfeletti értelmet nyer, mely egész életedet egységben tartja minden kegyelem forrásával.

370 A minket váró lelkek hatalmas körképe előtt, ennek a nagyszerű és szörnyű felelősségnek a színe előtt, talán az jut eszedbe, amit néha magam is gondolok: rám vár ez az egész munka? Rám, aki oly kevés vagyok?

– Nyissuk hát ki az Evangéliumot, és elmélkedjük át, hogyan gyógyítja meg Jézus a vakon születettet: a föld porából és nyállal készített sárral. És ez az a szemcsepp, mely a vak szemnek világosságot ad!

Ezek vagyunk te meg én. Tudatában vagyunk gyengeségünknek, annak, hogy nem érünk semmit, mégis – Isten kegyelmével és a magunk jó akaratával – szemcseppek vagyunk, hogy megvilágosítsunk, hogy felajánljuk erőnket másoknak és saját magunknak!

371 Egy apostoli lélek azt mondta Neki: Jézusom, Te látod, mit teszel..., én nem magamért dolgozom...

372 Urunk, Istenünk, ha kitartasz az imádságban „személyes kitartással”, meg fogja adni neked azokat az eszközöket, melyekre szükséged van, hogy hatékonyabb légy, és kiterjeszd uralmát a világban.

– De szükséges, hogy hűséges maradj: kérd, kérd, kérd... Gondolod, hogy így viselkedsz?

373 Az Úr azt akarja, hogy gyermekei a föld minden tisztességes útján hintsék a megértés, a megbocsátás, az együttélés, a szeretet, a béke magvát.

– Te mit teszel?

374 A Megváltás beteljesülöben van ebben a pillanatban is..., és te társmegváltó vagy, – annak kell lenned!

375 Kereszténynek lenni a világban nem jelenti azt, hogy elszigetelődünk, ellenkezőleg! – Azt jelenti, hogy minden embert szeretünk, és lánggra kívánjuk gyújtani őket Isten szeretetének tüzeivel.

376 Mária, Isten Anyja és az én Édesanyám, álomban sem akarom, hogy megszűnj az egész teremtés Úrnőjének és Császárnőjének lenni.

Tovább küzdeni

377 Kövesd Szent Pál tanácsát: „Hora est iam nos de somno surgere!” – Itt az ideje dolgozni! – Dolgozni belülről, lelked építésén; és kívül, a magad helyéről Isten Országának az építésén.

378 Azt mondod nekem, töredelmes lélekkel: „Annyi nyomorúságot látok magamban! Úgy érzem, olyan korlátolt vagyok, és akkora rendetlen vágyaim terhe, mintha sohasem tettem volna semmit, hogy közeledjem Istenhez. Kezdeni, kezdeni: ó, Uram, mindig előlről! Mégis igyekezni próbálok egész lélekkel, mindennap.”
– Áldja meg ezeket a vágyaidat!

379 Atyám – mondtad bizalommal –, sok hibát, sok tévedést cipelek a hátamon.
– Jól tudom – válaszoltam neked. De Isten, a mi Urunk, aki szintén tudja ezt, és számol vele, csak az alázatosságot kéri tőled, hogy ismerd el, és a küzdelmet, hogy hozd helyre, hogy mindennap jobban szolgálj Neki, több belső étellel, folyamatos imádsággal, odaadással és a megfelelő eszközök alkalmazásával munkád megszentelésére.

380 Bárcsak elérnéd – el akarod érni – a szamar erényeit! Alázatos, kemény a munkában és kitartó, csökönyös!, hűséges, igen biztos léptű, erős és – ha jó gazdája van – hálás és engedelmes.

381 Szemléld tovább a szamar tulajdonságait, s figyeld meg, hogy a szamárnak, hogy valami hasznosat tegyen, hagynia kell irányítani magát annak akaratától, aki vezeti...: egyedül nem tenne mást, mint szamárságokat. Biztosan nem fordul meg a fejében semmi jobb, mint henteregni a földön, a jászolhoz futni... és ordítani.

Ó, Jézusom – mondd Neki te is – „Ut iumentum factus sum apud te!” – szamaraddá tettél; ne hagyj el, „et ego semper tecum!” – és mindig Veled leszek. Vezess engem erősen megkötve kegyelmeddel: „Tenuisti manum dexteram meam...” – kötőfékemmél megragadtál; „et in voluntate tua deduxisti me...” – és tedd, hogy teljesítsem Akaratodat. És így szeretni foglak végtelen századokon át! – „et cum gloria suscepisti me!”

382 A legjelentéktelenebb önmehtagadás is hőstettnek tűnik a számodra. Néha Jézus felhasználja szeszélyeidet, apróságaidat, hogy mehtagadd magad, a szükségből erényt formálva.

383 Jézusom, meg akarok felelni Szeretetednek, de erőtlen vagyok.
– A Te kegyelmeddel sikerülni fog!

384 A lelki élet – ismétlem kitartóan, szántsándékkal – folytonos kezdés és újakezdés.
– Újakezdés? Igen! Valahányszor bűnbánatot tartasz – és napjában sokszor meg kellene ezt tennünk –, újra kezdesz, mert új szeretetet adsz Istennek.

385 Nem lehetünk elégedettek azzal, amit Isten szolgálatában teszünk, ahogyan a művész sem elégedett soha a kezéből kikerülő képpel vagy szoborral. Mindenki azt mondja neki: csodálatos; de ő azt gondolja: nem, nem úgy van; többet akartam volna. Így kellene reagálnunk nekünk is.

Továbbá, az Úr sokat ad nekünk, és joga van arra, hogy a legteljesebben megfeleljünk Neki..., és az Ő lépteinek ütemére kell járnunk.

386 Hiányzik belőled a hit..., és hiányzik belőled a szeretet. Különben azonnal és gyakrabban fordulnál Jézushoz kérve Őt ezért, azért.

– Ne várj tovább, hívd Őt segítségül, és hallani fogod, amint Krisztus azt mondja neked: „Mit akarsz, hogy tegyek veled?“, ahogyan meghallgatta azt a szegény vakot, aki az útfélről nem fáradt bele a kérlelésébe.

387 Az a barátunk ezt írta: „Sokszor kértem bocsánatot az Úrtól igen nagy bűneimért; elmondtam Neki, hogy szeretem, megcsókolva a Feszületet, és köszönetet mondtam Neki, azért, hogy ezekben a napokban atyai gondomat viselte. Azon kaptam magam, hogy, mint évekkkel ezelőtt, azt mondom – csak utólag gondoltam bele –, »Dei perfecta sunt opera« – Isten minden műve tökéletes. Közben teljes bizonyosság alakult ki bennem, melyhez a kétségnek még az árnyéka sem férhetett, arról, hogy ez Istenem válasza bűnös teremtményének, aki mégis szereti Őt. Mindent Tőle várok! Legyen áldott!”

Sietve válaszoltam neki: „Az Úr mindig úgy viselkedik, mint egy jó Atya, és állandóan bizonyosságát adja Szeretetének: vesd Bele minden reményedet..., és küzdj tovább.”

388 Ó, Jézusom! Ha akkor, mikor az voltam, aki voltam – én szegény –, azt tetted, amit tettél...; ha viszonoznám, mit tennél?

Ez az igazság nyughatatlan nagylelkűségre kell, hogy vezessen téged.

Síri és tarts bűnbánatot fájdalommal és Szeretettel, mert az Úr és áldott Anyja más viselkedést érdemelnek tőled.

389 Még ha néha a fásultság költözik is lelkedbe, és úgy tűnik neked, hogy csak ajkaddal végzed, indítsd fel magadban újra a hitet, a reményt, a szeretetet. Ne aludj el, mert különben a jó közepette eljön a rossz és elragad téged.

390 Így végezd imádságodat: ha valami hasznosat kell tennem, Jézusom, Te tedd helyettem. Legyen meg a Te Akaratod: szeretem azt akkor is, ha Akaratod megengedi, hogy mindig úgy legyen, mint most: én fájdalmas elesésben, Te pedig, amint felemelsz!

391 Tégy engem szentté, Istenem, még ha botütésekkel is. Nem akarok fékje lenni a Te Akaratodnak. Meg akarok felelni neki, nagylelkű akarok lenni... De milyen akarat az enyém?

392 Aggodalom tölt el, mert nem szeretsz úgy, ahogyan kellene. Minden bosszant téged. És az ellenség megtesz mindent, ami csak hatalmában áll, hogy a te rossz jellemed megmutatkozzék.

– Megértem, hogy nagyon megalázott vagy, ám éppen ezért hatékonyan és késlekedés nélkül kell reagálnod.

393 Nem valódi szentség – legjobb esetben is csak annak karikatúrája – az, mely arra a gondolatra készíti az embert, hogy „egy szent elviseléséhez két másikra van szükség”.

394 Az ördög igyekszik eltávolítani minket Istentől, és ha hagyod, hogy ő uralkodjék rajtad, a tisztességes emberek „eltávolodnak” tőled, mert „eltávolodnak” a sátán barátaitól vagy azoktól, akiket ő vett birtokba.

395 Mikor az Úrral beszélsz, még ha úgy tűnik is neked, hogy szavaid csak fecsegések, kérj Tőle nagyobb odaadást, határozottabb előrehaladást a keresztény tökéletességben: hogy jobban lángra gyúlj!

396 Újítsd meg szilárd elhatározásodat, hogy „aktuális szándékossággal” éled keresztény életedet: minden órában és minden körülmények között.

397 Ne állíts akadályokat a kegyelem útjába: légy meggyőződve, hogy ahhoz, hogy kovász légy, szentnek kell lenned, küzdened kell, hogy azonosulj Vele.

398 Mondd lassan, őszinte lélekkel: „Nunc coepi!” – most elkezdem!
– Ne veszítsd el bátorságodat, ha – sajnos – nem látod magadban a változást, az Úr jobbának gyümölcsét...: alacsony helyzetedből így kiálthatsz: segíts, Jézusom, mert teljesíteni akarom a Te Akaratodat..., a Te legszeretetre méltóbb Akaratodat!

399 Rendszerben van: „rájuk” kell, hogy gondod legyen. De először is, legyen gondod saját magadra, a belső életedre; mert különben nem tudod őket szolgálni.

400 Milyen sokba kerül neked ez az önmegtagadás, melyet a Szentlélek sugall neked! Nézz nyugodtan a feszületre..., és meg fogod szeretni ezt az engesztelést.

401 Fölszegeztetni a Keresztre! Ez a vágy mint új fény tűnt fel sokszor annak a léleknek az értelmében, a szívében és az ajkán.

– Fölszegeztetni a Keresztre? – Milyen sokba kerül ez – mondta magában. Vagyis nagyon jól ismerte az utat: „Agere contra” – megtagadni magunkat. Ezért így könyörgött: Uram, segíts!

402 Légy ott a Kálvárián, ahol Jézus meghalt; személyes bűneink tapasztalata fájdalomra kell, hogy hangoljon minket: érettebb és mélyebb döntésre, hogy többé nem sértjük meg Őt.

403 Mindennap egy kicsit jobban – mint mikor valaki követ vagy egy darab fát farag – le kell csiszolni a durvaságokat, el kell távolítani személyes életünk hiányosságait, bűnbánó lelkülettel, kis önmegtagadásokkal, melyeknek két fajtája van: a cselekvő – melyeket mi keresünk, mint kis virágokat, amit a nap folyamán összegyűjtünk –, és a szenvedő, melyek kívülről jönnek, és amelyeket nehézség árán fogadunk el. Azután Jézus gondoskodik arról, ami hiányzik.

– Milyen csodálatos Feszületté fogsz válni, ha nagylelkűen, örömmel, teljesen megfelelsz Neki!

404 Az Úr, kitárt karral, a szeretet folytonos alamizsnáját kéri tőled.

405 Közeledj Jézushoz, Aki meghalt érted, közeledj a Kereszthez, amely a Golgota csúcsán emelkedik...

De közeledj őszintén, belső összeszedettséggel, mely a keresztény érettség jele, hogy így a Szenvetés isteni és emberi jelenetei behatoljanak a lelkedbe.

406 Ugyanolyan érülettel kell elfogadnunk az önmegtagadást, mint amilyen Jézusé volt Szent Szenvetésé során.

407 Az önmegtagadás minden apostoli tevékenységnek és azok tökéletes teljesítésének szükséges előfeltétele.

408 A bűnbánó lelkület főként abban áll, hogy gyümölcsözővé tesszük mindazt a sok apróságot – cselekvést, lemondást, áldozatot, szolgálatot... –, mellyel nap mint nap utunk mentén találkozunk, átalakítva azokat a szeretet, a bűnbánat cselekedeteivé, önmegtagadásokká, és virágcsokrot készítve belőlük a nap végére: egy szép csokrot, amit Istennek ajánlunk!

409 A legjobb áldozatos lelkület a megkezdett munkában való kitartás: akkor is, mikor lendülettel végezzük, akkor is mikor ellenkezéssel.

410 Vesd alá lelkivezetőd megítélésének önmegtagadási tervedet, hogy ő szabályozza azt.

– De a szabályozás nem jelenti szükségképpen azt, hogy csökkenti, hanem növelheti is, ha megfelelőnek találja. – És, legyen, amint lesz, fogadd el!

411 Szent Ágostonnal elmondhatjuk, hogy a rossz szenvedélyek ruhánknál fogva húznak bennünket lefelé. Ugyanakkor nagy, nemes és tiszta vágyakra bukkanunk szívünkben, és küzdelem folyik.

– Ha Isten kegyelmével alkalmazod az aszkézis eszközeit: Isten jelenlétének keresését, az önmegtagadást – ne lepődj meg: a bűnbánatot –, előre fogsz haladni, békéd lesz, és tiéd lesz a győzelem.

412 A szív őrzése. – Az a pap így imádkozott: „Jézus add, hogy szegény szívem bekerített kert legyen; hogy szegény szívem paradicsomkert legyen, ahol lakást vehess; hogy Őrangyalom védje azt lángpallossal; azzal tisztítson meg minden érzést, még mielőtt belém hatolnának; Jézusom, Kereszted isteni pecsétjével pecsételd le az én szegény szívemet.”

413 Tiszta élet, bátran! Mindenki a maga állapotában: tudni kell nemet mondani a nagybetűs, a nagy Szerelem kedvéért.

414 Van egy nagyon beszédes közmondás: A szent nő és a szent férfi között mészből és faragott kövekből, szilárd fal emelkedik.⁹

– Őriznünk kell szívünket és érzéseinket, mindig távoltartva az alkalmat. El kell kerülni a szenvedélyt, bármilyen szentnek tűnjék is!

415 Istenem! Kellemet és szépséget találok mindenben, amit látok: megőrzöm tekintetemet minden pillanatban Szeretetből.

416 Te keresztény ember, és mint ilyen Isten gyermeke vagy. Súlyos felelősséget kell érezned azért, hogy megfelelj az Úrtól kapott irgalomnak, az éber és szerető szilárdság magatartásával, hogy semmi és senki ne torzíthassa el a Szeretet sajátos vonásait, melyeket Ő vésett a lelkedbe.

⁹ Az eredeti spanyol szólás: entre santa y santo, pared de cal y canto.

417 Nagy bensőségre jutottál Istenünkkel, Aki oly közeli hozzád, annyira a lelkedben van..., de úgy cselekszel, hogy növekedjék, hogy még mélyebb legyen ez a bensőség? Kerüld, hogy kicsinyességek jöjjenek közbe, melyek megzavarhatják ezt a barátságot?
– Légy bátor! Ne vonakodj elvágni mindazt, ami – akárcsak kissé is – fájdalmat okoz Annak, Aki annyira szeret téged.

418 Jézus Krisztus élete, ha hűségesek vagyunk Hozzá, valamiképpen megismétlődik mindnyájunk életében, mind belső folyamatában – a megszentelődésben –, mind pedig a külső viselkedésben.
– Légy hálás jóságáért.

419 Nagyon időszerűnek tűnik számomra, hogy gyakran kifejezd az Úrnak heves, nagy vágyódásodat arra, hogy szent légy, még ha úgy látod is, hogy telve vagy nyomorúsággal...
– Éppen ezért tedd meg ezt!

420 Te, aki világosan láttad istengyermeki állapotodat, még ha nem adatnék is meg többé, hogy látod azt – nem így lesz! –, haladj előre utadon, mindig, hűséges lelkülettel, visszafordulás nélkül.

421 Jó feltétel: hűségesnek lenni – hősiezen hűségesnek, mentegetődzés nélkül – a napirendhez, a rendes életvitelben és a rendkívüli alkalmakkor.

422 Néha szent irigységgel gondolsz az ifjú Apostolra, Jánosra, „quem diligebat Iesus” – akit Jézus szeretett.
– Nem érdemelnéd meg szívesen, hogy így nevezzenek: „aki szereti Isten Akaratát”? Élj ennek eszközeivel, napról napra.

423 Légy biztos benne: a vágy – a tettekben megnyilvánuló! –, hogy Isten jó gyermekeként viselkedj, tartós ifjúságot, derűt, örömet és békét ad.

424 Ha újra ráhagyatkozol Isten kezére, a Szentlélektől értelmed fényeket, akaratod erőt kap.

425 Hallgasd meg Jézus ajkáról a példabeszédet, melyet Szent János mond el Evangéliumában: „Ego sum vitis, vos palmitis” – Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők.
Ha már megjelent képzeletedben, értelmedben az egész példabeszéd, látod, hogy a törzstől, a tőtől elszakadt hajtás nem jó semmire, nem telik meg gyümölcscsel, száraz fadarabként végzi, melyet az emberek és az állatok megtaposnak, vagy amelyet tűzbe vetnek...

– Te vagy a hajtás: vond le ennek összes tanulságait.

426 Ma újra bizalommal telve imádkoztam; ezt kértem: Uram, ne nyugtalanítsanak bennünket már megbocsátott, elmúlt nyomorúságaink, sem az eljövendő nyomorúságok lehetősége; irgalmas kezedre akarunk hagyatkozni; Eléd akarjuk tární vágyunkat az életszentségre és az apostolságra, mely a látszólagos hidegség hamva alatt parázsként izzik...
– Uram, tudom, hogy meghallgatsz minket. Mondd Neki te is.

427 Mikor kitárod a lelked, légy őszinte, és ne cukrozd meg a pirulát, mert ez néha infantilizmus, hanem beszélj.
Azután engedelmesen haladj előre: szentebb, boldogabb leszel.

428 Ne keress vigasztalást Istenen kívül. – Nézd, mit ír az a pap: egyetlen más barátodnak se öntsd ki szükségtelenül szívedet!

429 Az életszentséget a Szentlélek segítségével lehet elérni, Aki lakást vesz lelkünkben, a kegyelem révén, melyet a szentségekben kapunk, és állandó aszkétikus küzdelemmel.

Fiam, ne tápláljunk illúziókat: neked meg nekem – nem fáradok bele, hogy ismételjem ezt – küzdenünk kell mindig, mindig, életünk végéig. Így fogjuk szeretni a békét, és adni a békét, és így nyerjük majd el az örök jutalmat.

430 Ne szorítkozz arra, hogy beszélsz a Vigasztalóhoz, hallgasd Őt!

Imádságodban elmélkedd át, hogy a gyermeki életmód, miközben elvezetett annak mély felfedezésére, hogy Isten fia vagy, eltöltött téged gyermeki szeretettel az Atya iránt. Gondold meg, hogy előzőleg Mária által Jézushoz érkeztél, Akit barátjaként, testvéreként, szerelmeseként imádsz, hiszen az vagy...

Azután, mikor megfogadod ezt a tanácsot, megérted, hogy eddig tudtad ugyan, hogy a Szentlélek lakik lelkedben, hogy megszentelje azt..., de nem „ragadtad meg” jelenlétének valóságát. Szükséges volt ez az ajánlás: most észreveszed a Szeretetet magadban, és Vele akarsz lenni, barátja, bizalmasa akarsz lenni..., meg akarod könnyíteni számára a tisztogatás, a gyomlálás, a lángra lobbantás munkáját...

Nem fogom tudni megtenni – gondoltad. – Ismétlem: hallgasd Őt. Erőt fog adni neked, mindent Ő fog tenni, ha akarod..., és biztos, hogy akarod!

– Kérd Őt: Isteni Vendég, Mester, Világosság, Vezető, Szeretet: add, hogy tudjalak tisztelni, hallgassam tanításodat, lángra lobbanjak, kövessetek és szeresselek Téged.

431 Ahhoz, hogy Istenhez közeledj, hogy egészen Istenhez repülj, az Imádság és az Engesztelés erős és nagylelkű szárnyaira van szükséged.

432 Hogy elkerüld a megszokást a szóbeli imádságban, igyekezz ugyanazzal a szeretettel mondani az imákat, mint amivel a szerelmes beszél első alkalommal..., és mintha ez lenne az utolsó alkalom, amikor az Úrhoz fordulhatsz.

433 Ha büszke vagy arra, hogy Szűz Mária gyermeke vagy, kérdezd meg magadtól: hányszor nyilvánul meg a Szűzanya iránti odaadásom a nap folyamán, reggeltől estig?

434 Két ok van, többek között – mondta magában az a barátom –, hogy jóvátegyük minden szombaton és minden ünnepének vigíliáján a Szeplőtelen Szűz iránt elkövetett sértéseket.

– A második az, hogy vasárnap és a Szűzanya ünnepein (melyek többnyire népi ünnepek) az emberek, ahelyett, hogy imádságnak szentelnék a napot, – elég kinyitni a szemünket, hogy lássuk –, arra használják, hogy megsértsék Jézusunkat nyilvános bűnökkel és botrányos tettekkel.

Az első: hogy mi, akik jó gyermekei akarunk lenni, talán a sátán ösztönzésére nem éljük át kellő figyelemmel az Úrnak és Édesanyjának szentelt napokat.

– Most már belátod, hogy sajnos ezek az érvek mindig nagyon aktuálisak és olyanok, hogy minket is jóvátételre ösztönöznek.

435 Mindig úgy fogtam fel a keresztény ember imáját, mint szerető beszélgetést Jézussal, melynek azokban a pillanatokban sem kell megszakadnia, amikor fizikailag távol

vagyunk a Tabernákulumtól, mert egész életünk az emberi szeretet Istenhez szóló versszakaiból áll..., és mindig képesek vagyunk szeretni.

436 Oly nagy az Isten Szeretete teremtményei iránt, és oly nagyak kellene lennie a mi viszontszeretetünknek, hogy szentmise közben az óráknak meg kellene állniuk.

437 A szőlőtővel egységben lévő hajtások fejlődnek és gyümölcsöt hoznak.
– Mit kell tennünk neked és nekem? A Kenyér és a Szó útján nagyon egyesülni Jézussal, Aki számunkra a szőlőtő..., szerető szavakat intézve Hozzá egész nap. A szerelmesek így tesznek.

438 Szeresd nagyon az Urat. Őrizd és tápláld lelkedben a sürgető vágyat arra, hogy szeresd Őt. Szeresd Istent épp most, mikor talán nem kevesen azok közül, akik kezükben tartják Őt, nem szeretik, bántják, elhanyagolják.

Bánj nagyon jól az Úrral a szentmisében és az egész nap folyamán!

439 Az imádság a keresztény ember leghatalmasabb fegyvere. Az imádság hatékonyá tesz bennünket. Az imádság boldoggá tesz bennünket. Az imádság megadja nekünk a szükséges erőt Isten parancsainak teljesítéséhez.

– Igen! Az egész életednek imádsággá lehet és kell válnia.

440 A személyes életszentség nem öncélú dolog, hanem határozott, isteni és emberi valóság, mely a Szeretet mindennapi cselekedeteiben állandóan megnyilvánul.

441 Az imádság lelkülete, mely átjárja Jézus Krisztusnak az emberek közötti egész életét, arra tanít minket, hogy minden cselekedetet – nagyot és kicsit egyaránt – az imádságnak kell megelőznie, kísélnie és követnie.

442 Szemléld és éld Krisztus Szenvedését Vele együtt: tartsd oda – naponta – a hátadat, amikor ostorozzák; hajtsd oda fejedet a töviskorona alá.

– Az én vidékemen azt mondják: „Szerelemért szerelem jár cserébe.”

443 Aki szeret, egyetlen kis részletről sem feledkezik meg. Sok lélekben láttam, hogy ezek az apróságok egy nagyon nagy dolgot alkotnak: a Szeretetet.

444 Szeresd Istent azok helyett, akik nem szeretik: tedd második természeteddé az engesztelésnek és a jóvátételnek ezt a lelkületét.

445 Ha egy pillanatban a belső küzdelem nehezebbé válik, ez jó alkalom lesz annak megmutatására, hogy valódi a Szeretetünk.

446 Bizonyos vagy abban, hogy Isten volt az, Aki világosan megláttatta veled, hogy régi belső életed gyermekes apróságaihoz kell visszatérned; és kitartani hónapokig, akár évekig ezekben a hősi apróságokban (a fogékonyság, mely a jó vonatkozásában annyiszor elalszik, nem számít), talán hideg akarattal, de elszántan arra, hogy Szeretetből elvégezd azokat.

447 Tarts ki akarattal és szeretettel – még ha száraz volnál is – áhítatgyakorlataidban. És ne aggódj, ha azon kapod magad, hogy számolod a perceket vagy a napokat, amelyek még hiányoznak egy adott áhítatgyakorlat vagy egy bizonyos munka befejezéséhez, azzal a kétes

örömmel, amit az efféle számítgatásban a nem éppen szorgalmas gyerek talál, aki az iskolaév végéről álmadozik, vagy a rab, aki reméli, hogy visszatér gaztetteihez, mihelyt kinyílik előtte a börtön ajtaja.

Tarts ki – ismétlem – hatékony és aktuális akarattal, egy pillanatra sem hagyva fel az egyes áhítatgyakorlatok teljesítésének és gyümölcsöztetésének szándékával.

448 Éld a hitet vidáman, Jézussal egyesülve. – Szeresd Őt igazán – de igazán, igazán –, és főszereplője leszel a Szeretet nagy Kalandjának, mert napról napra szerelmesebb leszel.

449 Mondd nyugodtan a Mesternek: Uram, csak szolgálni akarok Neked, csak kötelességeimet akarom teljesíteni, és szeretni Téged szerelmes lélekkel! Add, hogy oldalamon érezzem biztos lépteidet. Légy Te az egyetlen támaszom.

– Mondd Neki lassan..., és mondj Neki őszintén!

450 Belső életre és tanbeli képzésre van szükséged. Légy igényes önmagaddal szemben! – Neked – keresztény férfinak, keresztény nőnek – a föld sójának és a világ világosságának kell lenned, mert kötelességed szent vakmerőséggel példát adni.

– Krisztus szeretete kell, hogy sürgessen, és noha attól a pillanattól fogva, hogy azt mondtad Neki, követed Őt, másik Krisztusnak érzed és tudod magad, nem fogsz elkülönülni a magad fajtáktól – családtagjaidtól, barátaidtól, munkatársaidtól –, ahogyan a só sem különül el az ételtől, amelynek ízt ad.

Belső életed és képzésed magában foglalja az áhítatgyakorlatokat és azt a sajátos jegyet, amellyel Isten gyermekének rendelkeznie kell, hogy tevékeny jelenlétével mindennek ízt adjon.

Kérd az Urat, hogy mindig jó fűszer légy a többiek életében.

451 Mi, keresztények arra kaptunk hivatást, hogy ifjúi lélekkel gyűjtsük az Evangélium kincsét – mely mindig új –, hogy eljuttassuk a föld minden sarkába.

452 Utánoznod kell Jézus Krisztust és meg kell ismertetned Őt másokkal viselkedésed révén. Ne feledd, hogy Krisztus felvette természetünket, hogy minden embert az isteni életre vezessen, és így – Vele egyesülve – egyénileg és közösségileg megéljük az Ég parancsait.

453 Te keresztény mivoltodnál fogva nem fordíthatsz hátat embertestvéreid semmiféle gondjának, semmiféle szükségének.

454 Mennyi kitartással prédikálta Szent János apostol a „mandatum novum”-ot! – „Szeressétek egymást!”

– Térdre borulnék, színészkedés nélkül – ezt kiáltja a szívem –, hogy Isten szeretetére kérjelek titeket: szeressétek egymást, segítsétek egymást, támogassátok egymást, tudjatok egymásnak megbocsátani.

– Ezért vessétek el a gőgöt, legyetek együttérzők, legyetek irgalmasok; segítsétek egymást kölcsönösen imádsággal és őszinte barátsággal.

455 Csak akkor leszel jó, ha majd meg tudod látni a jó dolgokat és a mások erényeit.

– Ezért, ha javítanod kell, tedd szeretettel, az alkalmas pillanatban, anélkül, hogy mást megaláznál... és azzal a készséggel, hogy tanulj és jobbítsd magadat abban, amit helyreigazítasz.

456 Szeresd és gyakorold a jótékonyt, határok és hátrányos megkülönböztetések nélkül, mert ez az az erényünk, mely jellemző a Mester tanítványaira.

– Mégis, a jótékonyt nem vezethet arra – hisz akkor már nem volna erény –, hogy lazítsa a hitet, megszüntesse azokat az éleket, melyek meghatározzák, hogy enyhítse azt – ahogyan egyesek szeretnék – egészen az átalakításig valami formátlan dologgá, melyben már nincs meg Isten ereje és hatalma.

457 Együtt kell élned embertestvéreiddel, meg kell értened őket, a testvérük kell, hogy légy, szeretetet kell vetned – mint a kasztíliai misztikus mondja – oda, ahol nincs szeretet, hogy szeretetet arass.

458 A kritikának, ha kritikát kell gyakorolnod, pozitívnak kell lennie, együttműködő szelleműnek, építőnek, sohasem az érintett háta mögött elhangzónak.

– Ha nem ilyen, akkor árulás, morgolódás, megszólás – talán rágalmazás – ... és mindig a tisztesség és az egyenesség hiánya.

459 Ha azt látod, hogy Isten dicsősége és az Egyház java megköveteli, hogy szólj, akkor ne hallgass.

– Gondold meg: ki ne lenne bátor Isten színe előtt, az örökkévalóság színe előtt? Nincs semmi veszteni való, viszont sokat nyerhetünk. Akkor hát, miért nem veted be magad?

460 Nem vagyunk embertestvéreink jó testvérei, ha nem vagyunk képesek tisztességesen viselkedni akkor is, ha olyan valakivel állunk szemben, aki helytelenül magyarázza viselkedésünket, és kellemetlenül reagál rá.

461 A szent Egyház iránti szereteted és szolgálatod nem függhet attól, hogy mekkora a személyes életszentsége azoknak, akikből az Egyház áll, még ha forrón kívánjuk is mindenkiben a keresztény tökéletességet.

– Szeresd Krisztus Jegyesét, a te Anyádat, az Egyházat, amely tiszta, szeplőtelen, és mindig az is marad.

462 Személyes megszentelődésünk munkájának sok más lélek és Isten Egyháza megszentelődésére hatása van.

463 Légy meggyőződve róla: ha akarod – mivel Isten hallgat téged, szeret téged, és a dicsőséget ígéri neked –, te, akit mennyei Atyád mindenható keze véd, olyan erővel eltelt ember lehetsz, aki kész mindenütt tanúságot tenni az Ő szeretetreméltó és igaz tanításáról.

464 Az Úr szántóföldje termékeny és vetőmagja jó. Ezért mikor világunkban megjelenik a konkoly, ne kételkedj: az emberek, különösen a keresztények megfelelő viselkedése hiányzott; elaludtak, és szabad teret engedtek az ellenségnek.

– Ne panaszkodj: a panaszkodás nem terem gyümölcsöt; viszont vizsgálj felül a saját magatartásodat.

465 Téged is el fog gondolkodtatni ez a megjegyzés, mely engem nagyon elszomorított: „Világosan látom a becstelen törvényekkel szembeni ellenállás hiányát vagy hatástalanságát, mert fönt, lent és középen sokan, igen sokan vannak a társutasok.”

466 Isten és Egyháza ellenségei, akiket a sátán örök gyűlölete mozgat, szüntelenül ügködnek és szervezkednek.

„Példás” kitartással készítik fel kádereiket, tartanak iskolákat, vezetőket, agitátorokat, és rejtett – de hatékony – tevékenységgel terjesztik eszméiket, és hintik – a családokban és a munkahelyeken – vetőmagjukat, mely lerombol minden vallásos eszmét.

– Mit meg nem kell tennünk nekünk, keresztényeknek, hogy szolgáljuk Istenünket, mindig az igazságban!

467 Ne tévedsz össze a kiegyensúlyozottságot a lustasággal, a nemtörődömséggel, a döntésekben és a problémák tanulmányozásában való késlekedéssel.

A kiegyensúlyozottság mindig kiegészítő párja a serénységnek, mely a nyitott kérdések késlekedés nélküli tanulmányozásához és megoldásához szükséges erény.

468 Fiam, hol van Krisztus, Akit a lelkek keresnek benned? A kevélységedben? Abban a vágyadban, hogy felülkerekedj másokon? A jelmed hitványságaiban melyeket nem akarsz leküzdeni? Ebben a makacskodásban?... Ott van Krisztus? – Nem!

– Rendben van: Kell, hogy legyen személyiséged, de a te személyiségednek igyekeznie kell azonosulni Krisztussal.

469 Ajánlok neked egy jó viselkedési szabályt a testvériség, a szolgálat szelleme megélésére: Ejtsd szerét, hogy távollétedben a többiek folytathassák azt a munkát, mellyel éppen foglalkozol, annak a tapasztalatnak segítségével, melyet te adsz át nagylelkűen nekik, elkerülve, hogy nélkülözhetetlenné tedd magad.

470 Rád hárul – szenvedélyeid ellenére – a mások életszentségének, keresztény életének, hatékonyságának felelőssége.

Nem vagy izolált hajtómű. Ha megállsz, mennyi mást fékezhetsz vagy károsíthatsz!

471 Gondolj Anyádra, a Szent Egyházra, és fontold meg, hogyha egy tag szenved, az egész test szenved.

– Testednek szüksége van minden tagjára, de minden tagnak szüksége van az egész testre.
– Jaj nekem, ha a kezem felhagy kötelességének teljesítésével..., vagy ha a szívem megszűnik dobogni!

472 Világosan láttad: annyi ember van, aki nem ismeri Őt, és Isten tekintete rajtad pihent meg. Azt akarja, hogy alap, szegletkő légy, melyre az Egyház élete támaszkodik.

Elmélkedd át ezt a valóságot, és sok gyakorlati következtetést fogsz levonni belőle mindennapi viselkedésedre nézve: az alap, a szegletkő – talán ragyogás nélkül, rejtve – szilárd, repedéstől mentes kell, hogy legyen; alapul kell, hogy szolgáljon az épület szilárdságához...; ha nem, maga marad.

473 Mivel Istentől a megváltásban való részvételre választott alapnak érzed magad – ne feledd, hogy... egy halom nyomorúság vagy –, alázatosságod arra kell, hogy vezessen, hogy mindenki lába alá – szolgálatára – helyezd magad. – Mint az épületek alapjai.

De az alapnak erősnek kell lennie, ez nélkülözhetetlen erény annak számára, akinek tartania vagy készítenie kell másokat.

– Jézusom – mondd Neki erősen –, add, hogy ne mulasszam el soha hamis alázatból az erősség sarkalatos erényének gyakorlását. Add nekem, Uram, hogy meg tudjam különböztetni az aranyat a salaktól.

474 Édesanyánk, Reménységünk! Milyen szilárdan áll melletted az ember akkor is, mikor minden inog!

Feltámadni

475 Szükségét érzed, hogy megtérj: Ő mindig többet kér tőled... te pedig egyre kevesebbet adsz Neki.

476 Mindannyiunkat, akárcsak Lázárt egy „veni foras” – jöjj ki – hozott mozgásba.
– Milyen elszomorítóak azok, akik továbbra is halottak maradnak, és nem ismerik Isten irgalmának hatalmát!

– Örülj újra szent örömmel, mert azzal az emberrel szemben, akire Krisztus nélkül a bomlás vár, felemelkedik a Vele együtt feltámadt ember.

477 A földi érzelmek, még akkor is, ha nem szennyes és goromba, rendetlen vágyak, általában valami önzést hordoznak magukban.

Ezért hát, nem lebecsülve ezeket az érzelmeket – melyek nagyon szentek is lehetnek –, ügyelj mindig, hogy szándékod helyes legyen.

478 Ne keresd mindig, hogy együttérezzenek veled: ez sokszor a gőg és a hiúság jele.

479 Mikor a teológiai erényekről beszélsz, a hitről, a reményről és a szeretetről, gondold meg, hogy ezeket előbb élni kell, s csak azután elméletileg megragadni.

480 Van valami az életedben, ami nem felel meg keresztényi mivoltodnak, s ami arra készíted, hogy ne akarj megtisztulni?

– Vizsgáld meg magad, és változtass rajta.

481 Gondold át figyelmesen viselkedésedet. Meg fogod látni, hogy tele vagy tévedésekkel, melyek kárt okoznak neked és talán azoknak is, akik a környezetben vannak.

– Jusson eszedbe, fiam, hogy a mikrobák nem kevésbé fontosak, mint a ragadozó állatok. Te pedig tenyészted ezeket a tévedéseket, ezeket a hibákat – ahogyan a mikrobákat tenyésztik a laboratóriumban – alázatosságod hiányával, imádságod hiányával, mulasztásaiddal a kötelességteljesítésben, hiányos önismeretteddel... És azután, ezek a gócok megfertőzik a környezetet.

– Naponkénti jó lelkiismeret-vizsgálatra van szükséged, mely a javulás konkrét elhatározásaihoz vezet, hogy valódi fájdalmat érezz hiányosságaid, mulasztásaid és bűneid miatt.

482 A Mindenható, a Legnagyobb, a Legbölcsebb Istennek meg kellett választania Édesanyját.

Te mit tettél volna, ha anyát kellett volna választanod? Úgy gondolom, te is meg én is azt választottuk volna, aki az édesanyánk lett, elhalmozva őt minden kegyelemmel. Isten épp így tett. Ezért hát a Szentháromság után Mária következik.

– A teológusok logikusan érvelnek a kegyelemnek ezzel a beleárasztásával, vagyis azzal kapcsolatban, hogy ő nem lehetett alávetve a sátánnak: illő volt, Isten megtehetette, tehát megtette. Ez a nagy bizonyíték. A legvilágosabb bizonyíték arra, hogy Isten az első pillanattól fogva megajándékozta Édesanyját minden kiváltsággal. És így is van: szép és tiszta és szeplőtelen lélekben és testben!

483 Várod a győzelmet, a küzdelem végét..., és nem érkezik?

– Köszönd meg az Úrnak, mintha már elérted volna a célt, és ajánld fel Neki türelmetlenségedet: „Vir fidelis loquetur victoriam” – a hőséges ember a győzelem örömét fogja énekelni.

484 Vannak pillanatok, amikor – megfosztva attól az Úrral való egységtől, mely még álmodban is lehetővé tette számodra a folytonos imádságot – úgy tűnik, ellenállást fejtesz ki az Úr Akaratával szemben.

– Ez gyengeség, tudod jól: szeresd a Keresztet. sok olyasmi hiányát, amit mindenki szükségesnek tart; az akadályokat melyek az út megkezdését vagy... folytatását gátolják; a te saját kicsinységedet és lelki nyomorúságodat.

– Ajánld fel – hathatós akarral – azt, ami a tiéd és azt ami a tieidé: emberileg nézve nem kevés; természetfeletti fényben nézve – semmi.

485 Valaki olykor azt mondta nekem: Atya, fáradtnak és hidegnek érzem magam; mikor imádkozom vagy valamilyen áhítatgyakorlatot végzek, úgy tűnik nekem, színészkedem...

Ennek a barátomnak, és neked is – ha ugyanilyen helyzetben vagy – ezt válaszolom: színjáték? – Nagy dolog az, fiam! Játssz a szerepedet! Az Úr a néződ: az Atya, a Fiú és a Szentlélek; a Szentháromság fog nézni minket azokban a pillanatokban, amikor „szerepet játszunk”.

– Így cselekedni az Úr előtt, szeretetből, hogy kedve teljék benne, mikor nehezünkre esik, ez a szép! Isten bohócának lenni! Milyen csodálatos ez a szeretetből, áldozattal, minden személyes kedvtelés nélkül, Urunk kedvéért végzett szereplés!

– Ez igenis szeretetből való élet!

486 Az a szív, amely rendetlenül szereti a földi dolgokat, olyan, mintha láncsal vagy „finom szállal” kötötték volna meg, mely akadályozza, hogy Isten felé repüljön.

487 „Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek...”: megdöbbentő tapasztalat, hogy hogyan lehet elhagyni egy isteni vállalkozást egy tünékeny csalódás kedvéért!

488 A langyos apostol, ez a lelkek nagy ellensége.

489 A langyosság nyilvánvaló bizonyítéka a természetfeletti „makacsság” hiánya, annak az erősségnek a hiánya, mely lehetővé teszi, hogy kitartsunk a munkában, hogy ne álljunk meg, míg nem került a helyére „az utolsó téglá”.

490 Vannak kemény, de nemes szívek, melyek – közeledve Jézus Szívének melegéhez – megolvadnak, mint a bronz, szerető, jóvátévő könnyekkel lánggra lobbannak!

A langyosoknak viszont krétából, nyomorult húsból van a szívük... és szétmorzsolódnak. Porból vannak, szájalmasak.

Mondd velem: Jézusunk, legyen távol tőlünk a langyosság! Langyosak ne legyünk!

491 Minden jóság, minden könnyedség, minden fönség, minden szépség, minden kegyelem ékesíti a mi Anyánkat. – Nem tölt el a szeretet azért, hogy ilyen Édesanyád van?

492 Szerelmesek vagyunk a Szeretetbe. Ezért az Úr nem akarja, hogy szárazok, merevek legyünk, mint valami élettelen dolog! Azt akarja, hogy az Ő érzelme itasson át minket!

493 Ugye, megérted ezt a látszólagos ellentmondást? – Valaki, mikor harmincadik évét betöltötte, ezt írta naplójába: „Már nem vagyok fiatal” – Mikor pedig betöltötte a negyvenet, már ezt jegyezte fel: „Fiatal maradok, míg nyolcvanéves nem leszek. Ha előbb halok meg, éretlennek fogom magam tartani.”

– Évei dacára, mindig a Szeretet érett fiatalságával élt.

494 Mennyire értem a kérdést, amit egy Istenbe szerelmes lélek tett fel magának: történt valami csalódást keltő gesztus, volt bennem valami, ami nem tetszhet Neked, Uram, Szerelmem?

– Kérd Atyádat, Istenedet, hogy adja meg nekünk a szeretetnek ezt az állandó igényességét.

495 Láttad, mennyi szeretettel, mekkora bizalommal kezelték Jézust a barátai? Lázár nővérei teljes természetességgel szemére vetik távollétét: tudodra adtuk! Ha itt lettél volna!...

– Mondd Neki lassan, bizalommal: taníts meg engem, hogy Márta, Mária, Lázár baráti szeretetével viszonyuljak Hozzád; és ahogyan az első Tizenkettő bánt Veled, még akkor is, ha eleinte talán nem túl természetfeletti okból követtek Téged.

496 Milyen jólesik Jánost szemlélnem, aki Krisztus keblére hajtja a fejét! – Olyan ez, mint mikor szeretettel átadjuk értelmünket, még ha nehéz is, hogy lánggra lobbanjon Jézus Szívének tüzetől.

497 Isten szeret engem... És János Apostol ezt írja: „Szeressük tehát Istent, mert Ő előbb szeretett minket.” – Mintha ez nem volna elég, Jézus odafordul mindnyájunkhoz, tagadhatatlan nyomorúságaink ellenére, hogy megkérdezze tőlünk, ahogyan Pétertől kérdezte: „Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?”...

– Itt az ideje, hogy azt válaszoljuk: „Uram, Te mindent tudsz; Te tudod, hogy szeretlek”, alázatosan hozzáfűzve: segíts, hogy jobban szeresselek, növeld szeretetemet!

498 „A tettekben áll a szeretet, nem a szép szavakban.” Tettek, tettek! – Elhatározás: továbbra is sokszor fogom mondani Neked, hogy szeretlek – hányszor ismétlem ezt Neked –; de, a Te kegyelmeddel, főleg viselkedésem, a mindennapi apró dolgok lesznek azok – a maguk néma beszédességével –, melyek kiáltani fognak Előtted, megmutatva Neked szeretetemet.

499 Mi, emberek nem tudjuk azokat a választékos kedvességeket tanúsítani Jézus iránt, melyeket az egyszerű, de keresztény szegény emberek nap mint nap tanúsítanak egyes hozzájuk hasonlóan szegény nyomorúságos teremtmények – feleség, gyermek, barát – iránt.

– Ez a valóság ösztönzésül kellene, hogy szolgáljon számunkra.

500 Isten Szeretete olyan vonzó és igéző, hogy növekedésének nincs határa a keresztény ember életében.

501 Nem viselkedhetsz úgy, mint egy szeleburdi gyerek, vagy mint egy bolond.

– Erős embernek kell lenned, Isten gyermekének, derűsnek hivatásbeli munkádban és társas életedben, s mindezt Isten jelenlétében, mely hozzásegít, hogy gondod legyen a tökéletességre a legkisebb részletekben is.

502 Ha valaki egyszerűen csak igazságosan cselekszik, lehetséges, hogy megsebzí az embereket.

– Ezért cselekedj mindig istenszeretetből, mely az igazságossághoz hozzáadja a felebaráti szeretet balzsamát; és megtisztítja a földi szerelmet.

Mikor Isten lép közbe, minden természetfelettivé válik.

503 Szeresd szenvedélyesen az Urat. Szeresd bolondulásig, mert ha szeretet van – csak akkor –, megkockáztatom az állítást, nincs szükség még a jó elhatározásokra sem. A szüleimnek – gondolj csak a saját szüleidre – nem volt szükségük arra, hogy jó elhatározást tegyenek arról, hogy szeretnek engem, mégis hogy árasztották rám naponta a szerető figyelmességeket!

Ugyanezzel az emberi szívünkkel szerethetjük és kell is szeretnünk az Istent.

504 A szeretet áldozat, és a Szeretetből vállalt áldozat élvezet.

505 Válaszolj meg magadnak erre a kérdésre: hányszor kívánja tőled napjában akaratod, hogy szívedet Istenbe helyezd, és így Neki add érzelmeidet és tetteidet?

Jó mérce ez szereteted elevenségének és minőségének megállapítására.

506 Légy meggyőződve róla, fiam, hogy Istennek joga van megkérdezni tőlünk: Gondolsz Rám? Jelenlétemben élsz? Engem keresel támaszul? Úgy keresel Engem, mint életed Világosságát, mint páncélotat..., mint mindenedet?

– Ezért hát erősítsd meg magadban ezt az elhatározást: azokban az órákban, melyeket a világ fiai jóknak tekintenek, így fohászkodom: Uram! Azokban az órákban, melyeket rosszaknak neveznek, megismétlem: Uram!

507 Ne veszítsd el soha a természetfeletti iránti érzéket. Ha minden durvaságukban látod is nyomorúságaidat, rossz hajlamaidat – a sarat, melyből készültél –, Isten számít rád.

508 Élj úgy, mint a környezeted, természetes módon, de tedd természetfelettivé a nap minden pillanatát.

509 Hogy helyes szándékkal ítélhessünk, tiszta szívre, Isten dolgaiért való buzgalomra és a lelkek iránti szeretetre van szükség, előítéletek nélkül.

– Gondold meg!

510 Hallottam, amint ismerőseim a rádiójukról beszélnek. Szinte önkéntelenül, átvittem a témát természetfeletti síkra: sok földelésünk van, túl sok, de elfelejtettük a belső élet antennáját...

– Ez az oka annak, hogy miért van olyan kevés lélek kapcsolatban Istennel: tényleg ne hiányozzék soha az antennánk a természetfelettire.

511 Apróságok és hitványságok, melyeknek nem tartozom semmivel, melyektől nem remélek semmit, jobban lekötik a figyelmemet, mint az én Istenem? Kivel vagyok, amikor nem vagyok Istennel?

512 Mondd Neki: Uram, nem akarok semmi mást, mint amit Te akarsz. Még azt se add meg nekem, amit ezekben a napokban éppen kérek Tőled, ha egy millimétert is eltávolít Akaratodtól.

513 Hatékonyságod titka áhítatgyakorlataidban rejlik, őszinte áhítatodban: így egész napod Vele telik.

514 Jó elhatározás: „gyakorolni”, lehetőleg szakadatlanul, a barátságot, a szerető és engedelmes kapcsolatot a Szentlélekkel: – „Veni Sancte Spiritus...!” – Jöjj, Szentlélek, végy lakást a lelkemben!

515 Ismételd egész szívből és egyre nagyobb szeretettel, főként, amikor a Tabernákulum közelében vagy, vagy amikor az Urat vetted magadhoz: „Non est qui se abscondat a calore eius” – hogy ne meneküljek Előled, hogy járjon át Lelkednek tüze.

516 „Ure igne Sancti Spiritus!” – égess meg engem Lelked tüzével – fohászkodtál. És hozzáfűzted: szükséges, hogy szegény lelkem mielőbb újra repüljön..., és ne hagyja abba a repülést, míg Őbenne meg nem nyugszik!

– Vágyaid nagyon jóknak tűnnek. Nagyon ajánlani foglak a Vigasztalónak, állandóan a segítségét fogom kérni, hogy vegyen lakást lényed középpontjában, és irányítsa összes tetteidet, szavaidat, gondolataidat és vágyaidat, és adjon ezeknek természetfeletti jelleget.

517 Mikor a Szent Kereszt Felmagasztalásának napját ünnepelted, azt kérted az Úrtól, lelked minden rezdülésével, hogy adja meg neked kegyelmét, hogy a Szent Keresztet képességeidben és érzékeidben „magasztalhasd”... Új élet! Pecsét: hogy megerősítsd az általad továbbított üzenet hitelességét..., egész lényed a Kereszten!

– Meglátjuk, meglátjuk.

518 Az önmegtagadásnak folytonosnak kell lennie, mint a szívverésnek: így leszünk urai önmagunknak, és így fogjuk megélni mások iránt Jézus Krisztus szeretetét.

519 Szeretni a Keresztet azt jelenti, hogy szívesen tudunk magunknak kellemetlenségeket okozni Krisztus iránti szeretetből, még ha erőfeszítésbe kerül is, mert abba kerül...: már tapasztaltad, hogy ez a két dolog megfér egymással.

520 A keresztény öröm nem fiziológiai jellegű: alapja természetfeletti, és felette áll a betegségnek és a kellemetlenségnek.

– Az öröm nem csörgőmuzsikás dínomdánom, sem népi táncmulatság.

Az igazi öröm valami bensőségesebb dolog: valami, ami derűssé tesz minket akkor is, ha néha az arcunk komoly marad.

521 Azt írtam neked: ha megértem is, hogy ez elterjedt szóhasználat, nem tetszik, mikor azt hallom, hogy keresztnek hívják azokat a kellemetlenségeket, amelyek a személyes büszkeségből fakadnak. Ezek a terhek nem Keresztek, nem valódi Keresztek, mert nem Krisztus Keresztjei.

Küzdj tehát ezek ellen a kitalált kellemetlenségek ellen, melyeknek semmi közük Krisztus pecsétjéhez: szakadj el éned minden álcázott formájától!

522 Még az olyan napokban is, melyeken úgy tűnik, elvész az idő a mindennapi ezer apró részlet prózájában, több mint elegendő költészet van ahhoz, hogy a Kereszten érezzük magunkat: olyan Kereszten, mely nem látványos.

523 Ne tedd rá a szíved semmi mulandóra: utánozd Krisztust, aki szegénnyé tette magát értünk, és nem volt hová lehajtsa a fejét.

– Kérd, adja meg neked, hogy a világban élve, engedmények nélkül, elszakadj a világtól.

524 Az elszakadás világos jele: nem tekinteni – valóban – semmit a magunkénak.

525 Aki őszintén éli a hitet, tudja, hogy az evilági javak eszközök, és nagylelkűen, hősiiesen használja őket.

526 A feltámadott, dicsőséges Krisztus levetett mindent, ami földi, hogy mi, emberek, akik testvérei vagyunk, el tudjuk gondolni, mit kell levetnünk magunkról.

527 Szeretni kell a Legszentebb Szüzet: sohasem fogjuk eléggé szeretni őt.

– Szeresd őt nagyon! – Ne elégedj meg azzal, hogy kifüggesztetted a képmásait, köszöntöd azokat, és fohászokat mondasz, de tudj felajánlani – erősséggel telt életedben – mindennap valami apró áldozatot, hogy megmutasd neki szeretetedet és azt a szeretetet, melyről azt kívánjuk, hogy az egész emberiség tanúsítsa iránta.

528 Ez a keresztény ember igazsága: Ajándékozás és szeretet – Isten szeretete és az Ő kedvéért, az embertársaké –, az áldozatra alapozva.

529 Jézusom, bizalommal bújok karodba, fejemet szerető kebledbe rejtve, szívemet Szíveddel egyesítve: mindenben azt akarom, amit Te akarsz.

530 Ma, mikor környezetünk telve van engedetlenséggel, morgolódással, intrikákkal, csalással, jobban kell szeretnünk, mint valaha az engedelmességet, az őszinteséget, a hűséget, az egyszerűséget: mindazt ami, természetfeletti értelemben, emberibbé tesz minket.

531 Azt mondod nekem, hogy igen, szilárdan elhatároztad, hogy követed Krisztust.
– Akkor hát Isten lépésének ütemére kell járnod, nem a magadéra!

532 Akarod tudni, mi hűségünk alapja?

– Nagy vonalakban azt mondanám, hogy Isten szeretetén alapul, mely leküzdhetővé tesz minden akadályt: az önzést, a gőgöt, a fáradságot, a türelmetlenséget...

– Aki szeret, semmibe veszi önmagát; tudja, hogy még ha egész lelkével szeret is, még mindig nem tud eléggé szeretni.

533 Azt mondták nekem – és leírom, mert nagyon szép –, hogy egy aragóniai nővérke, akit eltöltött a hála Isten atyai jóságáért, így fejezte ki magát: „Micsoda »szem«! – Semmi nem kerüli el a figyelmét.”

534 Neked – mint Isten gyermekének – a személyes imádságra is szükséged van: erre a bensőségességre, erre a közvetlen kapcsolatra Urunkkal – párbeszédre négy szemközt –, névtelenségbe rejtőzés nélkül.

535 Az imádság első feltétele a kitartás; a második az alázatosság.

– Légy szentül makacs, bizalommal. Gondold meg, hogy az Úr, mikor kérünk Tőle valami fontosat, talán sokévi könyörgést akar. Tarts ki..., mégpedig egyre nagyobb bizalommal!

536 Tarts ki az imádságban, mint a Mester tanácsolja. Ebből a szilárd pontból fog eredni békéd, örömed, derűd és így természetfeletti és emberi hatékonyságod is.

537 Egy olyan helyen, ahol az emberek társalogtak és zenét hallgattak, megmagyarázhatatlan vigasztalásként fakadt fel az imádság a lelkedben. Ezekkel a szavakkal fejezted be imádat: Jézusom, nem a vigasztalást akarom, Téged akarlak.

538 Életednek állandó imádságnak kell lennie, folytonos párbeszédnek az Úrral: a kellemes és a kellemetlen, a könnyű és a nehéz, a rendes és a rendkívüli dolgokról...

Minden alkalommal rögtön eszedbe kell, hogy jusson a párbeszéd Atyáddal, az Istennel, hogy keresd Őt lelked közepében.

539 Összeszedni magunkat imádságban, elmélkedésben olyan könnyű...! Jézus nem várakoztat meg minket, nem előszobáztat: inkább Ő vár minket.

Elég, hogy azt mondd Neki: Uram, imádkozni akarok, Veled akarok lenni! És íme, máris Isten jelenlétében vagy, hogy beszélj Vele.

És mintha ez nem volna elég, nem sajnálja tőled az időt: a te tetszésedre bízza. És nem tíz percre vagy egy negyedórára. Nem! Órákra, egész napra! És Ő az, Aki: a Mindenható, a Legbölcsőbb.

540 A belső életben, mint az emberi szerelemben, kitartónak kell lenni.

Igen, sokszor kell elmélkedned ugyanazokról a dolgokról, kitartva, amíg csak fel nem fedezel egy új Amerikát.

– Hogyan lehetséges, hogy korábban nem láttam ezt, pedig olyan világos? – kérdezted magadtól meglepetten. – Egyszerűen, mert néha olyanok vagyunk, mint a kövek, melyek hagyják, hogy elfolyjon felettük a víz, de nem szívják magukba egy cseppjét sem.

– Ezért hát gondolkodásunkban vissza kell térni ugyanarra a dologra, mely sohasem ugyanaz, hogy Isten áldása átítasson minket.

541 Az oltár Szent Áldozatában a pap veszi Istenünk Testét és a Kelyhet az Ő Vérével, és a föld minden dolga fölé emeli ezekkel a szavakkal: „Per Ipsum, et cum Ipso, et in Ipso” – Szerelmem által, Szerelmemmel, Szerelmemben!

Egyesülj ezzel a mozdulattal. Sőt: építsd be ezt a valóságot az életedbe.

542 Az Evangélista elbeszéli, hogy Jézus, amikor a csodatétel után királlyá akarják koronázni, elrejtőzik.

– Uram, részesíts minket az Eucharisztia csodájában: kérünk, ne rejtőzz el, élj velünk, hogy láthassunk, érinthessünk, érezhessünk, hogy mindig a Közeledben akarjunk lenni, légy életünk és munkánk királya.

543 Látogasd a három Személyt, az Atyaistent, a Fiúistent, és a Szentlélek Istent. És, hogy eljuss a Szentháromsághoz, közeledj Mária segítségével.

544 Nincs „élő” hite annak, aki nem adja magát ténylegesen Jézus Krisztusnak.

545 Minden kereszténynek keresnie és látogatnia kell Krisztust, hogy egyre jobban tudja szeretni Őt. – Olyan ez, mint eljegyzéskor: szükséges a látogatás, mert ha két személy nem látogatja egymást, nem juthatnak el oda, hogy megszeressék egymást. És a mi életünk Szeretben való élet.

546 Elmélkedd át a Mester szent haragját, mikor azt látta, hogy a jeruzsálemi Templomban rosszul bánnak Atyja dolgaival.

– Micsoda lecke, hogy ne légy soha közönyös, sem gyáva mikor nem bánnak tisztelettel azzal, ami Istené!

547 Légy szerelmes Krisztus Legszentebb Emberségébe.

– Nem tölt el örömmel, hogy olyan akart lenni, mint mi? Légy hálás Jézusnak ezért a túlaradó jóságáért!

548 Elérkezett az Advent. Mennyire alkalmas idő ez a Krisztus eljövetele iránti vágy, nosztalgia, őszinte sóvárgás megújítására! Mindennapi eljövételére lelkedbe az Eucharishtiában! – „Ecce veniet!” – íme, érkezik – bátorít minket az Egyház.

549 Karácsony. – Ezt éneklik: „Venite, venite...” – Menjünk, Ő megszületett.

És miután átélméltük, hogyan gondoskodik Mária és József a Gyermekről, megkockáztatom, hogy azt javasoljam neked: nézd Őt újból, nézd megállás nélkül.

550 Még ha ez terhes is számunkra – és kérem az Urat, hogy növelje bennünk ezt a fájdalmat –, te meg én nem vagyunk kívülállóak Krisztus halálának ügyében, mert az emberek bűnei voltak azok a kalapácsütések, melyek a fára szegezték Őt.

551 Szent József: nem lehet szeretni Jézust és Máriát úgy, hogy ne szeressük a Szent Pátriárkát is.

552 Nézd, mennyi okunk van tisztelni Szent Józsefet és tanulni az életéből: hitében erős férfi volt..., eltartotta családját – Jézust és Máriát – kemény munkájával..., megőrizte a Szent Szűz tisztaságát, aki a Jegyese volt..., és tisztelte – szerette – Isten szabadságát, Aki nemcsak a Szent Szűzet választotta Édes- anyjának, hanem őt is a Szűzanya Jegyesének.

553 Szent József, Apánk és Urunk, tisztaságos, csillogó, aki méltó voltál arra, hogy karodban hordozd a Gyermek Jézust, hogy mosdásd és átöleld: taníts meg minket úgy bánni Istenünkkel, hogy tiszták legyünk és méltók arra, hogy mások Krisztusok lehessünk.

És segíts minket, hogy Krisztushoz hasonlóan bejárjuk és megmutassuk az isteni utakat – melyek rejtettek és ragyogóak –, és elmondjuk az embereknek, hogy a földön állandóan rendkívüli lelki hatékonysággal rendelkezhetnek.

554 Szeresd nagyon Szent Józsefet, szeresd egész lelkeddel, mert ő volt az, Jézussal együtt, aki a legjobban szerette a Szűzanyát, és aki leginkább kapcsolatban volt Istennel: Édesanyánk után a legjobban szerette Őt.

– Megérdemli, hogy szeresd, s neked hasznos, hogy szoros kapcsolatot tarts vele, mert mestere a belső életnek, és nagy a befolyása az Úr előtt és Isten Anyja előtt.

555 A Szent Szűz. Ki lehet az istenszeretet jobb tanítómestere, mint ez a Királynő, ez az Úrnő, ez az Anya, aki a legbensőségesebb kapcsolatban áll a Szentháromsággal: az Atyaisten leánya, a Fiúisten Édesanyja, a Szentlélek Mátkája, és aki ugyanakkor a mi Édesanyánk?

– Kérd személyes közbenjárását.

556 Szent leszel, ha van benned szeretet, ha meg tudod tenni azokat a dolgokat, melyeket a többiek szívesen vesznek, s amelyek Istent nem sértik, még akkor is, ha nehezedre esnek.

557 Szent Pál receptet ad nekünk a gyengéd szeretetre: „Alter alterius onera portate et sic adimplebitis legem Christi” – hordozzátok egymás terhét, így teljesítitek Krisztus törvényét.

– A te életedben teljesedik?

558 Urunk, Jézus annyira szerette az embereket, hogy megtestesült, felvette természetünket, és mindennapi kapcsolatban élt a szegényekkel és a gazdagokkal, az igazakkal és a bűnösökkel, a fiatalokkal és az öregekkel, a pogányokkal és a zsidókkal.

Állandó párbeszédet folytatott mindenkivel: azokkal, akik szerették, és azokkal, akik csak azt keresték, hogy kiforgathassák a szavait, hogy elítéljék Őt.

– Igyekezz te is úgy viselkedni, mint az Úr!

559 Az Isten kedvéért a lelkek iránt táplált szeretet arra készítet, hogy szeressünk mindenkit, értsünk meg mindenkit, találjunk mentséget mindenki számára, bocsássunk meg mindenkinek...

Olyan szeretet kell, hogy legyen bennünk, mely betakarja az emberi nyomorúságok számtalan hiányosságát. Csodálatos szeretetünk kell, hogy legyen „veritatem facientes in caritate”, mely tudja védeni az igazságot anélkül, hogy sebet ejtene.

560 Mikor a „jó példáról” beszélek neked, arra is utalni szeretnék, hogy megértőnek és megbocsátónak kell lenned, hogy be kell töltened a világot békével és szeretettel.

561 Kérdezd meg gyakran magadtól: megteszek mindent, hogy kifinomuljak a szeretetben azok iránt, akik környezetemben élnek?

562 Mikor azt hirdetem, hogy szőnyeggé kell válnunk, hogy a többiek puhán járhassanak, nem valami szép frázist akarok mondani: ennek valóságnak kell lennie!

– Nehéz dolog ez, mint ahogy nehéz az életszentség is, de könnyű is, mert – ismétlem – az életszentség mindenki számára hozzáférhető.

563 Annyi önzés, annyi közömbösség közepette – mindenki a maga dolgával törődjön – , eszembe jutnak azok a fából készült erős, masszív szamaracsákák, melyek egy asztalon haladtak... Egyikük elvesztette az egyik lábát. De ment előre, mert a többire támaszkodott.

564 Nekünk, katolikusoknak – mikor megalkuvás nélkül védjük és fenntartjuk az igazságot – igyekeznünk kell kialakítani a szeretet és az együttélés légkörét, mely elfojt minden gyűlöletet és neheztelést.

565 A keresztény emberben, Isten gyermekében, a barátság és a szeretet egyetlen egységet alkot: isteni fényt, mely meleget ad.

566 A testvéri feddés gyakorlása – mely evangéliumi gyökerű – a természetfeletti szeretet és a bizalom jele.

Köszönd meg, mikor ilyet kapsz, és ne mulaszd el gyakorolni azokkal szemben, akik a környezetemben élnek.

567 Mikor bírálunk, mert szükségesnek tartjuk, és teljesíteni akarjuk kötelességünket, számot kell vetnünk a másik és a magunk fájdalmával.

De ez sose legyen kifogás számodra, hogy tartózkodj ennek gyakorlásától.

568 Légy nagyon közel a Szent Szűzhez, Édesanyádhoz. – Légy mindig egységben Istennel: keresd az egységet Vele, áldott Anyjának közelében.

569 Jól figyelj rám: A világban lenni és a világból valónak lenni nem jelenti azt, hogy világiasnak lenni.

570 Úgy kell viselkedned, mint az égő fáklya, mely bárhol van, mindent meggyújt; vagy legalább igyekezz emelni azok lelki hőmérsékletét, akik a környezetben vannak, arra vezetve őket, hogy intenzív keresztény életet éljenek.

571 Isten azt akarja, hogy művei, melyeket az emberekre bízott, az imádság és az önmeztartás erejével haladjanak előre.

572 Egész állampolgári – katolikus állampolgári – tevékenységünk alapja az intenzív belső élet: az, hogy hatékonyan és valóságosan olyan férfiak és nők vagyunk, akik napjukat Istennel való szakadatlan párbeszéddé teszik.

573 Mikor együtt vagy valakivel, egy lelket kell látnod: egy lelket, akit segíteni, megérteni kell, akivel együtt kell élni, és akit meg kell menteni.

574 Makacsul csak egyedül jársz, a magad akaratát teszed, kizárólag a saját megítéléseidet követed... és, látod, az eredmény neve: „terméketlenség”.

Fiam, ha nem veted alá megítéléseidet, ha gögös vagy, ha a „te” apostoli tevékenységednek szenteled magad, egész éjjel dolgozni fogsz – egész életed éjszaka lesz –, és végül üres hálókkal virrad rád a reggel.

575 A Jézus Halálára való gondolás felhívássá változik át arra, hogy abszolút őszinteséggel nézzünk szembe mindennapi feladatainkkal, és vegyük komolyan a hitet, amelyet vallunk.

Legyen ez alkalom arra, hogy elmerüljünk Isten Szeretetének mélységébe, hogy így meg tudjuk azt mutatni – szóval és tettel – az embereknek.

576 Tégy róla, hogy keresztény ajkadon – mert keresztény vagy, és annak kell lenned minden pillanatban – ott legyen az „ellentmondást nem tűrő” természetfeletti szó, mely megindít, serkent, mely kifejezi életbevágó készségedet az odaadásra.

577 Nagy kényelmesség – és olykor nagy felelőtlenség – rejtőzik azokban, akik hatóságként kitérnek az elől a fájdalom elől, hogy helyreigazítsanak másokat, azzal a kifogással, hogy másokat kímélnék a szenvedéstől.

Talán megtakarítják ennek az életnek a kellemetlenségeit..., de kockára teszik az örök boldogságot – a sajátjukat és a másokét – mulasztásaikkal, melyek valódi bűnök.

578 A szent „kényelmetlen” sok ember élete számára. Ám ez nem jelenti, hogy elviselhetetlennek kellene lennie.

– Buzgalma sohase legyen keserű; bírálata soha ne legyen metsző; példája soha ne csattanjon arrogáns erkölcsi pofonként felebarátja arcán.

579 Az a fiatal pap az Apostolok szavaival szokott Jézushoz fordulni: „Edissere nobis parabolam” – magyarázd meg nekünk a példabeszédet. És hozzátette: add lelkünkbe tanításod

világosságát, hogy ez soha ne hiányozzék életünkől és tetteinkől..., és hogy adhassuk azt másoknak.

– Mondd ezt te is az Úrnak.

580 Legyen meg benned mindig a bátorság, mely alázat és Isten szolgálata, hogy úgy mutasd be a hit igazságait, amilyenek, engedmények és kétértelműség nélkül.

581 Katolikus emberben nem lehet más lelkület: védeni „mindig” a Pápa tekintélyét; és „mindig” engedelmesen elszántnak lenni a saját véleményünk helyesbítésére az Egyház Tanítóhivatalának színe előtt.

582 Sok idővel ezelőtt valaki, kevés tapintattal, azt kérdezte tőlem, vajon mi, akik a papi karriert választottuk, kapunk-e nyugdíjat, nyugellátást, ha megöregszünk... Mivel nem feleltem neki, a kellemetlenkedő megismételte.

– Akkor az a válasz jutott eszembe, mely szerintem nem tűr ellentmondást: a papság – mondtam neki – nem karrier, hanem apostolság!

– Így is gondolom. És fel akartam itt jegyezni, hogy – az Úr segítségével – ne feledkezzünk meg soha erről a különbségről.

583 Katolikus lelkületűnek lenni azt is jelenti, hogy az egész Egyház gondját éreznünk kell a vállunkon, nem csupán ennek vagy annak a konkrét résznek a gondját; és azt kívánja, hogy imádságunk nagylelkű könyörgéssel terjedjen ki északtól délig, kelettől nyugatig.

Igy megérted annak a barátunknak a felkiáltását – a fohászatát –, aki a Szent Anyánk iránti sok szeretetlenség láttán így szólt: nekem fáj az Egyház!

584 „Az összes egyházak gondja terhel” – írta Szent Pál, és az Apostolnak ez a sóhajtása minden kereszténynek – neked is – emlékezetébe idézi azt a felelősséget, hogy Krisztus Jegyesének, a Szent Egyháznak lába elé tegyük azt, amik vagyunk, és amivel rendelkezünk, szeretve az Egyházat nagy hűséggel, még saját tulajdonunk, hírnevünk és életünk árán is.

585 Ne ijedj meg – és amennyire lehet, reagálj – a hallgatás összeesküvésének színe előtt, mellyel az Egyházat el akarják hallgattatni.

Egyesek akadályozzák, hogy hallani lehessen szavát; mások nem engedik, hogy látni lehessen azok példáját, akik tetteikkel prédikálnak; ismét mások eltörlik a helyes tanítás minden nyomát..., és nagyon sokan nem viselik el azt.

Ne ijedj meg, ismétlem, hanem ne fáradj bele, hogy a Tanítóhivatal megnyilatkozásainak szócsöve légy.

586 Légy napról napra „rómaibb”, szeresd ezt az áldott helyzetet, mely az egyetlen és igaz Egyház fiait ékesíti, mivel Krisztus így akarta.

587 A Szent Szűz tisztelete felkelti a keresztény lelkekben a természetfeletti indítást, hogy úgy cselekedjenek, mint „domestici Dei” – mint Isten családtagjai.

Győzelem

588 Utánozd a Szent Szüzet: csak semmi voltunk teljes elismerése tehet minket értékessé a Teremtő szemében.

589 Meg vagyok győződve, hogy János, a fiatal Apostol azért marad a Megfeszített Krisztus mellett, mert Krisztus Anyja vonzza: ennyit tehet a Szűzanya Szeretete.

590 Sohasem érzük el az igazi természetfeletti és emberi örömet, a „valódi” jókedvet, ha nem utánozzuk „valóban” Jézust: ha nem vagyunk alázatosak, mint Ő.

591 Ha őszintén odaadjuk magunkat másoknak, ez olyan hatékony, hogy Isten örömteli alázattal jutalmazza.

592 A megalázkodásnak, a megsemmisülésnek, az elrejtőzésnek és az eltűnésnek teljesnek, abszolútnak kell lennie.

593 Őszinte alázat: mi zavarhatná meg azt, aki kedvesnek tekinti a sértéseket, mert tudja, hogy nem érdemel más bánásmódot?

594 Jézusom: ami az enyém, az a Tiéd, mert ami a Tiéd az az enyém, és ami az enyém, azt elhagyom Benned.

595 Képes vagy elviselni ezeket a megaláztatásokat, melyeket Isten kér tőled olyan dolgokban, melyeknek nincs jelentősége, melyek nem homályosítják el az igazságot? – Nem? Akkor nem szereted az alázat erényét!

596 A gőg eltompítja a szeretetet. – Kérd mindennap az Úrtól – magadnak és mindenkinek – az alázat erényét, mert az évek múlásával a gőg növekszik, ha nem igazítják helyre idejében.

597 Van-e ellenszenvesebb a felnőttként viselkedő gyereknél? Milyen rokonszenvre találhat Isten előtt az a szegény ember – az a gyerek –, aki játssza a nagyot, gőgösen felfuvalkodva, meggyőződve a saját értékéről, aki csak önmagában bízik?

598 Biztos, hogy elítélheted magad. Méltán vagy erről meggyőződve, hiszen a szívedben ott van minden gonoszság csírája.

De ha gyermekké leszel Isten előtt, ez elvezet téged az Atyáddal, Isteneddel és Édesanyáddal, Szűz Máriával való egyesüléshez. És gyermeknek látva téged, Szent József és Órangyalod nem fognak pártfogás nélkül hagyni.

– Higgy, tedd, amit tehetsz, bánd bűneidet, és szeress! És Ők majd elvégzik, ami hiányzik.

599 Mennyi nehézségbe kerül alázatosan élni! Ugyanis – mint a keresztény népi bölcsesség állítja –, „a kevélység huszonnégy órával az ember halála után hal meg”.

Ezért hát, amikor – ellentétben azzal, amit az mond, aki különös kegyelmet kapott Istentől lelked vezetésére – azt gondolod, hogy neked van igazad, győződj meg róla, hogy „egyáltalán nincs igazad”.

600 Szolgálni a gyerekeket, és képzést adni nekik; szeretettel ápolni a betegeket.

Hogy megértsük magunkat az egyszerű lelkekkel, meg kell aláznunk az értelmünket; hogy megértsük a szegény betegeket, meg kell aláznunk a szívünket. Így térdre kényszerítve az értelmet és a testet, könnyű eljutni Jézushoz, az emberi nyomorúság biztos útján, a saját nyomorúságunkén, mely elvezet arra, hogy semmivé tegyük magunkat, és így hagyjuk, hogy Isten építsen erre a semmire.

601 Elhatározás: valódi szükség nélkül soha nem beszélek személyes dolgaimról.

602 Légy hálás az Úrnak azért a biztonságért, melyet Ő ad neked. Mert nem makacosság ez: Isten világossága az, amitől szilárdnak érzed magad, mintha sziklán állnál, miközben mások, akikre valami hálátlan szerep jut – még ha nagyon jók is –, úgy tűnik, elmerülnek a homokban..., mert nincs talajuk a hitben.

Kérd az Urat, hogy teljesüljenek életedben és mindenki életében a hit erényének követelményei.

603 Ha másmilyen lennék, ha jobban uralkodnék vérmérsékletem fölött, ha hűségesebb lennék Hozzád, Uram, milyen csodálatosan segítenél minket!

604 A jóvátétel vágya, melyet Atyád, az Isten olt lelkedbe, kielégülést nyer, ha egyesíted szegény személyes engesztelésedet Jézus végtelen érdemeivel.

– Helyesbítsd szándékodat, szeresd a szenvedést Benne, Vele és Érte.

605 Nem tudod, haladtál-e előre, és mennyit... – Minek neked ez a számítás?...

– A fontos az, hogy kitarts, hogy a szíved tűzben izzon, hogy több fényt és tágasabb látóhatárt láss..., hogy bőkezűen add magad szándékainkra, hogy megérezd azokat – még ha nem ismered is őket –, és hogy imádkozz mindegyikért.

606 Mondd Neki: Jézusom, egyetlen friss virágot sem látok kertemben: mindnek van hibája..., úgy tűnik, mind elvesztették színüket, illatukat. Én szegény! Leborulva a trágyába, a porba: így. Ez nekem való hely.

– Így – megalázva magad –, Ő fog győzni benned, és tied lesz a győzelem.

607 Jól értettelek, mikor ezt a következtetést vontad le: biztosan nem érek fel szinte még egy számár magasságába sem..., annak a számárnak a magasságába, mely Jézus trónja volt, mikor bevonult Jeruzsálembe: a leghitványabb piszkos rongykupacban maradok, melyet még a legszegényebb guberáló is megvet.

De felhívtam a figyelmedet: az Úr mégis téged választott, és azt akarja, hogy az Ő eszköze légy. Ezért az, hogy magadat – nem alaptalanul – ilyen nyomorultnak látod, egy okkal több kell, hogy legyen arra, hogy hálás légy Istennek, mert meghívott.

608 Mária alázatos és örömteli éneke, a Magnificatban, emlékeztet az Úr végtelen nagylelkűségére, melyet azok iránt tanúsít, akik olyanok lesznek, mint a gyermek, akik megalázzák magukat, és őszintén tudják, hogy semmik.

609 Nagyon kedves Isten előtt jóságának elismerése a hálaadó Te Deum elimádkozásával, valahányszor valami rendkívüli dolog történik, függetlenül attól, hogy az – a világ szóhasználata szerint – kedvező-e vagy kedvezőtlen: mert ha a véső ütése megsebzí is

a testet, ha az Ő atyai kezéből ered, mégiscsak a Szeretet jele, mely lefaragja érdességünket, hogy a tökéletességhez közelebb kerüljünk.

610 Mikor az emberek el akarnak végezni egy bizonyos munkát, megfelelő eszközöket igyekeznek használni.

Ha évszázadokkal ezelőtt éltem volna, lúdtollat használtam volna írásra; ma töltőtollat használok.

Isten viszont, mikor el akar végezni egy művet, alkalmatlan eszközöket választ, hogy lássák – hányszor mondták már ezt nekem –, hogy a mű az övé.

Ezért te meg én, akik ismerjük nyomorúságaink hatalmas súlyát, azt kell, hogy mondjuk az Úrnak: noha nyomorult vagyok, nem felejttem el, hogy isteni eszköz vagyok a Te kezedben.

611 Életünk minden törekvését – a nagyokat és a kicsinyeket – ajánljuk az Atyaisten, a Fiúisten és a Szentlélek Isten dicsőségére.

– Meghatottan emlékszem vissza azoknak a ragyogó egyetemistáknak – két mérnök- és két építészhallgatónak – a munkájára, akik örömmel fáradoztak egy diákszálló építkezésének fizikai munkáján. Mihelyt elhelyezték egy teremben a táblát, az első dolog, amit ez a négy mester ráírt, ez volt: „Deo omnis gloria” – Istennek minden dicsőséget!

– Tudom, Jézusom, hogy örömed telt benne.

612 Bárhol vagy is, jusson eszedbe, hogy az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy szolgáljon. Légy meggyőződve róla, hogy aki követni akarja Őt, nem tarthat igényt más viselkedési stílusra.

613 Istennek különleges joga van hozzánk, gyermekeihez: joga van arra, hogy megfeleljünk szeretetének, személyes tévedéseink ellenére.

– Ez a meggyőződés nagy felelősséggel terhel meg bennünket, mely elől nem térhetünk ki, de teljes biztonságot is ad: eszközök vagyunk Isten kezében, eszközök, akikre számít mindennap, és ezért mindennap igyekszünk szolgálni Őt.

614 Az Úr azt várja, hogy az eszközök tegyenek meg minden lehetőt, hogy alkalmasak legyenek: azon kell lenned, hogy az alkalmasság soha ne hiányozzék belőled.

615 Megértem, hogy minden Üdvözlégység, minden üdvözlés a Szent Szűznek, egy szerelmes szív újabb dobbanása.

616 A mi életünk – keresztényeké – nagyon szokásszerű kell, hogy legyen: igyekezni jót tenni mindennap, ugyanazokat a dolgokat kell megélnünk; megvalósítani a világban isteni küldetésünket, teljesítve minden pillanatban apró kötelességünket.

– Vagy még inkább: igyekezni teljesíteni azt, mert néha nem fog sikerülni, és este, lelkiismeret-vizsgálatunkban azt kell majd mondanunk az Úrnak: nem ajánlok fel Neked erényeket, ma csak hibákat tudok felajánlani Neked, de – kegyelmeddel – el fogok jutni oda, hogy győztesnek mondhassam magam.

617 Egész szívből kívánom, hogy Isten irgalmasságában – bűneid ellenére (ne sértsd meg Jézust soha többé!) – adja meg neked, hogy „szokásszerűen Akaratát szerető, boldog életet élj”.

618 Isten szolgálatában nincsenek kis jelentőségű feladatok: mindegyik nagyon fontos.

– A feladat fontossága annak lelki színvonalától függ, aki betölti.

619 Nem tölt el örömmel az a szilárd bizonyosság, hogy Isten a teremtményeit érintő legkisebb dolgok iránt is érdeklődik?

620 Jelentsd ki Neki újra, hogy hatékonyan az Övé akarsz lenni: Ó, Jézusom, segíts, tégy engem valóban magadévá: hogy lángoljak és elégjek a senkitől észre nem vett kis dolgok tüzeiben.

621 A Szent Rózsafüzér. – A Szent Szűz életének örömei, fájdalmai, dicsőségei koszorút fonnak dicséretből, mikor az Ég Angyalai és Szentjei... és azok, akik a földön szeretik Édesanyánkat, szüntelenül ismétlik őket.

– Végezd naponta, és terjeszd ezt a szent áhítatgyakorlatot.

622 A keresztség „fideles”-szé – hívővé tesz minket. Olyan szó ez, melyet, akárcsak a másikat, a „sancti”-t – a szentet, Jézus első követői használtak, maguk közt a saját megjelölésükre, és amely még ma is használatban van: az Egyház „híveiről” beszélnek.

– Gondold meg!

623 Isten nem hagyja felülmúlni magát nagylelkűségben, és – légy biztos benne – megadja a hűséget annak, aki meghajol Előtte.

624 Légy igényes önmagaddal szemben félelem nélkül. Rejtett életében sok lélek így tesz, hogy egyedül az Úr tündököljön.

Azt szeretném, ha te meg én úgy reagálnánk, mint az a bizonyos személy – aki teljesen Istené akart lenni – a Szent Család ünnepén, melyet akkor Vízkereszt nyolcadában ünnepeltek.

– „Nem hiányoznak nekem a kis keresztek. Egy tegnapi keresztt – még a könnyeimbe is került – ma elgondolkoztattott arról, hogy Szent József, Apám és Uram, és Édesanyám, Szűz Mária nem akarták »gyermeküket« vízkereszti ajándék nélkül hagyni. Az ajándék megvilágosított, hogy felismerjem hálátlanságomat Jézus iránt, mert kevésbé felelek meg a kegyelemnek, és azt a hatalmas tévedést, hogy bárdolatlan viselkedésemmel ellene szegülök Isten legszentebb Akaratának, mely eszközüül akar engem.”

625 Mikor a szent asszonyok a sírhoz értek, látták, hogy a követ már elmozdították.

Mindig így van: mikor elhatározzuk, hogy megtesszük, amit tennünk kell, a nehézségek könnyen elhárulnak.

626 Légy meggyőződve róla: ha nem tanulsz meg engedelmeskedni, nem leszel hatékony.

627 Mikor parancsot kapsz, senki ne tudjon jobban engedelmeskedni nálad! Legyen bár meleg vagy hideg, érezz kedvet hozzá, vagy légy fáradt, légy fiatal, vagy már nem igazán az. Aki „nem tud engedelmeskedni”, sohasem fog megtanulni parancsolni.

628 Óriási ostobaság, ha a Lelki Vezető megelégszik azzal, hogy egy lélek négyet adjon, mikor tizenkettőt is tud adni.

629 Engedelmeskedned – vagy parancsolnod – mindig sok szeretettel kell.

630 Szeretném – segíts imádságoddal –, hogy a Szent Egyházban mindnyájan egyetlen test tagjainak érezzük magunkat, ahogyan az Apostol kéri tőlünk; és közömbösség nélkül, mélyen átéljük Anyánknak, az egy, szent, katolikus, apostoli, rómainak örömeit, gyötrődéseit, terjedését.

Szeretném ha átelnénk azonosságunkat egymással, és mindnyájunk azonosságát Krisztussal.

631 Légy meggyőződve róla, fiam, hogy az Egyházban elveszíteni az egységet annyi, mint meghalni.

632 Kérd Istentől, hogy az Anyaszentegyházban mindenki szíve egyetlen szív legyen, mint az első keresztyények idején, hogy az idők végezetéig igazán megvalósuljanak a Szentírás szavai: „Multitudinis autem credentium erat cor unum et anima una” – a hívők sokaságának egy volt a szíve– lelke.

– Nagyon komolyan mondom: miattad ne szenvedjen csorbát ez a szent egység. Foglald imádságodba!

633 A Római Pápához való hűség világos és határozott kötelezettséget von maga után: megismerni a Pápa gondolatait, melyeket enciklikákban és más okmányokban fejez ki, és megtenni, ami rajtunk múlik, hogy minden katolikus hallgasson a Szentatya tanítóhivatalára, és ezekhez a tanításokhoz igazítsa cselekvését az életben.

634 Egész szívből kérem mindennap, hogy adja meg nekünk az Úr a nyelvek adományát. A nyelvek olyan adományát, mely nem különböző nyelvek ismeretében, hanem a hallgatóhoz való alkalmazkodás képességében áll.

– Nem arról van szó, hogy „butaságokat beszéljünk, hogy a köznép megértse”, hanem hogy bölcsen, keresztyényül beszéljünk, de mindenki számára hozzáférhető módon.

– Ez a nyelveknek az az adománya, melyet kérek az Úrtól és áldott Anyjától fiai számára.

635 Egyesek rosszindulata és sokak tudatlansága: ez Isten és az Egyház ellensége.

– Szégyenítsük meg a rosszindulatút, világítsuk meg a tudatlan értelmét... Isten segítségével és a magunk erőfeszítésével meg fogjuk menteni a világot.

636 El kell érnünk, hogy minden szellemi pályán legyenek megfelelő emberek, akiknek hamisítatlan keresztyény lelkiismeretük van, következetes az életük, és a tudomány fegyvereit az emberiség és az Egyház szolgálatába állítják.

Mert, ahogy annak idején, Jézus földi életében, sohasem fognak hiányozni a világból az új Heródesek, akik arra igyekeznek felhasználni a tudományos ismereteket, még meg is hamisítva őket, hogy üldözzék Krisztust és övét.

Micsoda nagy munka vár ránk!

637 A lelkekkel végzett munkádban – ilyennek kell lennie minden elfoglaltságodnak –, töltsön el a hit, a remény, a szeretet, mert minden nehézség elhárul.

Hogy megerősítsen minket ebben az igazságban, a zsoltáros ezt írta: „Et Tu, Domine, deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes” – Te, Uram, kineveted őket: semmivé teszed őket.

Ezek a szavak megerősítik a „non praevalerunt”-ot – Isten ellenségei nem vesznek erőt: nincs semmi hatalmuk az Egyház ellen és azok ellen, akik – Isten eszközeként – az Egyházat szolgálják.

638 Anyaszentegyházunk, a szeretet nagyszerű terjesztésével hinti az Evangélium magvát az egész világon. Rómától a peremvidékig.

– Együttműködve ebben a terjesztésben az egész világon, vidd a Pápához a peremvidéket, hogy az egész föld egyetlen nyáj legyen, egyetlen Pásztorral: egyetlen apostolság!

639 „Regnare Christum volumus!” – azt akarjuk, hogy Krisztus uralkodjék. „Deo omnis gloria!” – Istennek minden dicsőséget.

A Krisztus fegyvereivel való küzdelemnek – és győzelemnek – ez az eszménye csak az imádság és az áldozat, a hit és a Szeretet révén válik valósággá.

– Rajta hát... , imádkozni, hinni, szenvedni és Szeretni!

640 Az Egyház munkája, mindennap, olyan, mint egy nagy szőttes, melyet az Úrnak ajánlunk, mert mi mindnyájan, megkeresztelték, Egyház vagyunk.

– Ha teljesítjük feladatunkat – hűségesen és odaadással – ez a nap szép és hibátlan lesz. – De ha valaki meglazít egy szálat itt, egy másik ott, egy harmadik amott..., akkor szép szőttes helyett egy szétfoslott rongydarabunk lesz csupán.

641 Miért nem szánod el magad a testvéri feddés gyakorlására? – Szenved az ember, ha ilyenben részesül, mert nehéz megalázkodnunk, legalábbis eleinte. Ám gyakorolni ezt a feddést mindig nehezünkre esik. Ezzel mindenki tökéletesen tisztában van.

A testvéri feddés gyakorlása a legjobb mód a segítségre, az imádság és a jó példa után.

642 Tekintettel a bizalomra, mellyel Ő viseltetik irántad, mivel meghívott téged az Egyházba, el kell sajátítanod az érett személy – emberi és természetfeletti – mértékletességét, derűjét, erősségét, okosságát, melyet sokan csak az évek múlásával szereznek meg.

Ne feledd, hogy a keresztény, ahogyan a katekizmusból tanultuk, olyan férfit-nőt jelent, akinek hite van Krisztusban.

643 Akarsz erős lenni? – Először is vess számot azzal, hogy nagyon gyenge vagy; azután bízz Krisztusban, Aki Atya, Testvér és Mester, és Aki erőssé tesz minket, mert megadja nekünk a győzelem eszközeit: a szentségeket. Élj velük!

644 Jól értettelek, mikor bizalmasan azt mondtad nekem: hagyni akarom, hogy átjárjon a Szentmise liturgiája.

645 Az áhítat értéke a Szent Liturgiában!

Egyáltalán nem csodálkozom annak a megjegyzésén, aki néhány napja egy nemrég elhunyt mintaszerű papról ezt mondta: micsoda szent ember volt!

– Jól ismerte? – kérdeztem.

– Nem – válaszolta –, de egyszer láttam misézni.

646 Neked, aki kereszténynek mondod magad, élned kell az Egyház Szent Liturgiáját, valódi érdeklődéssel imádkozva és önmegtagadást vállalva a papokért – különösen az újmisésekért –, azokon a napokon, melyeket erre a szándéokra ajánlanak, és amikor tudod, hogy elnyerik az egyházi rend szentségét.

647 Ajánld fel az imádságot, az engesztelést és a cselekvést erre a célra: „Ut sint unum!” – hogy nekünk, keresztényeknek egy akaratunk, egy szívünk, egy lelkünk legyen, –

hogy „omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!” – mindnyájan, egységben a Pápával, Jézushoz menjünk, Mária által.

648 Azt kérdezted tőlem, fiam, mit tehetsz, hogy valóban elégedett legyek veled.
– Ha az Úr elégedett veled, én is az vagyok. Azt pedig, hogy Ő elégedett-e veled, tudhatod a szíved békéjéből és öröméből.

649 Isten emberének nyilvánvaló jellemzője a lelkében uralkodó béke: „a béke” van benne, és békét ad azoknak, akikkel találkozik.

650 Szokd meg, hogy a szegény „gyűlölködők” kődobásaira egy Üdvözlégy kődobásával válaszolsz.

651 Ne aggódj, ha munkád most terméketlennek tűnik. Ha a vetés életszentségből van, nem megy veszendőbe; mások takarítják be majd a termést.

652 Ha kevés megvilágosulást kapsz is az imában, ha erőltettnek, száraznak tűnik is neked..., szem előtt kell tartanod, mindig új és biztos tekintettel, hogy milyen szükséges a kitartás áhítatgyakorlataid minden részletében.

653 Felbátorodtál apostoli tevékenységed nehézségei láttán. Így imádkoztál: „Uram, Te mindig ugyanaz vagy. Add meg nekem azoknak az embereknek a hitét, akik meg tudtak felelni kegyelmednek, és – Nevedben – nagy jeleket, valódi csodákat műveltek...” – És hozzáfűzted: „Tudom, hogy megteszed, de azt is tudom, hogy azt akarod, hogy kérjük Tőled, hogy keressünk Téged, hogy erősen kopogtassunk Szíved ajtaján.”
– Végül megújítottad elhatározásodat, hogy kitartasz az alázatos és bizakodó imában.

654 Mikor szomorú helyzetben látod magad..., és a győzelem órájában is, ismételd: Uram, ne hagyj el, ne távozz tőlem, segíts mint tapasztalatlan teremtményedet, vezess mindig kézenfogva!

655 „Aquae multae non potuerunt extinguere caritatem!” – a víz ereje nem tudta kioltani a szeretet tüzeit. – Ezeknek a szentírási szavaknak két magyarázatát ajánlom neked. – Az első: múlt bűneid sokasága – igen megbántad őket – nem választ el téged Istenünk Szeretetétől; a másik: a meg nem értés, az ellenkezés vizei, melyekben esetleg részed van, nem szabad, hogy megszakítsák apostoli munkádat.

656 Befejezni! Befejezni! – Fiam, „qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit” – aki mindvégig kitart, üdvözülni.
– És nekünk, Isten fiainak, neked is, megvannak az eszközeink: tető alá fogjuk vinni a dolgot, mert mindenre képesek vagyunk Abban, Aki megerősít minket.
– Az Úrral semmi sem lehetetlen: a dolgok mindig megoldódnak.

657 Néha a közvetlen jövő aggasztónak tűnik, ha elveszítjük az események természetfeletti szemléletét.
– Tehát, fiam, még egyszer: hit... és több tett. Így biztos, hogy Istenünk, Atyánk továbbra is meg fogja oldani problémáidat.

658 A rendes gondviselés folytonos csoda, de... Ő rendkívüli eszközöket fog alkalmazni, amikor szükséges.

659 A keresztény derűlátás nem édeskés optimizmus, nem is emberi bizalom abban, hogy minden jól fog sikerülni.

Olyan optimizmus az, mely a szabadság tudatában és a kegyelem hatalmának bizonyosságában gyökeredzik, olyan optimizmus, mely arra vezet, hogy önmagunkkal szemben igényesek legyünk, s azon fáradozzunk, hogy minden pillanatban megfeleljünk Isten hívásainak.

660 Az Úr győzelmének, Feltámadásának napja végleges. Hol vannak a katonák, akiket a hatóságok őrségbe állítottak? Hol vannak a pecsétek, melyeket a sírkőre tettek? Hol vannak, akik a Mestert elítélték? Hol vannak azok, akik Jézust keresztre feszítették?... Győzelmének színe előtt ezek a szegény szerencsétlenek viharosan elmenekültek.

Töltsön el a remény: Jézus Krisztus mindig győz.

661 Ha Máriát keresed, „szükségképpen” megtalálod Jézust, és – egyre mélyebben – meg fogod tanulni, mi van Isten Szívében.

662 Mikor egy apostoli munka elvégzésére adod magad, alkalmazd magadra, amit egy istenkereső ember mondott: „Ma lelkigyakorlatot kezdek tartani papoknak. Adja Isten, hogy sok hasznunkra váljék: először is nekem magamnak!”

– És később: „Több nap telt el a lelkigyakorlatból. A résztvevők százhuszan vannak. Remélem, hogy az Úr jó munkát végez a lelkünkben.”

663 Fiam, érdemes alázatosnak, engedelmesnek, készségesnek lenned, érdemes töltekezned az Úr Lelkével, hogy elvidd Őt – arról a helyről, melyet betöltesz, a munkahelyedről – minden népnek, mely benépesíti a világot!

664 A háborúban vajmi keveset érne az ellenséggel szemben álló katonák bátorsága, ha nem lennének mások, akik, bár látszólag nem vesznek részt a harcban, utánpótlást, élelmet és orvosságot szállítanak a küzdőknek...

– Oly sok lélek imája és áldozata nélkül nem lesz valódi cselekvő apostolkodás.

665 A csodatevő hatalom! Hány halott, sőt rothadó lelket fel fogsz támasztani, ha megengeded Krisztusnak, hogy cselekedjék benned.

Abban az időben, mondják az Evangéliumok, az Úr ment, és ők, a betegek segítségül hívták és keresték. Ma is, keresztény életteddel Jézus az, Aki megy, és ha Őt követed, sokan meg fogják Őt ismerni, segítségül fogják hívni, a segítségét fogják kérni, és megnyílik a szemük a kegyelem csodálatos fényre.

666 Makacsul a magad módján jársz el, s munkád terméketlen.

Engedelmeskedj, légy kezes: ahogyan a gépben is szükséges, hogy minden kerék a maga helyére kerüljön (különben megáll, vagy alkatrészei eltorzulnak; és biztosan nem termel, vagy nagyon gyér a haszna), ugyanúgy ha egy férfit vagy egy nőt kiszakítanak működési területéről, inkább akadály, mint eszköze lesz az apostoli munkának.

667 Az apostolnak nincs más célja, mint hogy hagyja, hogy az Úr cselekedjék, vagyis, hogy rendelkezésre álljon.

668 Az első tizenkettő is idegen volt azokon a vidékeken, ahol hirdették az Evangéliumot, és olyan személyekkel álltak szemben, akik Krisztus tanításával szögesen ellenkező alapra építették a világot.

– Nézd: túl ezeken a kedvezőtlen körülményeken, a Megváltás isteni üzenete letéteményeseinek tudták magukat. És az Apostol így kiált: „Jaj nekem, ha nem hirdetem az Evangéliumot!”

669 Életünknek a megváltásba társuló, örök hatékonysága csak aláztatóságban valósulhat meg, eltűrve, hogy mások felfedezzék az Urat.

670 Isten fiainak apostoli tevékenységükben olyanoknak kell lenniük, mint egyes nagy teljesítményű elektromos erőműveknek, melyek betöltik a világot fényvel anélkül, hogy ennek forrását látni lehetne.

671 Jézus mondja: „Aki titeket hallgat, Engem hallgat.”

– Még mindig azt hiszed, hogy a te szavaid győzik meg az embereket?... Ne feledd továbbá, hogy a Szentlélek tervei szolgálatára a legalkalmatlanabb eszközt is felhasználhatja.

672 Milyen csodálatosan illenek Isten fiaira Szent Ambrusnak ezek a szavai! A nöstény számárhoz kötött számárcsikóról beszél, melyre Jézusnak szüksége volt diadalmenetéhez, s ezt a megjegyzést fűzi hozzá: „Csak az Úr parancsa oldozhatta el. Az Apostolok keze oldotta el. Ilyesmihez megfelelő életmódra és sajátos kegyelemre van szükség. Légy te is apostol, hogy megszabadíthasd a rabokat.”

– Engedd meg, hogy egy megjegyzést fűzzek ehhez a szöveghez: hányszor kell Jézus parancsára feloldanunk a lelkek kötelékeit, mert Neki szüksége van rá diadalmenetéhez! Legyen a kezünk apostoli kéz, de a tetteink meg az életünk is... Akkor Isten meg fogja adni nekünk az apostoli kegyelmet is, hogy széttörjük a megláncoltak bilincseit.

673 Soha nem tulajdoníthatjuk önmagunknak a köztünk járó Jézus hatalmát. Az Úr elhalad, és átformálja a lelkeket, mikor mindnyájan a közelébe megyünk, egy szívvel, egy érzéssel, azzal a közös vággyal, hogy jó keresztények legyünk: de Ő az, nem te, nem is én. Jézus az, aki áthalad!

– Továbbá, Ő itt marad szívünkben – a tiédben és az enyémben – és tabernákulumainkban.

– Jézus az, Aki áthalad, és Jézus az, Aki itt marad. Itt marad benned, mindannyiotokban és bennem is.

674 Az Úr társaivá akart tenni minket a megváltásban.

Ezért, hogy segítsen megértenünk ezt a csodálatos dolgot, arra indítja az evangélistákat, hogy annyi nagy csodát beszéljenek el. Onnan vehetett kenyeret, ahonnan akart... de nem tette! Emberi együttműködést keres: szüksége van egy gyerekre, egy fiúra, néhány darab kenyérre és néhány halra.

– Szüksége van rád és rám, és Isten! – Ennek arra kell indítani minket, hogy nagylelkűen feleljünk meg kegyelmeinek.

675 Ha segítesz Neki, még ha valami aprósággal is, ahogyan az Apostolok tették, Ő kész csodákat tenni, megszorítani a kenyeret, megváltoztatni a szándékokat, megvilágosítani a legelhomályosultabb értelmeket, elérni – rendkívüli kegyelemmel –, hogy képesek legyenek igaz életre, akik sohasem voltak azok.

Minderre... és még többre is, ha segíted azzal, amid van.

676 Jézus meghalt. Holttest. A szent asszonyok már nem reméltek semmit. Látták, hogyan bántalmazták, és hogyan feszítették keresztre: mennyire a szemük előtt volt az elszenvedett Passió erőszakossága.

Tudták azt is, hogy katonák őrizték a helyet, tudták, hogy a sírt teljesen lezárták: ki hengeríti el nekünk a követ a bejáratától – kérdezték egymástól, mert a szikla igen nagy volt. Mégis..., mindezek ellenére, oda mennek, hogy Vele legyenek.

Nézd, a nehézségek – nagyok és apróbbak – rögtön látszanak..., de ha van szeretet, nem állunk meg az akadályok előtt, hanem merészen, határozottan, bátran előre megyünk: nem ismered el, hogy elfog a szégyen, mikor ezeknek az asszonyoknak a lendületére, rettenthetetlen bátorságára gondolsz?

677 Mária, a te Édesanyád el fog vezetni téged Jézus Szeretetére. És ott „cum gaudio et pace” – örömben és békében leszel, mindig „hordozni fognak” – mert magadban beleesnél és belesüllyednél az iszapba – nagy léptekkel, hogy higgy, szeress és szenvedj.

Munka

678 Szent Pál tanításából tudjuk, hogy meg kell újítanunk a világot Krisztus szellemében, s hogy az Urat minden fölé és mindennek a mélyébe kell helyeznünk.

– Úgy látod, ezt teszed foglalkozásodban, hivatásbeli munkádban?

679 Miért nem próbálsz egész életedet Isten szolgálatává tenni: a munkát és a pihenést, a sírást és a mosolyt?

– Meg tudod tenni..., és meg kell tenned!

680 Minden egyes teremtménynek, a jelen élet minden eseményének, kivétel nélkül, lépcsőfoknak kell lennie, mely Istenhez vezet, mely arra visz, hogy megismerd és szeresd Őt, adj hálát Neki, s légy rajta, hogy mindenki megismerje és szeresse.

681 Kötelesek vagyunk dolgozni, mégpedig lelkiismeretesen, felelősségérzettel, szeretettel és kitartással, nemtörődömség és könnyelműség nélkül: a munka ugyanis Isten parancsa, és Istennek, mint a zsoltáros mondja, „in laetitia” – örömmel kell engedelmeskedni!

682 Krisztusért meg kell szerezni minden nemes emberi értéket.

683 Mikor tényleg éljük a szeretetet, nem marad időnk, hogy önmagunkat keressük; nincs helye bennünk a gögnek; nem gondolunk másra, mint a szolgálat alkalmaira!

684 Minden tevékenységnek – akár fontos emberileg nézve, akár nem – számodra az Úr és az emberek szolgálatának eszközévé kell válnia: és ez fontosságuk valódi mércéje.

685 Dolgozz mindig és mindenben áldozatosan, hogy Krisztust minden emberi tevékenység csúcsára helyezd.

686 A kegyelemre való válasz a nap apró dolgaiban is áll, melyek jelentéktelennek látszanak, de amelyekben mégis megvan a Szeretet transzcendenciája.

687 Ne feledjük, hogy az emberi szempontból méltó, nemes és tisztességes munkát a természetfeletti rendbe lehet – és kell – emelni, hogy így isteni foglalatossággá váljék.

688 Amikor Urunk és Mintaképünk, Jézus, úgy növekedett és élt, mint egy közülünk, kinyilatkoztatta nekünk, hogy az emberlétnek – a tiednek –, a közönséges és rendes elfoglaltságoknak isteni, örökkévaló értelme van.

689 Csodáld Atyánkat, Istenünk jóságát: nem tölt el örömmel az a bizonyosság, hogy házad, családotod, országod, melyeket bolondul szeretsz, szentek lehetnek?

690 Lányom, családot alapítottál, Hadd emlékeztesselek arra, hogy bennetek, nőkben – jól tudod – nagy erő van, melyet sajátos édességbe tudtok burkolni, hogy ne vegyék észre. És ezzel az erővel férjetelekből és fiaitokból Isten eszközeit vagy ördögöket tudtok csinálni.

– Te mindig Isten eszközeivé fogod tenni őket: az Úr számít segítségedre.

691 Megindító, hogy az Apostol a keresztény házasságot „sacramentum magnum”-nak – nagy szentségnek nevezi. Ebből én arra következtetek, hogy a szülők munkája nagyon fontos.

– Részesültök Isten teremtő hatalmában, és ezért az emberi szerelem szent, nemes és jó: a szív öröme, melyről az Úr – szerető gondviselésével – úgy akarja, hogy néhányan szabadon lemondjunk róla.

– Minden gyermek, akivel Isten megajándékoz benneteket, nagy Isten-áldása: ne féljetelek attól, hogy gyermekeitek lesznek!

692 Házaspárokkal folytatott beszélgetéseimben ismételten el szoktam mondani, hogy amíg ők és gyermekeik élnek, segíteniük kell egymást, hogy szentek legyenek, noha tudjuk, hogy a földön egyikünk sem lesz szent. Nem fogunk mást tenni, mint küzdeni, küzdeni és küzdeni.

– És hozzáteszem: ti keresztény anyák és apák nagy lelki motor vagytok, mely ellátja tieiteket isteni erővel a küzdelemre, a győzelemre, hogy szentek legyenek. Ne okozzatok nekik csalódást!

693 Ne félj szeretni a lelkeket az Ő kedvéért, ne aggódj, ha tieidet egyre jobban szereted, csak bármennyire szereted is őket, Őt szeresd több milliószor inkább.

694 „Coepit facere et docere” – Jézus elkezdett cselekedni és azután tanítani: te meg én példával kell, hogy tanúságot tegyünk, mert nem élhetünk kettős életet: nem taníthatjuk azt, amit nem valósítunk meg a gyakorlatban. Más szóval azt kell tanítanunk, amit legalábbis igyekszünk gyakorlatra váltani.

695 Keresztény ember: köteles vagy mintaszerű lenni minden területen, állampolgárként is, a közjóra irányuló törvények teljesítésében.

696 Lévéen, hogy annyira igényes vagy a tekintetben, hogy még a közlekedési eszközön is, teljesítsék a többiek a kötelességeiket – azt állítod: kötelesség –, próbáltál-e már gondolni arra, hogy megtartod-e a munkaidődet, és lelkiismeretesen töltöd-e?

697 Teljesítsd minden állampolgári kötelességedet, s ne akard kivonni magad egyikük teljesítése alól sem; és gyakorold minden jogodat a közösség javára, nem tekintve el oktanul egyiktől sem.

– Ebben is keresztény tanúságot kell tenned.

698 Ha időben meg akarjuk szentelni a munkát, ennek szükségképpen első feltétele: dolgoznunk kell, méghozzá jól! Emberi és természetfeletti derűvel.

699 Szereteted legyen kedves: ajkadról soha ne hiányozzék, a kellő óvatossággal és természetességgel, még ha belül sírsz is, egy mosoly mindenki számára, egy nem fukarkodó szolgálat.

700 Az a félig végzett munka csak karikatúrája annak az áldozatnak, melyet Isten kér tőled.

701 Ha azt állítod, hogy Krisztust akarod követni..., és megelőz az idő, a langyosság útján jársz.

702 A hivatásbeli tevékenységek – a háztartási munka is elsőrangú hivatás – a teremtett ember méltóságának tanúságai, alkalmak a személyiség fejlődésére; az egység kötelékét teremtik meg másokkal; javak forrásai; eszközök, melyekkel hozzájárulunk annak a társadalomnak a megjobbításához, melyben élünk, és részt veszünk az egész emberiség fejlődésének előmozdításában...

– A keresztény számára ezek a távlatok még szélesebbek és tágasabbak, mert a munka – melyet Krisztus mint megváltott és megváltó valóságot vett magára – a szentség eszközévé és útjává, megszentelhető és megszentelő konkrét tevékenységgé alakul át.

703 Az Úr azt akarta, hogy mi, akik fiai vagyunk, akik megkaptuk a hit ajándékát, megmutassuk a teremtés eredendő, optimista látásmódját, a „világ iránti szeretetet”, mely a kereszténységben dobog.

– Ezért hát soha ne hiányozzék a lendület hivatásbeli munkádból és a földi ország építésére irányuló igyekezetedből.

704 Ügyelj, nehogy hivatásbeli sikereid vagy sikertelenségeid – melyek nem fognak elmaradni – elfelejtessék veled akár egy pillanatra is, hogy mi munkád igazi célja: az Isten dicsősége!

705 A munkában való keresztény felelősség nem pusztán a munkaidő kitöltésében áll, hanem a munka technikai és hivatásbeli hozzáértéssel való végzésében... és, főleg, az Isten iránti szeretettel végzett munkában.

706 Milyen fájdalmas dolog agyonütni az időt, mely Isten drága ajándéka!

707 Mivel minden tisztességes foglalkozást meg lehet és meg kell szentelni, Isten egyetlen gyermekének sincs joga azt mondani: nem tudok apostolkodni.

708 Krisztus rejtett életéből le kell vonnod ezt a másik következtetést is: ne siess..., még ha igyekszel is!

Vagyis, a belső élet minden előtt; a többi, az apostoli munka, záradék.

709 Közelítsd meg e világ problémáit természetfeletti érzéssel és az erkölcsi szabályok szerint, melyek nem fenyegetik és nem zúzzák össze a személyiséget, noha mederbe terelik.

– Így magávalragadó életerőt kap magatartásod, és megerősödve fogsz járni a helyes úton.

710 Urunk, Istenünk azt akarja, hogy szent légy, hogy így megszentelj másokat. – Ezért szükséges, hogy – bátran és őszintén – nézd önmagad, nézd Urunkat Istenünket..., és azután, csak azután, nézd a világot.

711 Fejleszd nemes, emberi tulajdonságaidat. Ezek szolgálhatnak alapul megszentelődésed épületéhez. Ugyanakkor emlékezz arra, hogy – mint már máskor is mondtam neked – Isten szolgálatában mindent el kell égetni, még a „mit fognak szólni”-t is, az úgynevezett jó hírnevet is, ha szükséges.

712 Képzésre van szükséged, mert mély felelősségérzettel kell rendelkezned, mely előmozdítja és bátorítja a katolikusok tevékenységét a közéletben, kellőképpen tiszteletben tartva ki-ki szabadságát, és emlékeztetve mindenkit, hogy hitüknek megfelelően kell eljárniuk.

713 Hivatásbeli munkád révén, melyet minden lehető természetfeletti és emberi tökéletességgel végzel, keresztény viszonyítási alapot adhatsz – és kell is adnod – ott, ahol hivatásodat vagy mesterségedet gyakorlod.

714 Mint keresztény köteles vagy közbelépni, nem tartózkodni, hanem megadni közreműködésedet a közjó készséges, személyes szabadsággal végzett szolgálatára.

715 Nekünk, Isten fiainak, akik ugyanolyan állampolgárok vagyunk, mint a többiek, „félelem nélkül” részt kell vennünk az emberek minden tisztességes tevékenységében és szervezetében, hogy Krisztus jelenvalóvá váljék bennük.

Ha hanyagságból vagy lustaságból nem ejti szerét szabadon mindegyikünk, hogy részt vegyen az emberi művekben és döntésekben, melyektől a társadalom jelene és jövője függ, Urunk szigorúan számon fogja kérni tőlünk.

716 Mély alázattal – erősen, mint a Zsoltár mondja, az Úrnak, a mi Istenünknek nevében, és nem „szekerekkel és lovakkal dicsekedve” – azon kell lennünk, emberi szempontoktól nem befolyásolva, hogy ne legyenek a társadalomban olyan zugok, melyekben Krisztust nem ismerik.

717 Szabadon és hajlamaidnak vagy tulajdonságaidnak megfelelően kapcsolódj be tevékenyen és hatékonyan országod tisztességes hivatalos – vagy magánegyesületeibe; részvételed teljesen keresztény jellegű legyen: ezek a szervezetek sohasem teljesen különböznek az emberek evilági és örök java szempontjából.

718 Fáradozz azon, hogy azok az emberi intézmények és struktúrák, amelyekben dolgozol és teljes polgárjoggal mozogsz, azokhoz az elvekhez igazodjanak, melyek a keresztény életfelfogás számára irányadók.

Így, ne kételkedj benne, biztosítod az embereknek a méltóságukhoz illő életmód eszközeit, és lehetővé teszed sok lélek számára, hogy Isten kegyelmével, személyes választ adjon keresztény hivatására.

719 Keresztényi és állampolgári kötelesség védeni és kijavítani, kegyeleti és kulturális szempontból, az utak és ösvények mentén itt-ott megtalálható műemlékeket – fészületeket, Mária-képeket stb. –, és helyreállítani azokat, melyeket a barbárság vagy az idő lerombolt.

720 Bátran szembe kell szállni a „züllés szabadságaival”, melyek a szabadosság leányai, a rossz szenvedélyek unokái, az eredeti bűn dédunokái..., és így, mint látjuk, egyenesen az ördögtől származnak.

721 Tárgyilagosságból, és hogy további kárt ne okozzanak, ismételten hangsúlyozom, hogy nem kell reklámot csinálni Isten ellenségeinek, sem „hossannázni” őket..., még haláluk után sem.

722 Ma Anyánkat, az Egyházat társadalmi téren több ország kormánya támadja. Ezért küldi Isten fiait – téged – küzdeni és terjeszteni az igazságot ezekben a körökben.

723 Egyszerű állampolgári mivoltod miatt, éppen emiatt a „laikus” voltod miatt – mert nem vagy sem jobban, sem kevésbé laikus a munkatársaidnál –, legyen bátorságod, mégpedig

néha nem is kevés, hogy „kézzelfoghatóvá” tedd a hitedet: legyenek láthatóak jó tetteid és azok is, mely azokra indít téged.

724 Isten gyermekének – neked – nem szabad félni olyan – hivatásbeli, társadalmi – környezetben élni..., mely a sajátja: soha nincs egyedül!

– Urunk, Istenünk, aki mindig melletted van, megadja neked az eszközöket, hogy hűséges légy Hozzá, és Hozzá vezesd a többieket.

725 Mindent Szeretetből! Ez az életszentség, a boldogság útja.

Ebből a szempontból nézd szellemi munkádat, a lélek legmagasabb foglalatosságait és a legföldisebb dolgokat, melyeket mindnyájunknak szükségképp el kell végeznünk, s elégedetten és békében fogsz élni.

726 Mint keresztény, a hit és az erkölcs határain belül, engedhetsz mindenben, ami a tiéd, mégpedig egész szívvel...: de abban, ami Jézus Krisztusé, nem engedhetsz!

727 Mikor parancsolnod kell, ne alázz meg másokat: viselkedj finoman, tartsd tiszteletben annak értelmét és akaratát, aki engedelmeskedik.

728 Világos, hogy anyagi eszközöket kell alkalmaznod. – De igyekezz nagyon azon, hogy elszakadj mindattól, ami földi, hogy mindig Isten és az emberek szolgálatára gondolva használd azokat.

729 Tervezni mindent? – Mindent – mondtad. – Rendben van; szükséges az okosság gyakorlása, de tartsd szem előtt, hogy az emberi vállalkozásokban, akár nehezek, akár átlagosak, mindig van egy adag előre nem látható elem..., és hogy a kereszténynek nem szabad eltorlaszolnia a reménység útját, sem pedig elvonatkoztatnia az isteni Gondviseléstől.

730 Olyan természetfeletti szemlélettel kell dolgoznod, mely csak azért teszi lehetővé, hogy teljesen tevékenységednek szenteld magad, hogy istenivé tedd azt: így ami földi, istenivé, ami evilági, örökkévalóvá válik.

731 Az Istent szolgáló művek soha nem mennek tönkre pénzhiány miatt: a jó szellem hiánya miatt mennek tönkre.

732 Nem örülsz, hogy ilyen közlőrl megtapasztalod Jézus szegénységét?... Milyen szép még a szükségeset is nélkülözni! De úgy, mint Ő: rejtve és csendesen.

733 Az őszinte vallásosság, az igazi Isten szeretet arra indít, hogy dolgozzunk, hogy teljesítsük – ha nehezünkre esik is – mindennapi kötelességünket.

734 Sokszor hangsúlyozták már, milyen veszélyesek a tettek belső élet nélkül, mely lélekkel töltené meg őket: de hangsúlyozni kellene a belső élet veszélyét is – feltéve, hogy megvan – tettek nélkül.

735 A belső élet nem távolít el minket földi foglalatosságainktól: arra vezet, hogy jobban végezzük őket!

736 Léted nem mindig azonos tettek ismétlése, mert minden tettnek igazabbnak, hatékonyabbnak, szeretetteljesebbnek kell lennie, mint az előzőnek. – Minden nap új fény, új lendület! Érte!

737 Mindennap tégy meg minden lehetőt, hogy megismerd Istent, hogy „látogasd Őt”, hogy minden pillanatban szerelmesebb légy, és ne gondolj másra, mint az Ő Szerelmére és dicsőségére.

Meg fogod valósítani, fiam, ezt a programot, ha semmi áron nem hagyod el imádságaid idejét, Istennel való együttlétedet (fohászokkal és lelki áldozásokkal, hogy lánggra gyúlj), nyugodtan átélt Szentmisédet, Érte jól végzett munkádat.

738 Nem fogom soha osztani – ha tiszteletben tartom is – azok véleményét, akik elválasztják az imádságot a tevékeny élettől, mintha összeférhetetlenek volnának.

Nekünk, Isten fiainak, szemlélődőknek kell lennünk: olyan embereknek, akik a tömeg lármája közepette meg tudják találni a lélek csöndjét, állandó párbeszédben az Úrral; s tudnak úgy tekinteni Rá, ahogyan az ember Apjára, a Barátjára néz, akit bolondul szeret.

739 A vallásos ember, aki nem bigottan jámbor, hivatásbeli kötelességét teljesíti, mert tudja, hogy ez a munka Istenhez szálló imádság.

740 Istengyermeki állapotunk – ismétlem – elvezet minket arra, hogy szemlélődő lelkületünk legyen minden emberi tevékenység közepette – fényünk, sónk, kovásunk, az imádság, az önmegtagadás, a vallási és hivatásbeli kultúra révén –, s így megvalósítsuk ezt a programot: minél inkább belemerülünk a világba, annál inkább Istenéi kell, hogy legyünk.

741 A tiszta arany és a gyémántok a föld méhében található, nem kéznyújtásnyira.

Életszentséged műve, a magad és a mások számára, ennek a szürke, mindennapi, normális és rendes munkádnak a serénységétől és vidámságától függ.

742 Mindennapi tevékenységünkben sokkal nagyobb hatalomra van szükségünk, mint a legendás Mídás királyé volt: ő arannyá alakította át, amihez csak hozzáért.

– Nekünk megszokott mindennapunk emberi munkáját kell – szeretettel – Isten örök jelentőségű művévé alakítanunk.

743 Ha felteszed magadban, életedben minden alkalmas lehet arra, hogy felajánld az Úrnak, alkalmul szolgálhat arra, hogy párbeszédet folytass mennyei Atyáddal, Akinél mindig készenlétben vannak az új megvilágosítások, és meg is adja azokat.

744 Dolgozz vidáman, békésen, Isten jelenlétében.

– Így jó értelemben megvalósítod feladatodat is: el fogod végezni, még ha fáradságtól legyengülve is, jól fogod befejezni..., és műveid kedvesek lesznek Isten előtt.

745 A nap folyamán állandó beszélgetést kell folytatnod az Úrral. Táplálkozzék ez azokból a körülményekből is, melyek között hivatásbeli tevékenységed folyik.

– Menj gondolatban a Tabernákulum elé..., és ajánld fel az Úrnak azt a munkát, melyen éppen dolgozol.

746 Onnan, a munkahelyedről fusson szíved az Úrhoz, a Tabernákulumhoz, hogy különködés nélkül elmondd Neki: Jézusom, szeretlek.

– Ne félj így nevezni Őt: Jézusom – és gyakran elismételni ezt Neki!

747 Egy pap, a zsolozsma mondása közben így akarta magát az imádságnak szentelni: „Az elején mindig azt fogom mondani: »Úgy akarok imádkozni, ahogyan a szentek imádkoznak«, azután pedig Őrangyalomat fogom hívni, hogy énekelje velem az Úr dicséretét.”

Próbáld meg ezt te is szóbeli imádságodban, és hogy növeld Isten jelenlétét munkádban.

748 Hívást kaptál Istentől egy konkrét útra: menj a világ minden útkereszteződésére s közben légy – hivatásbeli munkád által – szilárdan Istenben.

749 Sohasem téveszd szem elől a természetfeletti nézőpontot. – Ellenőrizd szándékodat, ahogyan ellenőrzik a hajó pályáját a nyílt tengeren: a csillagot nézve, Máriára tekintve. És biztos lehetsz benne, hogy mindig révbe érkezel.

Olvasztótégely

750 Nem kérem Tőled, Uram, hogy vedd el tőlem az érzelmeket, mert azokkal szolgálni tudok Neked, de finomítsd meg őket olvasztótégelyben.

751 Isten minden csodás tette és a mi összes csődjeink láttán el kell ismernünk: Te vagy a mindenem: használj engem, ahogy akarsz! – És nem lesz többé magány számodra, számunkra.

752 A szentség nagy titka ebben áll: egyre inkább hasonlítani Hozzá, Aki az egyetlen szeretetreméltó Minta.

753 Mikor imádkozni kezdesz, és nem látsz semmit, és nyugtalannak és száraznak érzed magad, ez a helyes út: ne gondold magadra, hanem fordítsd tekintetedet Megváltónk, Jézus Krisztus Szenvedésére.

Légy meggyőződve róla, hogy mindnyájunktól azt kéri, amit három legszeretettebb Apostolától az Olajfák hegyén: „Virrasszatok és imádkozzatok.”

754 Mikor a Szent Evangéliumot kinyitod, gondold meg, hogy amiről ott szó van – Krisztus tetteit és szavait – nem csupán tudnod kell, hanem élned is. Mindent, minden egyes előadott szakaszt azért gyűjtötték össze, részletről részletre, hogy te megtestesítsd életed konkrét körülményei között.

– Az Úr meghívott minket, katolikusokat, hogy közelebről kövessük Őt, és ebben a Szent Szövegben megtalálod Jézus Életét; de meg kell benne találnod a magad életét is.

Te is meg fogod tanulni feltenni azt a szeretetteljes kérdést, amit az Apostol: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?...” – Isten akaratát! – fogod hallani ellentmondást nem tűrő módon lelkedben.

Vedd hát naponta az Evangéliumot, olvasd, és élj szerinte, mint konkrét vezérfonal szerint. – A szentek így tettek.

755 Ha valóban azt akarod, hogy szíved biztosan reagáljon, azt tanácsolom, helyezd magad az Úr valamelyik Sebébe: így bensőséges kapcsolatba kerülsz Vele, Belé kapaszkodsz, hallod Szíve dobbanását..., és követni fogod mindenben, amit kérni akar tőled.

756 Számunkra, akik szeretjük Jézust, a „gondúzó” kétségtelenül az imádság.

757 A Kereszt Krisztus apostoli életét jelképezi olyan erővel és igazsággal, mely lelket és testet elbűvöl, még akkor is, ha néha erőfeszítésbe kerül, és érezzük a súlyát.

758 Megértem, hogy Szeretetből együtt kívánsz szenvedni Krisztussal: odatenni válladat Közé és az Őt ostromozó hóhérok közé; a te fejedet tartani a töviskorona alá az Övé helyett; a te kezedet, a te lábadat a szögezésre;... vagy legalább Szent Anyánkkal, Máriával állni a Kálvárián, és istengyilkossággal vádolni magad bűneid miatt..., és szenvedni és szeretni.

759 Azt mondtad: feltettem magamban, hogy gyakrabban látogatom a Vigasztalót, és kérem megvilágításait.

– Jól van: de ne feledd, fiam, hogy a Szentlélek a Kereszt gyümölcse.

760 A jóízű, a lelket boldoggá tevő szeretet a fájdalomon alapul: nincs szeretet lemondás nélkül.

761 Krisztus a Keresztre szegezve. És te?...: még mindig teljesen kedvteléseid foglalnak el? Jobban mondva: kedvteléseid tartanak odaszegezve!

762 Nem lehetünk édeskés keresztények, nem szabad, hogy azok legyünk: logikus, hogy a földön legyen fájdalom és kereszt.

763 Életünkben számot kell vetnünk a Kereszttel. Aki nem veszi számításba a Keresztet, nem keresztény..., és nem fogja tudni elkerülni a találkozást a „maga keresztjével”, melyen kétségbe fog esni.

764 Most, amikor a Kereszt komoly, súlyos, Jézus úgy rendezi a dolgokat, hogy eltöltsön minket békeséggel: Cirenei Simonunkká válik, hogy a teher könnyebb legyen.

Mondd hát Neki, telve bizalommal: Uram, miféle Kereszt ez? Kereszt kereszt nélkül. Mostantól, hogy megtanultam a Rád hagyatkozás receptjét, segítségével, minden kereszttem mindig ilyen lesz.

765 Újítsd meg lélekben egy barátunk régi elhatározását: Uram, a szenvedést akarom, nem a látványosságot.

766 Ha Keresztünk van, örömünk van: Te vagy a miénk, Urunk!

767 Ami az embert igazán boldogtalanná teszi – sőt egy egész társadalmat is –, az a jólét zaklatott és önző keresése: az igyekezet mindennek eltüntetésére, ami kellemetlenséget okoz.

768 A Szeretet útját Áldozatnak hívják.

769 A Kereszt, a Szent Kereszt, nehéz!

– Egyrészt, az én bűneim. Másrészt, Anyánk, az Egyház szenvedéseinek szomorú realitása; oly sok katolikus apátiája, akiknek „akarat nélküli akaratuk” van; az elválás – különböző okokból – a számunkra kedves személyektől; a betegségek és a bánatok, a sajátjaink és a másoké...

A Kereszt, a Szent Kereszt, nehéz: „Fiat, adimpleatur...!” – Legyen, teljesejék be, dicsértessék és dicsőüljön meg örökre mindenben Isten legigazságosabb és legszeretetre méltóbb Akarata! Amen, Amen.

770 Mikor oda megyünk, ahová Krisztus megy, mikor nincs többé beletörődés, hanem a lélek hozzá hasonul a Kereszthez – a Kereszt alakját veszi fel –; mikor az ember szereti Isten Akaratát; mikor szereti a Keresztet..., akkor, csak akkor, Ő hordozza azt.

771 Egyesítsd a fájdalmat – a külső vagy belső Keresztet – Isten Akaratával egy nagylelkű „fiat”-tal, és el fog tölteni az öröm és a béke.

772 Krisztus igazi Keresztjének biztos jele: a derű, a béke mély érzése, a bármilyen áldozatra kész szeretet, a magából Jézus Oldalából fakadó nagy hatékonyság, és mindig –

nyilvánvaló módon – az öröm: olyan öröm, mely annak tudásából ered, hogy aki valóban odaadja magát, az közel van a Kereszthez, és ezért közel van Urunkhoz.

773 Ne mulaszd el meglátni és örömmel fogadni annak a Királynak a különös szeretetét, Aki egész életed során folytonosan megjelöli testedet és lelkedet a Szent Kereszt királyi pecsétjével.

774 „Egy kis Feszületet viselek – írta egy barátom –, a használattól és a csókoktól teljesen elkopott korpusszal, melyet még apám örökölt édesanyja halálakor, aki állandóan használta.

Mivel nem értékes darab, és nagyon kopott, nem merném senkinek odaajándékozni, és így – mikor nézem – növekszik szeretetem a Kereszt iránt.”

775 Egy szomorú pillanatban egy pap így imádkozott: „Jöjjön, Jézusom, az a Kereszt, amit Te akarsz: mostantól örömmel fogadom, és megáldom papságom drága áldásával.”

776 Ha kemény csapás, Kereszt ér, ne szomorkodj! Ellenkezőleg, derűs arccal adj hálát az Úrnak.

777 Tegnap láttam egy képet a halott Jézusról, mely elbűvölt. Egy angyal, kimondhatatlan bánattal, megcsókolja a bal kezét; egy másik a Megváltó lábánál egy szöveget tart, amit a Keresztből húztak ki. A kép előterében pedig, könyökölve egy gyermek angyalka sír Krisztus felé fordulva.

Azt kértem az Úrtól, hogy valaki ajándékozza nekem azt a képet: szép, és vallásos lelkületet áraszt. – Elszomorodtam, mikor megtudtam, hogy valaki, akinek vételre ajánlották ezt a vásznat, elutasította, mondván: „Egy holttest!” Számomra mindig az Élet leszel.

778 Uram – nem számít, ha ezerszer ismétlem is –: együtt akarok lenni Veled a szenvedésben, a Passió és a Kereszt megaláztatásaiban és kegyetlenségeiben.

779 A Keresztet megtalálni annyi, mint Krisztust megtalálni.

780 Jézusom, isteni Véred járja át ereimet, hogy minden pillanatban megéljem a Kereszt nagylelkűségét.

781 A Kereszten meghalt Jézus színe előtt könyörögj, hogy Krisztus Élete és Halála legyen mintája és ösztönzője életednek és az isteni Akaratra adott válaszodnak.

782 Emlékezz rá a fájdalom és az engesztelés órájában: a Kereszt a Megváltó Krisztus jele. Megszűnt a rossz jelképének lenni, hogy a győzelem jele legyen.

783 Ételedet fűszerezd meg az önmegtagadás „finomságával”.

784 Nem vall bűnbánó lelkületre, ha egyes napokon nagy önmegtagadásokat végzünk, másokon pedig elhagyjuk azokat.

– A bűnbánó lelkület azt jelenti, hogy mindennap le tudjuk győzni magunkat, nagy és kicsiny dolgokat ajánlva fel szeretetből és színpadiasság nélkül.

785 Ha apróságainkat – a nagy és a jelentéktelen kellemetlenségeket – egyesítjük az Úr nagy szenvedéseivel, aki az Áldozat – mert Ő az egyetlen Áldozat –, akkor értékük megnő, kincssé válnak, s akkor szívesen, eleganciával fogjuk magunkra venni Krisztus Keresztjét.

– És így nem lesz szomorúság, melyet nem fogunk gyorsan leküzdeni; és semmi és senki nem fogja tudni elvenni békénket és vidámságunkat.

786 Ahhoz, hogy Apostol légy – mint Szent Pál tanítja –, a megfeszített Krisztust kell hordoznod magadban.

787 Igaz! A Szent Kereszt hozza életünkbe a félreérthetetlen megerősítését annak, hogy Krisztuséi vagyunk.

788 A Kereszt nem szomorúság, nem is kellemetlenség, nem is keserűség... Az a szent fa, melyen Jézus Krisztus győz... és amelyben mi is győzünk, mikor örömmel és nagylelkűen fogadjuk, amit Ő küld nekünk.

789 A Szent Áldozaton kívül, láttad, hogy Hitedtől és Szeretetedtől – vezeklésedtől, imádságodtól és tevékenységedtől – is jelentős részben függ hozzátartozóid kitartása, és néha még a földi élete is.

– Áldott Kereszt, melyet Uram, Jézus – Ő –, meg te meg én kell, hogy hordozzunk.

790 Ó, Jézusom, a Szeretet bolondságának máglyája akarok lenni! Azt akarom, hogy puszta jelenlétem lángra lobbantsa a világot, sok kilométeres körzetben, olthatatlan tűzzel. Tudni akarom, hogy a Tied vagyok. Aztán, akár jöjjön a Kereszt...

– Nagyszerű út: szenvedni, szeretni és hinni.

791 Mikor beteg vagy, ajánld fel szeretettel szenvedéseidet, s azok Isten tiszteletére felszálló tömjénfüstté válnak, mely megszentel téged.

792 Mint Isten gyermekének, az Ő kegyelmével, vágyaidban és tetteidben erős férfinek vagy nőnek kell lenned.

– Nem vagyunk üvegházi növények. A világban élünk, ki kell, hogy legyünk téve minden szélnek, a melegnek és a hidegnek, az esőnek és a ciklonoknak..., de hűségeseeknek kell lennünk Istenhez és Egyházához.

793 Mennyire fájnak a gúnyos szavak, még ha az alázat igyekszik is szeretni őket!

– Ne csodálkozz: ajánld fel őket Istennek.

794 Nagyon megbántott téged a gúnyolódás... – Ez azt jelenti, hogy túl hamar elfelejtet, ki vagy.

795 A vádakkal szemben, melyeket igazságtalannak tartunk, vizsgáljuk meg magatartásunkat Isten előtt, „cum gaudio et pace” – vidám derűvel, és igazítsuk helyre azt, ha a szeretet azt sugallja, még akkor is, ha ártatlan dolgokról van szó.

– Küzdjünk azért, hogy napról napra szentebbek legyünk: és aztán „beszéljenek csak”, még ha alkalmazni lehetne is rájuk a boldogságot: „beati estis cum... dixerint omne malum adversus vos mentientes propter me” – boldogok vagytok, ha rágalmaznak titeket miattam.

796 Valaki azt mondta – nem emlékszem, hogy ki és hol –, hogy az ármánykodás vihara azok ellen dühöng, akik kiválóak, mint ahogyan az orkán is a legmagasabb fenyőket ostromozza.

797 Intrikák, szennyos félremagyarázások – a magyarázó közönséges szívének mértékére szabva – hitvány suttogások... – Olyan jelenet ez, mely sajnos különféle környezetben megismétlődik: nem dolgoznak, és mást sem hagynak dolgozni.

Elmélkedd át nyugodtan a zsoltár szavait: „Istenem, idegen vagyok testvéreim számára, külföldi anyám fiai számára. Mert buzgóság emészt el házadért, rám hullanak a Téged gyalázók bántalmai”..., és dolgozz tovább.

798 Nem lehet jót tenni, még ha mindenki jó lélek is, a pletykák szent Keresztje nélkül.

799 „In silentio et in spe erit fortitudo vestra” – a csendben és a kitartásban lesz a ti erőtok..., biztosítja övéit az Úr. Hallgatni és bízni: két alapvető fegyver a viszontagságok idején, mikor emberi erőforrásaid felmondják a szolgálatot.

A siránkozás nélkül viselt szenvedés is – nézd Jézust Szent Szenvedésében és Halálában – a Szeretet mércéje.

800 Egy lélek, aki teljesen Istené és Őerte minden léleké kívánt lenni, így imádkozott: Uram, kérlek, működj bennem, bűnösben, igazítsd helyre, tisztítsd meg és tedd olvasztótégelybe a szándékaimat.

801 Meglepett annak a tudós és szent embernek az engedékenysége – türelmessége és hajthatatlansága –, aki ezt mondta: mindennel egyetérték, csak ne sértse Istent.

802 Nézd, milyen jót tettek a lelkednek azok, akik életed során megkárosítottak, vagy meg akartak károsítani.

– Az ilyeneket mások ellenségnek hívják. Te viszont, legalább ebben igyekezve követni a szenteket, és mivel igen kicsi vagy ahhoz, hogy ellenségeid lehessenek vagy lehettek volna, nevezd őket „jótevőknek”. És a végén, mivel Istennek ajánlod őket, még rokonszenvedés is válnak számadra.

803 Fiam, jól figyelj rám: légy boldog, mikor bántalmaznak és rossz híredet keltik; mikor sokan támadnak rád, és divat lesz leköpni téged, mert omnium peripsema” – mintegy mindenki söpredéke vagy...

– Kerül, sokba kerül. Nehéz ez, amíg csak – végül – nem megyünk a Tabernákulumhoz, olyannak látjuk magunkat, mint akit a világ mocskának tekintenek, szegény féregnek, és őszintén ezt mondjuk: „Uram, ha Neked nincs szükséged az én jó híremre, én mit kezdjek vele?”

Addig a pillanatig Isten gyermeke nem tudja, mi a boldogság: addig, amíg nem jut el erre a mezítelenségre, erre az önátadásra, de amely az önmegtagadáson, a fájdalomon alapszik.

804 A jó emberek ellenkezése? – Az ördög dolga.

805 Mikor elveszíted nyugalmadat, és ideges leszel, olyan ez, mintha elvonnád az értelmét a magad igazának.

Ezekben a pillanatokban, újra halljuk a Mester hangját, mely a békétlensége és idegessége vizeibe merülő Péterhez szól: „Miért kételkedtél?”

806 A rend harmóniát fog adni életednek és meghozza neked a kitartást. A rend békét ad szívednek és összeszedettséget viselkedésednek.

807 Ideírom ezeket a szavakat, mert békét adhatnak lelkednek: „Szorongatóbb anyagi helyzetben vagyok, mint valaha. Nem veszítem el békémet. Abszolút bizonyos vagyok benne, hogy Isten, az Atyám végül meg fogja oldani ezt az egész dolgot.

A Te nagylelkű kezébe akarom letenni, Uram mindennek a gondját. Édesanyánk – a Te Édesanyád – már füledbe súgta, mint Kánában: nincs nekik!... Jézusom, hiszek Benned, remélek Benned, szeretlek Téged: nekem semmit; nekik.”

808 Szeretem Akaratodat. Szeretem nagy úrnőmet, a szent szegénységet.
– És irtózom mindentől, ami akár csak távolról is a Te legigazságosabb, legszeretreméltóbb atyai Akarattal való ellenkezést jelenti.

809 A szegénység szelleme, a földi javaktól való elszakadásé, teljes egészében az apostoli munka hatékonyságának javára válik.

810 Názáret: a hit útja, az elszakadásé, melyben a Teremtő aláveti magát a teremtményeknek éppúgy, mint Mennyei Atyjának.

811 Jézus mindig szeretettel beszél..., akkor is, amikor helyreigazít minket, vagy amikor megengedi a kínlódást.

812 Azonosulj Isten Akaratával..., és így a kellemetlenség nem kellemetlenség.

813 Isten végtelenül jobban szeret minket, mint ahogy te szereted saját magadat... Engedd hát meg Neki, hogy igényes legyen veled szemben!

814 Fogadd el félelem nélkül Isten Akaratát; alakítsd ki habozás nélkül a szándékot, hogy egész életedet aszerint építed fel, amit hitünk tanít, és kíván tőlünk.

– Így biztos lehetsz benne, hogy még a bajok, sőt a rágalomok közepette is boldog leszel, olyan boldogsággal, mely a mások szeretetére ösztönöz, és arra, hogy részesítsd őket természetfeletti örömben.

815 Ha bajok jönnek, légy biztos benne, hogy annak az atyai szeretetnek a bizonyosságai, melyet az Úr táplál irántad.

816 A minden szerető ember életét kísérő fájdalom kovácstűzhelyén az Úr megtanítja nekünk, hogy aki – még ha erőfeszítésbe kerül is – félelem nélkül halad a Mester nyomában, megtalálja az örömet.

817 Erősítsd meg lelkedet vezekléssel, hogy amikor a baj jön, soha ne veszítsd el bátorságodat.

818 Tedd fel magadban határozottan végre valahára, hogy azonosulsz Krisztussal, Aki az Élet!

819 Hogy kitarthass Jézus nyomában, állandó szabadságra, állandó akarásra, szabadságod állandó gyakorlására van szükség.

820 Csodálattal fedezed fel, hogy a javulás minden lehetőségében sok különböző cél van jelen...

– Az „úton” belül vannak más ösvények, melyek elkerülik a mindig lehetséges megszokást, és közelebb visznek az Úrhoz.

– Törekedj nagylelkűen a legmagasabb célokra.

821 Dolgozz alázatosan, vagyis mindenekelőtt Isten áldására számíts, mely nem fog hiányozni; azután a jó vágyaidra; aztán a munkaterveidre; és a nehézségekre, nem feledve, hogy a nehézségek közé kell mindig számítanod a saját életszentséged hiányát is.

– Jó eszköz leszel, ha mindennap harcolsz, hogy jobb légy.

822 Bizalmasan elmondtad nekem, hogy imádságodban ezekkel a szavakkal nyitottad meg szívedet az Úr előtt: „A saját nyomorúságaimat nézem, melyek úgy tűnik kegyelmeid ellenére is növekszenek, kétségkívül az én megfelelő magatartásom hiánya miatt. Elismerem, hogy hiányzik minden felkészültségem a vállalkozáshoz, melyet kérsz tőlem. És amikor azt olvasom az újságokban, hogy annyi és annyi megbecsült, tehetséges, anyagi erőforrásokkal rendelkező beszél, ír és szervez országod védelme érdekében..., magamra nézek, és olyan senkinek, olyan tudatlannak és olyan szegénynek találom magam, egyszóval olyan kicsinek..., hogy zavar és szégyen fogna el, ha nem tudnám, hogy Te így akarsz engem. Ó, Jézusom! Másrészt jól tudod, milyen szívesen helyezném lábad elé ambíciómat... Hit és Szeretet: Szeretni, Hinni és Szenvedni. Ebben igenis gazdag és bölcs akarok lenni, de nem bölcsebb és gazdagabb, mint ahogyan Te határtalan Irgalmodban rendelted: mert egész megbecsülésemet és egész jó híremet legigazságosabb és legszeretreméltóbb Akaratod hűségese teljesítésében kell keresnem.”

– Azt tanácsoltam neked, hogy ne állj meg ezeknél a pusztán jó kívánságoknál.

823 Isten szeretete arra indít bennünket, hogy növeljük a Kereszt súlyát..., hogy vállunkon érezzük az egész emberiség terhét, és hogy megvalósítsuk, ki-ki a maga helyzetének és munkájának megfelelő körülmények között, az Atya Akaratának – egyszerre világos és szeretetteljes – terveit.

824 A legnagyobb bolond, aki valaha volt, és aki valaha lesz, Ő. Van nagyobb bolondság, mint úgy és azoknak odaadni magát, ahogyan Ő teszi?

Mert már az is bolondság lett volna, hogy valaki védtelen Gyermekek lesz és az is marad; de ebben az esetben még sok rossz ember is ellágyult volna, és nem merték volna bántani. Ez kevésnek tűnt Neki: még jobban meg akarta semmisíteni és oda akarta adni magát. Táplálékká lett, Kenyérré lett.

– Isteni Bolond! Hogyan bánnad Veled az emberek?... És én magam?

825 Jézusom, a Te szerető bolondságod rabul ejti szívemet. Gyenge és kicsiny vagy, hogy nagygyá tedd azokat, akik Veled táplálkoznak.

826 El kell érned, hogy életed lényegileg és teljesen eucharisztikus legyen!

827 Szívesen nevezem a Tabernákulumot a szeretet börtönének.

– Hús évszázada ott van... önkéntes fogolyként, értem és mindenkiért.

828 Gondoltál már néhányszor arra, hogyan készülnél fel az Úr befogadására, ha életedben csak egyszer áldozhatnál?

– Hálásak vagyunk Istennek, mert olyan könnyen odajárulhatunk Hozzá, de... azzal kell kifejeznünk hálánkat, hogy nagyon jól felkészülünk vételére.

829 Mondd az Úrnak, hogy mostantól fogva, valahányszor Szentmisét mutatsz be, vagy Szentmisén veszel részt, és kiosztod vagy magadhoz veszed az Oltáriszentséget, olyan nagy hittel és izzó szeretettel fogod tenni, mintha ez lenne az utolsó alkalom életedben.

– És töltsön el a fájdalom a múlt hanyagságaiért.

830 Értem, hogy miért igyekszel annyira mindennap magadhoz venni az Oltáriszentséget, hiszen aki Isten fiának érzi magát, annak parancsoló szüksége van Krisztusra.

831 Miközben a Szentmisén vagy jelen, gondold – mert így van –, hogy isteni Áldozaton veszel részt: az oltáron Krisztus újra feláldozza magát érted.

832 Mikor magadhoz veszed, mondd Neki: Uram remélek Benned; imádlak, szeretlek, növelj hitemet. Légy támasza gyengeségemnek, Te, aki védtelenül maradtál itt az Oltáriszentségben, hogy orvosold a teremtmények gyengeségét.

833 Hasonulással magunkévá kell tennünk Jézusnak ezeket a szavait: „Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum” – vágyva vágytam elkölteni veletek ezt a Pászkát. Sehogy másként nem fejezhetjük ki jobban legnagyobb érdeklődésünket és szeretetünket a Szent Áldozat iránt, mint úgy, hogy pontosan megtartjuk a legkisebb szertartást is, amit az Egyház bölcsessége előírt.

És a Szereteten kívül annak a „szükségletnek” is indítania kell minket, hogy ne csupán belsőleg, de külsőleg is hasonlítsunk Jézus Krisztushoz, mozgásunkban – a keresztyén oltár tágas terén – az engedelmes életszentség ritmusával és harmóniájával, mely azonosul Krisztus Jegyesének Akaratával, vagyis magának Krisztusnak az Akaratával.

834 Úgy kell fogadnunk az Urat az Eucharishtiában, mint ahogyan a földi nagyságokat fogadják, sőt jobban: díszekkel, fényekkel, új ruhákkal...

– És ha azt kérdezed, milyen tisztaságra, milyen díszekre és fényekre van szükséged, azt válaszolom: tisztaság érteidben, mindegyikben; díszek képességeidben, minden egyes képességedben; fény egész lelkedben.

835 Légy eucharisztikus lélek!

– Ha gondolataid és reményeid középpontja a Tabernákulum, milyen bőségesek lesznek fiam, az életszentség és az apostoli tevékenység gyümölcsei!

836 Az istentiszteletben használt tárgyakkal művészieknek kell lenniük, szem előtt tartva, hogy nem az istentisztelet van a művészetért, hanem a művészet az istentiszteletért.

837 Járulj kitartóan a Tabernákulum elé, fizikailag vagy szívedben, hogy biztonságban és derűsnek érezd magad: de azért is, hogy érezd, szeretnek..., és hogy szeress!

838 Leírom egy pap szavait, melyeket azokhoz intézet, akik követői voltak apostoli vállalkozásában: „Mikor a monstranciában az oltárra kitett Szentostyát szemlélitek, gondoljátok meg, micsoda szeretet, micsoda gyengédség a Krisztusé. Az irántatok való szeretetem segítségével magyarázom ezt magamnak; ha távol dolgozva, ugyanekkor mindegyikötök mellett lehetnék, milyen szívesen megtenném!

Krisztus viszont megteheti! És Ő, aki végtelenül nagyobb szeretettel szeret annál, mint amit a föld összes szívei befogadhatnak, itt maradt, hogy mindig egyesülhessünk Legszentebb Emberségével, és hogy segítsen, vigasztaljon, erősítsen minket, hogy hűségesek legyünk.”

839 Ne gondold, hogy könnyű szolgálattá tenni életünket. Ezt az igen jó szándékot tettekre kell váltani, mert „Isten országa nem szavakban áll, hanem az erényben” – tanítja az Apostol; és mert a többiek állandó segítségének gyakorlása nem lehetséges áldozat nélkül.

840 Mindig és mindenben ugyanaz legyen az érleted, mint az Egyházé! – Szerezd meg ezért a szükséges lelki és tanbeli képzettséget, mely a földi döntésekben helyes kritériummal rendelkező személlyé alakít téged, olyanná, aki alázatos és kész helyreigazítani, ha rájön, hogy téved.

– A személyes tévedések nemes helyreigazítása nagyon emberi és nagyon természetfeletti mód a személyes szabadság gyakorlására.

841 Krisztus tanítása fényének terjesztése sürgető dolog.

Szerelkezz fel képzettséggel, töltekezz világos gondolatokkal, a keresztény üzenet teljességével, hogy átadhasd azt másoknak.

– Ne várj megvilágosításokat Istentől, Akinek nincs miért ilyeneket adni neked, hiszen rendelkezél konkrét emberi eszközökkel: a tanulással és a munkával.

842 A tévedés nemcsak az értelmet homályosítja el, hanem az akaratokat is megosztja.

– Viszont, „veritas liberabit vos” – az igazság szabaddá tesz titeket a megosztottságtól, mely kiszáritja a szeretetet.

843 Próbáld látogatni azt a kollégát, aki alig köszön neked..., és ez nehezedre esik.

– Tarts ki, és ne ítélj meg őt; meglehetnek „a maga indokai”, mint ahogyan te is erősítsd meg a sajátjaidat, hogy napról napra jobban az Úrnak ajánld őt.

844 Ha te négykézláb állsz a világban, hogyan csodálkozhat az, hogy a többiek nem angyalok?

845 Virrassz szeretettel, hogy megéld a szent tisztaságot..., mert könnyebb eloltani egy szikrát, mint egy tűzvészt.

De minden emberi igyekezet, az önmehtagadással, a vezeklőövvel és a böjttel – ezek szükséges fegyverek – milyen keveset ér Nélküled, Istenem!

846 Emlékezz rá állandóan, hogy részt veszel azok emberi és lelki képzésében, akik környezetekben vannak, és minden lélekében – ekkora hatása van a Szentek áldott Egyességének –, minden pillanatban: mikor dolgozol, és mikor pihensz; mikor vidámnak és mikor gondterheltnak látszol, mikor munkád folyamán vagy az utcán végzed istengyermeki imádságot, és lelked békéje külsődön is meglátszik; mikor látják, hogy szenvedtél – sírtál –, és mosolyogsz.

847 Más dolog a szent kényszer, és igen csak más a vak erőszak vagy a bosszú.

848 A Mester mondta: bárcsak mi, a világosság fiai fordítanánk annyi igyekezetet és kitartást a jó megtevésére, mint amennyivel a sötétség fiai szentelik magukat a maguk tetteinek!

– Ne siránkozz: dolgozz inkább, hogy a jó bőségébe fojtsd bele a rosszat!

849 Hamis szeretet az, mely az apostoli munka természetfeletti hatékonyságának árt.

850 Istennek szüksége van szilárd, biztos nőkre és férfiakra, akikre támaszkodni lehet.

851 Nem a föld kedvéért élünk, sem a magunk jó híréért, hanem Isten becsületéért, Isten dicsőségéért, Isten szolgálatáért: ez az, aminek mozgatnia kell minket!

852 Mióta Urunk Jézus Krisztus az Egyházat megalapította, Anyánk az Egyház folytonos üldözést szenved. Talán más korokban az üldözések nyíltan folytak, most pedig nagyon gyakran álcázva szervezik őket; mégis, ma éppúgy, mint tegnap, folyik a küzdelem az Egyház ellen.

– Mennyire kötelesek vagyunk nap mint nap felelős katolikusok módjára élni!

853 Alkalmazd életedben ezt a receptet: „Nem tartom eszemben, hogy létezem. Nem gondolok a magam dolgaira, mert nem marad rá időm.”

– Munka és szolgálat!

854 Édesanyánknak, Szűz Máriának hasonlíthatatlan jósága ezeket az irányelveket követi: a végsőkig vitt szeretet Isten Akaratának pontos teljesítésében, és önmaga teljes elfeledése, megelégedés azzal, hogy ott van, ahol Isten akarja, hogy legyen.

– Ezért legkisebb gesztusa sem banális. – Tanulj tőle.

Kiválasztás

855 Elkötelezett! Annyira tetszik nekem ez a szó! Mi, Isten gyermekei – szabadon – elkötelezzük magunkat arra, hogy az Úrnak szentelődve élünk, hogy így Ő uralkodjék, szuverénül és teljesen, életünkben.

856 Az életszentség – mikor valódi – túlrad, hogy eltöltsön más szíveket, más lelkeket a maga bőségéből.

Mi, Isten gyermekei másokat megszentelve szentelődünk meg. – Virágzik környezetben a keresztény élet? Gondolj rá mindennap.

857 Jézus Krisztus országa. Ez a mi célunk! – Ezért, fiam – nagylelkűen – ne akarj tudni egyet sem a sok ok közül, melyek indokolják, hogy uralkodjék benned.

Ha nézed Őt, elég azt szemlélned, hogy mennyire szeret téged..., érezni fogod a vágyat, hogy viszonzod, hangosan kiáltva Neki, hogy „elevenen szereted”, és meg fogod érteni, hogy ha nem hagyod el, Ő nem fog elhagyni téged.

858 Az első lépés arra, hogy másokat közelebb vigyünk Krisztus útjához, az, hogy megelégedtnek, boldognak, Isten felé haladásodban biztosnak lássanak téged.

859 A katolikus ember – akár férfi, akár nő – nem feledkezhet meg erről az alap-gondolatról: utánozni Jézus Krisztust, minden környezetben, egyet sem utasítva el.

860 Urunk, Jézus így akarja: közelről kell követnünk Őt. Nincs más út.

Ez a Szentlélek műve minden lélekben – a tiédben –, és készségesnek kell lenned, hogy ne állíts akadályokat Istened elé.

861 Nyilvánvaló jele annak, hogy az életszentséget keresed – hadd mondjam így –, az az „egészséges pszichológiai elfogultság”, hogy szokásszerűen másokra gondolsz, megelégedve magadról, hogy Istenhez közelebb vidd őket.

862 Maradjon élesen bevésve lelkedbe, hogy Istennek nincs szüksége rád. – Az Ő hívása Szívének legszeretőbb irgalmassága.

863 Kezeld szeretetteljesen, gyengéden – keresztény szeretettel – azt, aki tévedésben van, de ne tűrj megalkuvást abban, ami szent Hitünkkel ellenkezik.

864 Folyamodj az Édes Úrnőhöz, Máriához, Isten Anyjához és a mi Anyánkhoz, bízd rá mindenki lelkének és testének tisztaságát.

Mondd neki, hogy segítségül akarod hívni – és hogy hívják Őt mindig segítségül –, és hogy mindig győzni akarsz, a csúnya – vagy a szép és a nagyon szép – pillanataiban annak a harcnak, melyet istengyermeki állapotunk ellenségei ellen folytatunk.

865 Ő azért jött a földre, mert „omnes homines vult salvos fieri” – hogy mindenkit megváltson.

– Miközben könyöknyi távolságban annyi emberrel dolgozol, soha ne feledd, hogy nincs lélek, aki Krisztust ne érdekelné!

866 Uram – biztosítottam –, szívesen vagyok hálás; mindig az akarok lenni mindenki iránt.

– Jól van, nézd: nem vagy szikla..., sem tölgyfa..., sem öszvér. Nem tartozol azok közé a lények közé, melyek idelent kimerítik rendeltetésüket. Ez azért van, mert Isten férfinak vagy nőnek akart alkotni téged – a saját gyermekének – ..., és „in caritate perpetua” – örök szeretettel – szeret téged.

– Szívesen vagy hálás? És az Úrral kivételt tennél? – Légy azon, hogy hálaadásod naponta szenvedélyesen fakadjon fel szívedből.

867 Megértés, tényleges szeretet. Mikor ezt valóban elsajátítottad, mindenkivel nagylelkű leszel megkülönböztetés nélkül, és meg fogod élni – azokkal is, akik bántalmaztak – Jézus tanácsát: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok... és Én megennyhítelek titeket.”

868 Bánj szeretettel azokkal, akik nem ismerik Isten dolgait. De még inkább bánj ugyanígy azokkal, akik ismerik azokat: másként nem leszel képes megtartani az első célkitűzést.

869 Ha valóban egész szívvel szeretnéd Istent, a felebarát iránti szeretet – mely néha oly nehéznek tűnik számodra – szükségszerű következménye lenne a Nagy Szeretetnek. – És nem éreznél ellenségednek senkit, és nem lennél személyválogató.

870 Meg van benned az a vágy, az az isteni bolondság, hogy a lelkek ismerjék meg Isten Szeretetét? Akkor hát, mindennapi életedben, ajánlj fel önmegtagadásokat, imádkozz, teljesítsd kötelességedet, győzd le magad abban az oly csekély részletkérdésben.

871 Mondd Neki lassan: jó Jézusom, ha apostol kell, hogy legyek – apostolok apostola –, szükséges, hogy nagyon alázatossá tégy engem.

Add, hogy megismerjem magam: hogy megismerjem önmagam, és megismerjelek Téged.

– Így soha nem fogom szem elől téveszteni, hogy semmi vagyok.

872 „Per Jesum Christum Dominum nostrum” – Krisztus a mi Urunk által. Így kell tenned a dolgokat: Krisztus által!

– Jó, hogy emberi szíved van; de ha csak azért mozdulsz, mert egy meghatározott személyről van szó, az már rossz! – Még ha ezért a testvéredért, ezért a barátodért teszed is, tedd főként Jézus Krisztusért!

873 Az Egyház, a lelkek – minden földrészen, minden jelen és jövőben – sokat várnak tőled..., de – vésd jól eszedbe és szívedbe – terméketlen leszel, ha nem vagy szent: helyesbíték, ha nem küzdesz, hogy szent légy.

874 Hagyd, hogy alakítsanak a kegyelem – erős vagy gyengéd – ütései. Igyekezz, hogy ne légy akadály, hanem eszköz. És ha akarod, Legszentebb Édesanyád segíteni fog neked, és csatorna leszel, nem pedig kő, mely eltereli az isteni vizek folyását.

875 Uram, segíts, hogy hűséges és készséges legyek Hozzád „sicut lutus in manu figuli” – mint az agyag a fazekas kezében. – És így nem én fogok élni, hanem Te leszel az, Szerelmem, Aki élni és működni fog bennem.

876 Jézus nagy szeretetet fog kelteni benned mindazok iránt, akikkel találkozol, olyan érzést, mely egyáltalán nem fogja elhomályosítani azt, amit Iránta érzel. Ellenkezőleg: minél jobban fogod szeretni Jézust, annál több ember fog helyet találni a szívedben.

877 Minél inkább közeledik a teremtmény Istenhez, annál inkább egyetemesnek érzi magát: a szíve kitágul, hogy helyet találjon benne mindenki és minden, abban az egyetlen nagy vágyban, hogy Jézus lába elé tegyék a világmindenséget.

878 Mikor meghalt a Kereszten, Jézus harminchárom éves volt. A fiatal kor nem lehet mentség!

Továbbá, napról napra kevésbé vagy fiatal..., még akkor is, ha Vele elnyered az Ő örök ifjúságát.

879 Utasítsd el a nacionalizmust, mely megnehezíti a megértést és az együttélést: sok történelmi helyzetben ez az egyik legveszedelmesebb akadály.

És utasítsd el még erőteljesebben – mert ártalmasabb lenne, mint valaha – ha az Egyház Testében akarnák bevezetni, ahol a leginkább ragyognia kellene minden és mindenki egységének a Krisztus iránti szeretetben.

880 Te, Isten gyermeke, mit tettél mind mostanáig, hogy segítsd a környezetekben lévő lelkeket?

– Nem engedheted át magad ennek a passzivitásnak, ennek a bágyadtságnak: Ő el akar jutni másokhoz a te példád, a te szavad, a te barátságod, a te szolgálatod révén...

881 Áldozd fel magad, ajándékozd oda magad, és dolgozd meg a lelkeket egyenként, ahogyan a drágaköveket szokás.

– Sőt, még nagyobb igyekezetet kell erre fordítanod, mert valami hasonlíthatatlanul nagy értékről van szó: lelkigondozásod tárgya: jó eszközöket készíteni fel Isten szolgálatára, olyanokat, melyeknek mindegyike Krisztusnak egész vérébe került.

882 Kereszténynek lenni – különösképpen pedig papnak lenni; nem feledve, hogy mindnyájan akik megkeresztelkedtünk, részesülünk a királyi papságban – azt jelenti, hogy állandóan a Kereszten vagyunk.

883 Ha következetes lennél, most, amikor láttad világosságát, annyira szent akarnál lenni, amennyire nagy bűnös voltál: és küzdenél, hogy valóságra váltsd ezt a vágyat.

884 Nem gőg, hanem erősség éreztetni a tekintély súlyát, levágva azt, amit le kell vágni, mikor Isten Szent Akaratának teljesítése így kívánja.

885 Néha meg kell kötni valakinek a kezét, tisztelettel és mértékkel, szemtelenség és udvariatlanság nélkül. Nem bosszúból, hanem segítségként. Nem büntetésül, hanem orvosság gyanánt.

886 Nagyon komolyan néztél rám..., de megértettél, mikor azt mondtam neked: „Meg akarom ismételni Krisztus életét Isten gyermekeiben, annak átélmelkedése révén, hogy úgy cselekedjünk, mint Ő, és csak Róla beszéljünk.”

887 Jézus itt maradt az Oltáriszentségben szeretetből..., érted.

– Itt maradt, pedig tudta, hogyan fogják fogadni az emberek..., és hogyan fogadod majd te.

– Itt maradt, hogy táplálkozz Vele, hogy látogasd, és meséld el Neki dolgaidat, és gyakran találkozz Vele imádságban a Tabernákulum előtt és a Szentség vételekor, hogy egyre inkább Belé szeress, és azon légy, hogy más lelkek is – sokan – ezt az utat járják.

888 Azt mondd, hogy élni szeretnéd a szent szegénységet, az elszakadást azoktól a dolgoktól, melyeket használsz. – Kérdezd meg magadtól: a szegénység és a gazdagság vonatkozásában ugyanaz a lelkiütem, mint Jézusé, ugyanazok az érzelmeim?

Én azt tanácsoltam neked: hagyatkozz Atyádra, az Istenre, valódi gyermeki odaadással..., de ezen kívül fordítsd tekintetedet különösen is erre az erényre, hogy úgy szeresd azt, ahogy Jézus szerette. Így ahelyett, hogy keresztként látnád, a különös szeretet jeleként fogod tekinteni.

889 Egyes keresztények néha viselkedésükkel nem adják meg a szeretet parancsának azt a legnagyobb értéket, ami kijár neki. Krisztus, övétől körülvéve, abban a csodálatos végső beszédben, végrendeletként ezt mondta: „Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem” – új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást.

És újra megismételte: „In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis” – erről fogja tudni mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretitek egymást.

– Bárcsak elhatároznánk, hogy úgy élünk, ahogyan Ő akarja!

890 Ha hiányzik a kegyeletes lelkiütem – ez a kötelék, mely szorosán Istenhez és Érte a többiekhez köt minket, mert bennük Krisztust látjuk –, elkerülhetetlen az egység megbomlása és így minden keresztény lelkiütem elvesztése.

891 Légy egész szívedből hálás az Úrnak az értelem és az akarat csodálatos... és szörnyűséges képességéért, melyekkel teremtésedkor fel akart ruházni téged. Csodálatosak ezek, mert hasonlóvá tesznek téged Hozzá; szörnyűségesek, mert vannak emberek, akik Teremtőjük ellen használják őket.

Istengyermeki hálánk összefoglalásaként azt kell mondanom Atyánknak most és mindig: „Serviam!” – szolgálni foglak Téged!

892 Belső élet nélkül, képzés nélkül, nincs igazi apostoli munka, és nincsenek termékeny tettek: a munka rövid időre szóló, sőt egyenesen fiktív.

– Milyen nagy ezért Isten gyermekeinek felelőssége: éheznünk és szomjaznunk kell Őt és tanítását.

893 Egy jó barátunknak, hogy megalázzák, azt mondták, hogy a lelke másod- vagy harmadrendű.

Meggyőződve semmiségéről, harag nélkül, így gondolkodott: mivel kinek-kinek csak egy lelke van – nekem az enyém, és csak ez – mindenki számára a maga lelke... elsőrendű. Nem akarok túl alacsonyra célozni! Ezért „legelső osztályú” lelke van, és Isten segítségével meg akarom tisztítani, ragyogóvá akarom tenni, és lángra akarom lobbantani, hogy Akit szeretek, nagyon elégedett legyen.

– Ne feledd, hogy te sem „célozhatsz alacsonyra” – ha még annyira telve látod is magad nyomorúsággal.

894 Te, aki arról panaszkodsz, hogy egyedül vagy, és a környezet agresszív: gondold meg, hogy Jézus Krisztus, a Jó Magvető, mint gyermekeit, mindegyikünket – mint

gabonaszemeket – markában tart; megöntöz Vérével, megtisztít, tisztává tesz és megrészegít...; azután, nagylelkűen egyenként elvet minket szerte a világon: mert a gabonát nem zsák számra vetik, hanem szemenként.

895 Ismétlem: kérd az Urat, adja meg gyermekeinek a „nyelvek ajándékát”, annak adományát, hogy meg tudjuk értetni magunkat mindenkivel.

Hogy miért kívánom „a nyelveknek ezt az adományát”, kiolvashatod az Evangélium lapjairól, melyek gazdagok példabeszédekben, példákban, melyek anyagi alakba öltöztetik a tanítást, és megvilágítják azt, ami lelki, anélkül, hogy lealacsonyítanak vagy lefokoznák Isten igéjét.

Mindenki számára – tanultak és kevésbé tanultak számára – könnyebb emberi képek révén szemlélni és megérteni az isteni üzenetet.

896 Ezekben a pillanatokban – és mindig – mikor az Úr azt akarja, hogy hintsék vetőmagvát, isteni szétszórással a különböző környezetekben, azt is akarja, hogy a kör szélessége ne váljék az intenzitás kárára...

És neked az a világos és természetfeletti küldetésed, hogy hozzájárulj ahhoz, hogy az intenzitás ne csökkenjen.

897 Igen, igazad van: milyen mélységes a te nyomorúságod! Ha tőled függött volna, hol lennél most, hova jutottál volna?

„Csak egy irgalommal teli Szeretet tud engem továbbra is szeretni” – ismerted el.

– Vigasztalódj: ha keresed, Ő nem fogja megtagadni tőled sem Szeretetét sem Irgalmát.

898 Légy rajta, hogy a világban sok olyan lélek legyen, aki teljes szívből szereti Istent.

– Itt az ideje az összegzésnek: te hány embernek segítettél, hogy felfedezze ezt a Szeretetet?

899 Isten gyermekeinek jelenléte a világban arra való, hogy magukkal ragadjanak másokat, nem arra, hogy őket ragadják meg mások; hogy közöljék saját világukat – a Krisztusét –, nem pedig, hogy hagyják, hogy egy másik környezet hajtja őket uralma alá.

900 Köteles vagy foglalkozni azokkal, akik a környezetekben vannak, hogy felrázd őket zsidóságukból, hogy más és széles horizontokat tárj fel polgári és önző életük előtt, hogy szentül bonyolultabbá tedd az életüket, hogy azon légy: megfélelkezzenek magukról, és megértsék mások problémáit.

Másként nem vagy jó testvére embertársaidnak, akiknek szükségük van a „gaudium cum pace”-ra – az öröme és a békére, melyet talán nem ismernek vagy elfelejtettek.

901 A Szent Egyház egyetlen gyermeke sem élhet nyugodtan, aggodalom érése nélkül az elszemélytelenedett tömegek láttán: csorda, nyáj, falka – írtam egy más alkalommal. Mennyi nemes szenvedély van a közöny látszata mögött! Mennyi lehetőség!

Mindenkit szolgálni kell, mindenkire rá kell tennünk a kezünket – „singulis manus imponens”, ahogy Jézus tette –, hogy az életre vezessük őket, megvilágítsuk értelmüket, és megerősítsük akarataikat, hogy azok hasznosak legyenek!

902 Magam sem gondoltam, hogy Isten úgy megragad, ahogyan tette. De az Úr – hadd ismétljem neked – nem kér engedélyt tőlünk, hogy „bonyolultabbá tegye életünket”. Belép oda... és kész!

903 Uram, csak Benned fogok bízni. Segíts, hogy hűséges legyek Hozzád, mert tudom, hogy mindent ettől a szolgálatodban való hűségtől remélhetek, a Te kezedre bízva minden gondomat és aggodalmamat.

904 Köszönjük meg nagyon és gyakran az Istentől kapott csodálatos meghívást: legyen ez igazi és mély hála, mely szoros egységben van az alázatossággal.

905 Az a kiváltság, hogy Isten gyermekei közé számítunk, a legnagyobb boldogság, mindig meg nem érdemelt dolog.

906 Szívszaggató Isten Fiának – mindig időszerű kiáltása, mely azt panaszolja, hogy az aratnivaló sok, és a munkás kevés.

– Ez a kiáltás azért hagyta el Krisztus ajkát, hogy te is meghalld: hogyan feleltél rá mostanáig? Imádkozol, legalább naponta, erre a szándékra?

907 Hogy az Urat kövessük, oda kell adnunk magunkat egyszer s mindenkorra, fenntartás nélkül, férfiasan: habozás nélkül felégetve a hajókat, hogy ne legyen lehetséges a visszafordulás.

908 Ne ijedj meg, ha Jézus többet kér tőled, akár családtagjaid boldogságát is. Légy meggyőződve róla, természetfeletti szempontból, hogy Neki joga van elvonatkoztatni azoktól, akik kedvesek neked, az Ő dicsőségéért.

909 Azt állítod, hogy Krisztus apostola akarsz lenni.

– Nagy örömmel hallgatlak. Kérem az Urat, adja meg neked a kitartást. És ne feledd, hogy ajkunkról, gondolatainkból, szívünkől nem szabad másnak fakadnia, mint isteni dolgoknak, a lelkek iránti éhségnek, olyan témáknak, melyek így vagy úgy Istenhez vezetnek; vagy legalább nem távolítanak el Tőle.

910 Az Egyháznak szüksége van – és mindig szüksége lesz – papokra. Kérd őket mindennap a Szentháromságtól, a Szűzanya közvetítésével.

– És kérd, hogy legyenek vidámak, serények, hatékonyak; hogy legyenek jól felkészültek; és hogy áldozzák magukat szívesen testvéreikért, de ne érezzék magukat áldozatnak.

911 Folyamodj állandóan a Legszentebb Szűzhöz, Isten Anyjához és az emberiség Anyjához: Ő el fogja vinni, annyi gyengédséggel, Isten szeretetét azokhoz a lelkekhez, akikkel gyakran találkozol, hogy elhatározzák, hogy – rendes munkájukban, hivatásukban – Krisztus tanúi legyenek.

Termékenység

912 Hogy megfelelj az isteni szeretetnek, légy hű, nagyon hű! És hűséged következményeként vidd el másoknak azt a Szeretetet, amit kaptál, hogy ők is örüljenek az Istennel való találkozásnak.

913 Uram, Jézus: add, hogy érezzem, annyira támogat kegyelmed, hogy kiüríti a szívemet..., hogy betölthesd azt Te, Barátom, Testvérem, Királyom, Istenem, Szerelmem!

914 Ha nem teszel tanúságot – imádsággal, áldozattal, tevékenységgel – állandó apostoli igyekezetről, ez nyilvánvaló jele annak, hogy nem vagy boldog, és hogy fokoznod kell hűségedet.

– Aki birtokolja a boldogságot, a jót, az törekszik átadni azt másoknak.

915 Mikor majd valóban lábbal tiprod saját énedet, és másokért fogsz élni, akkor leszel alkalmas eszköz Isten kezében.

Ő hívta – hívja – tanítványait, és küldi őket: „Ut eatis!” – menjetek, és keressetek mindenkit.

916 Határozd el, hogy lángba borítod a világot – megteheted – tiszta szeretettel, hogy boldoggá tedd az egész emberiséget, valóban közelítve azt Istenhez.

917 „In modico fidelis!” – a kevésben hű... – Fiam, munkád nem csak a lelkek megmentésében áll, hanem a megszentelésükben is, napról napra, megadva minden pillanatnak – a látszólag banálisaknak is – az örökkévalóság rezgését.

918 A tanítás magvát nem lehet elválasztani a kegyeletes lelkiület magvától.

A tanítás magvát hintó magvetői munkád csak akkor kerülheti el azokat a mikrobákat, melyek hatástalanná tehetik, ha megvan benned a kegyeletes élet.

919 Ahogyan gyárok tucatjainak nagyszabású gépparkja leáll, ha szünetel a villanyáram, ugyanúgy az apostoli tevékenység is elveszti termékenységét az imádság és az önmegtagadás nélkül, melyek megmozgatják Jézus Legszentebb Szívét.

920 Ha hűséges vagy a kegyelem indításaihoz, jó gyümölcsöket fogsz hozni: maradandó gyümölcsöket Isten dicsőségére.

– Az életszentség hatékonyságot is jelent, még akkor is, ha a szent esetleg nem tapintja vagy nem látja ezt a hatást.

921 A szándék helyessége abban áll, hogy „kizárólag és mindenben” Isten dicsőségét keressük.

922 Az apostoli tevékenység – a lelki élet nyilvánvaló kifejeződése – az az állandó szívdobogás, mely azt eredményezi, hogy természetfelettivé tegyük a nap minden – nagy vagy apró – részletét, Isten szeretete révén, melyet minden dologba beleviszünk.

923 Azokban a könyvekben, melyeket olvasott, mindig tartott jelzőnek egy papírcsíkot ezzel a nagy és energikus betűkkel írt mottóval: „Ure igne Sancti Spiritus!” – Azt lehetett mondani, hogy inkább belevéste, mint írta: égess a Szentlélek tüzével!

Ezt az isteni tüzet szeretném, ó keresztény ember, bevésve hagyni lelkedben, meggyújtva ajkadon és izzón tetteidben.

924 Próbáld szentül szemtelen gyermek lenni, aki „tudja”, hogy Atyja, az Isten mindig a legjobbat adja neki.

Ezért akkor is, mikor hiányzik neki, ami szükségesebbnek tűnik, nem szomorodik el, hanem telve békével ezt mondja: megmarad nekem és nálam van a Szentlélek.

925 Imádkozz mindennap erre a szándékra: hogy mi, katolikusok, mindnyájan hűségesek legyünk, hogy elszánjuk magunkat a küzdelemre azért, hogy szentek legyünk.

– Világos! Mi mást kívánhatunk azoknak, akiket szeretünk, azoknak, akikkel a hit erős köteléke köt össze minket?

926 Mikor azt mondják nekem, hogy vannak Istennek szentelt személyek, akik nem törekednek többé buzgón az életszentségre, azt gondolom, hogy ez – ha igaz – életük nagy csődjéhez fog vezetni.

927 „Qui sunt isti, qui ut nubes volant, et quasi columbae ad fenestras suas?” – kik azok, akik úgy repülnek, mint a felhők, és mint a galambok fészükre – kérdezi a Próféta. Ezt egy szerző így magyarázza: „A felhők a tengerből és a folyókból erednek, s egy többé kevésbé hosszú ciklus vagy körforgás után ismét visszatérnek forrásukhoz.”

Én pedig hozzáfűzöm számodra: ilyennek kell lenned: felhőnek, mely megtermékenyíti a világot, hogy Krisztus életét élje... Az isteni vizek meg fogják öntözni – és át fogják járni – a föld belsejét; és egyáltalán nem kimerülve, beszennyeződve át fognak szűrődni a sok tisztátalanságon, és tiszta forrásként bukkannak elő, melyek aztán patakok és hatalmas folyamok lesznek, hogy táplálják az egész emberiséget. – Azután vonulj vissza Menedékedbe, hatalmas Tengeredbe, Istenedbe, tudva, hogy még más gyümölcsöket is fognak érlelni, a te apostoli tevékenységed természetfeletti ösztönzésével, Isten vizeinek termékenységgel, és hogy ezek a gyümölcsök az idők végezetéig megmaradhassanak.

928 Kisgyerek: ajánld fel mások szenvedéseit és fájdalmait is.

929 Kellemetlenségek? Bajok ilyen-olyan ügyek miatt? Nem látod, hogy Istened, Atyád akarja ezt?... Ő pedig jó...

930 Vizsgáld meg őszintén, hogyan követed a Mestert. Gondold át, hogy formálisan és szárazon, lendület nélküli hittel adtad-e át magad Neki; nem hiányzik-e az alázat, az áldozat, nem hiányoznak-e a tettek is napjaidban; csak homlokzat van-e benned, és nem hagyod-e figyelmen kívül minden pillanat részleteit... ,egyszóval, hogy hiányzik-e belőled a Szeretet.

Ha így van, nem csodálkozhatsz hatástalanságodon. Reagálj azonnal, szorosan megragadva a Szent Szűz kezét.

931 Mikor valamilyen szükségben, valamilyen kellemetlenségben vagy – kicsiben vagy nagyban –, hívd segítségül Őrangyalodat, hogy oldja meg azt Jézussal, vagy tegye meg neked azt a szolgálatot, melyre éppen szükséged van.

932 Isten jelen van lelked, az én lelkem és a kegyelem állapotában lévő minden ember lelke közepében. És nem hiába van ott, hanem azért, hogy több legyen bennünk a só, sok világosságunk legyen, és tudjuk kezelni Istennek ezeket az adományait, mindegyiket a maga helyén.

És hogyan kezelhetjük Isten ajándékait? Alázattal, odaadással, Édesanyánkkal, az Egyházzal egységben.

– Emlékszel a szőlőtőre és a szőlővesszőkre? Milyen termékeny a szőlőtővel egyesült szőlővessző! Micsoda dús fürtök! És milyen terméketlen az elválasztott szőlővessző, mely elszárad és élettelenné válik!

933 Jézusom, add, hogy szegény szívem elteljék Szereteted óceánjával, olyan hullámokkal, melyek kitisztítják és kimossák belőlem összes nyomorúságomat... Öntsd szívembe Szíved legtisztább és égető vizét, míg csak be nem telik vágyam, hogy szeresselek, amíg csak a szívem meg nem szakad, mert képtelen az isteni tűzvészből több érzelmet befogadni, amíg meg nem halok a Szeretettől, és Szereteted elevenítő, ellenállhatatlan és termékeny zuhatagokban mások szívébe nem ömlik, hogy megremegjenek érintésétől, a Hit és a Szeretet rezdüléseivel.

934 Éld a Szentmisét!

– Segítségedre lesz az az elmélkedés, amelyet egy szeretettől megrendült pap végzett magában: Istenem, hát lehetséges részt venni a Szentmisén és nem szentnek lenni?

– Majd így folytatta: régi jó elhatározásomat megtartva mindennap belehelyezkedem az én Uramnak Oldalsebébe!

– Szánd el magad!

935 Mennyi jót és mennyi rosszat tudsz tenni!

– Jót, ha alázatos vagy, és örömmel, áldozatos lélekkel tudod átadni magad; jót önmagadnak, embertestvéreidnek és jóságos Édesanyádnak, az Egyháznak.

– És mennyi rosszat, ha kevélységedet követed!

936 Ne válj nyárspolgárrá, mert ha ilyen vagy, akadály leszel, holt teher az apostoli munka számára, és főként, fájdalmat okozol Krisztus Szívének!

Ne hagyj fel az apostoli munkával, ne szűnj meg azon igyekezni, hogy a lehető legjobban dolgozz, ne hanyagold el áhítatgyakorlataidat.

– A többit megteszi az Úr.

937 Időről időre úgy kell tenni a lelkekkel, mint a tűzhely parazsával szokás: megrázni piszkavassal, eltakarítani a salakot, ami a legjobban csillog, és amelytől az istenszeretet tüze kialszik.

938 Járuljunk Jézushoz, a Tabernákulumhoz, hogy megismerjük Őt, hogy átjárjon minket tanítása, hogy ezt a táplálékot adjuk a lelkeknek.

939 Mikor szívedben van az Úr, és Szeretete önkívületét ízeled, ígérd meg Neki, hogy igyekszel megváltoztatni életed folyását mindabban, ami szükséges ahhoz, hogy elidd Őt azokhoz a tömegekhez, akik nem ismerik, akiknek nincsenek eszményeik, akik sajnos elállatiasodva járják útjukat.

940 „Ahol szeretet és jóakarát, ott az Isten”, énekli a liturgikus himnusz. És így egy lélek ezt a megjegyzést tehetette: „Nagy és csodálatos kincs a testvéri szeretet, mely nem

szorítkozik a – néha szintén szükséges – szórványos vigasztalásra, hanem azt a biztonságot közvetíti, hogy közel van az Isten, és megnyilvánul azok szeretetében, akik körülvesznek minket, s a mi irántuk való szeretetünkben is.”

941 Menekülj a látványosságtól! A te életedet Isten ismerje, mert az életszentség feltűnés nélkül jár, ám telve van hatékonysággal.

942 Azon légy, hogy észrevétlenül segíts, anélkül, hogy dicsérréneked érte, anélkül, hogy bárki is látna... Így észrevétlenül hatva, mint a só, adj ízt a környezetednek, amelyben mozogsz, és járulj hozzá, hogy – hála a te keresztény érzékednek – minden természetes, szeretetreméltó és ízléses legyen.

943 Hogy világunk keresztény mederben – az egyetlenségben, amelyben érdemes – haladjon előre, tisztességes barátságban kell élnünk az emberekkel, mely előzőleg Isten iránti tisztességes barátságon alapul.

944 Sokszor beszéltem neked az „ad fidem” apostoli munkáról.

Nem változtattam meg a véleményemet: milyen csodálatos munkaterület vár ránk az egész világon: azokkal foglalkozni, akik nem ismerik az igaz hitet, és mégis nemesek, nagylelkűek és vidámak!

945 Gyakran vágyat érzek, hogy a fülébe kiáltssam sok embernek, férfiaknak és nőknek, hogy a hivatalban és a kereskedelmi tevékenységben, az újságoknál és a tribünön, az iskolában, az üzletben, a bányában és a földeken, a belső élet által és a szentek egyességétől védelmezve, Istent kell hordozniuk minden környezetben az Apostol tanítása szerint: „Dicsőítsétek Istent életekkel, és hordozzátok Őt mindig magatokkal.”

946 Nekünk, akik Krisztus igazságát hordozzuk szívünkben, bele kell plántálnunk ezt az igazságot a többiek szívébe, fejébe és életébe. Az ellenkezője kényelemszeretet, hibás taktika lenne.

Gondold csak meg: Krisztus engedélyt kért tőled, hogy lelkedbe költözzön? – meghagyta neked a szabadságot, hogy kövesd Őt, de Ő keresett téged, mert így akarta.

947 A szolgálat tetteivel nagyobb diadalmenetet készíthetünk az Úrnak, mint az volt, amiben jeruzsálemi bevonulásakor volt része... mert nem fog megisméltódni sem Júdás, sem az Olajfák hegye jelenete, sem az a sötét éjszaka... Részünk lesz abban, hogy a világ annak a tűznek a lángjában ég, melyet Ő jött hozni a földre!... És az igazság fénye – Jézusunk – megvilágítja az értelmeket egy véget nem érő napon.

948 Ne ijedj meg! Mint kereszténynek, jogod és kötelességed olyan üdvösséges válságot kelteni a lelkekben, mely arra vezeti őket, hogy Isten színe előtt éljenek.

949 Imádkozz az egész világért, minden emberért, bármilyen a fajtájuk, a nyelvük vagy a vallásuk. Azokért, akiknek határozatlan képzetük van a vallásról, és azokért, akik nem ismerik a hitet.

– Ez a lelkek iránti szenvedélyes vágy, mely híven és világosan jelzi, hogy szeretjük Jézust, el fogja érni, hogy Jézus eljön.

950 Hogy ragyogott a szemük, mikor a messze vidékekeken élő lelkekkel végzett munkáról hallottak! Az volt az ember érzése, hogy készek lennének egyetlen szökelléssel átugrani az óceánt. És valóban, a világ nagyon kicsi, amikor nagy a Szeretet.

951 Egyetlen – egyetlenegy! – lélek sem lehet közömbös számodra.

952 Krisztus tanítványa soha nem fog így okoskodni: „Igyekszem jónak lenni, a többiek pedig, ha akarnak..., ám menjenek a pokolba.”

Ez a viselkedés nem emberi, és nem felel meg Isten szeretetének, sem annak a szeretetnek, amellyel embertársaink iránt tartozunk.

953 Mikor egy keresztény megérti és éli a katolikumot, mikor felfogja, hogy milyen sürgős minden teremtménynek hirdetni az üdvösség Jó Hírét, tudja, hogy – mint az Apostol tanítja – „mindenkinek mindenévé” kell vállalnia, hogy „mindenkit megmentsen”.

954 Szeretned kell testvéreidet, az embereket, olyannyira, hogy – ha nem sértik Istent – még a hibáik se tűnjenek hibának szemedben. Ha csak a másokban meglátott jó tulajdonságokat szereted – ha nem tudsz megérteni, mentséget találni, megbocsátani –, önző vagy.

955 Hanyagsággal, rossz példáddal nem rombolhatod embertestvéreid lelkét.
– Felelős vagy – szenvedélyeid ellenére – felebarátod keresztény életéért, mindenki lelki hatékonyságáért, életszentségükért!

956 Fizikailag távol, mégis nagyon közel mindenkihez: nagyon közel – ismételted boldogan.

Elégedett voltál, hála a szeretetközösségnek, amiről beszéltem neked, s amelyet elevenen kell tartanod, fáradhatatlanul.

957 Azt kérdezed, mit tehetnél barátodért, hogy ne érezze magát egyedül.
– Ismétlem neked, amit mindig is mondtam, hogy csodálatos fegyver áll rendelkezésünkre, mely mindent megold: imádkozni. Mindenekelőtt imádkozni. Azután pedig megtenni érte azt, amit szeretnél, hogy érted tegyenek ilyen helyzetben.

Anélkül, hogy megaláznád, segítened kell őt, hogy könnyű legyen, ami nehéznek tűnik a számára.

958 Képzeld magad mindig a felebarátod bőrébe: így nyugodtan szemléled majd a problémákat vagy a kérdéseket, nem fogsz nyugtalankodni, megértő leszel, mentséget találsz, javítani fogsz, amikor és ahogyan szükséges, és betöltöd a világot szeretettel.

959 Nem lehet engedményt tenni abban, ami a hithez tartozik: ám ne feledd, hogy az igazság megmondásához nincs szükség arra, hogy bárkit is megbántsunk.

960 Mikor embertársad java megkívánja, ne hallgass, de beszélj szeretettel, féltelenség és ingerültség nélkül.

961 Nem lehetséges eseményeket vagy tanításokat ismertetni személyekre való utalás nélkül... De ne ítéld: „Qui iudicat Dominus est” – Isten az, aki ítél.

– Ne aggódj tehát, ha néha olyan helytelen lelkiismeretű beszélgetőtársra akadsz, aki – rosszhiszeműségből vagy az ítélőképesség hiánya miatt – szóbeszédnek tekinti, amit mondasz.

962 Vannak olyan szerencsétlenek, akiket zavar, ha jót teszel, mintha a jó nem lenne jó, ha nem ők teszik vagy ellenőrzik...

– Ez a meg nem értés ne szolgáljon neked kifogásul, hogy munkádat lelassítsd. Tűzz ki magad elé, éppen most, nagyobb teljesítményt: mikor a földön nem tapsolnak meg, munkád kedvesebb az Égben.

963 Néha egy tevékenység ötven százaléka belső küzdelmekre fecsérlődik, melyek a szeretet hiányából fakadnak, meg az akadémikuskodásból és a testvérek közötti pletykákból. Másrészt a tevékenység huszonöt százaléka elvész az apostolság számára nem szükséges épületek kialakítása során. Soha nem szabad megengedni a pletykát és nem szabad időt pazarolni annyi ház építésére, és így az emberek száz százaléki apostolok lesznek.

964 Imádkozz a papokért, a mostaniakért, és azokért, akik majd jönnek, hogy mindennap jobban és hátrányos megkülönböztetés nélkül, valóban szeressék embertestvéreiket, és meg tudják magukat szerettetni velük.

965 Az egész világ papjaira gondolva, segíts nekem imádkozni apostoli munkájuk eredményességéért.

– Paptestvérem, beszélj mindig Istenről, mert ha az Övé vagy, nem lesz egyhangúság beszédeidben.

966 A prédikáció, a „Megfeszített” Krisztus hirdetése, Isten szava.

A papoknak a lehető legjobban fel kell készülniük, mielőtt ezt az annyira isteni szolgálatot végeznék, a lelkek üdvösségét keresve.

A világiaknak egészen különleges tisztelettel kell hallgatniuk.

967 Örömmel hallottam arról a papról: „Egész lelkével... és egész testével prédikál.”

968 Ha van benned apostoli lelkület, így imádkozz: Uram, add, hogy „sarokba tudjam szorítani” az embereket, és fel tudjam kelteni mindnyájukban a Szeretet tüzét, hogy tevékenységeink egyetlen motorjává váljanak.

969 Nekünk, katolikusoknak, apostolként kell élnünk: Isten világosságával, Isten sójával. Félelem nélkül, természetesen, de olyan belső étellel, Istennel olyan egységben, mely megvilágosít, mely elkerüli a romlást és az árnyékot, mely a derűnek és a keresztyén tanítás hatékonyságának gyümölcsét osztja.

970 A magvető kiment vetni, szórni a magot a föld minden útkereszteződésében... – Áldott munka a miénk: azon lenni, hogy az Isten szava mindig és mindenütt, bármilyenek a körülmények, gyökeret verjen, kihajtsa és gyümölcsöt hozzon.

971 „Dominus dabit benignitatem suam et terra nostra dabit fructum suum” – az Úr megadja áldását, földünk pedig meghozza gyümölcsét.

– Igen, ez az áldás az eredete minden jó gyümölcsnek, ez az a klíma, mely szükséges ahhoz, hogy világunkban szenteket, Istenhez tartozó férfiakat és nőket művelhessünk ki.

„Dominus dabit benignitatem” – az Úr megadja áldását. – De, jól figyelj, rögtön utána jelzi azt is, hogy várja a mi gyümölcsünket – a tiedet, az enyémet –, és nem egy csenevész, fejletlen gyümölcsöt, mert nem tudtuk átadni magunkat; bőséges gyümölcsöt vár, mert elhalmoz minket áldással.

972 Olyannak láttad a hivatásodat, mint a magokkal telt gubót. Eljön a terjedés pillanata is. Egyszerre sok mag fog gyökeret eresztetni.

973 A nagy embertömeg között – minket minden lélek érdekel – kovásznak kell lenned, hogy az isteni kegyelem segítségével, és a saját engedelmességed révén mindenütt úgy működj, mint az élesztő, mely minőséget, ízt, kiterjedést ad, hogy Krisztus kenyere más lelkeket is táplálhasson.

974 Jézus ellenségei – és néhányan, akik barátainak mondják magukat – az emberi tudomány fegyverzetében, a hatalom kardjával kezükben nevetnek a keresztényeken, ahogyan a filiszteus megvetően kinevette Dávidot.

Ma is földre fog zuhanni a gyűlölet, a hamisság, a zsarnokság, a világiasság, a közömbösség Góliátja... És akkor, mikor a hamis ideológiák nagy bábja a keresztény szellem látszólag gyenge fegyverei – az imádság, az engesztelés, a cselekvés – által vereséget szenved, megfosztjuk hamis tanainak fegyverzetétől, hogy embertestvéreinket valódi tudományba öltöztessük: a keresztény kultúrába és gyakorlatba.

975 Az Egyház elleni kampányokban sok szervezet ármánykodik – néha az úgynevezett jókkal karöltve –, melyek újságok, írások, szatírák, rágalmak, szóbeli propaganda útján izgatják a népet. Aztán oda vonszolják, ahová akarják: akár a pokolba. Feltételezik, hogy a tömeg alakatlan, mintha az embereknek nem volna lelkük... Szánalmasak.

De, mivel az embereknek van lelkük, ki kell tépni a gonosz ilyen szervezeteinek karmai közül, és Isten szolgálatába kell állítani őket.

976 A szentségekhez járuló emberek jelentős százaléka rossz sajtót olvas...

Nyugodtan és istenszeretettel kérünk és tanítanunk kell, hogy ne olvassák az ördögnek ezt a papírszemétét, melyet, mint szégyenükben mondják, a családtagjaik vásárolnak, még ha esetleg éppen ők maguk teszik is ezt.

977 Védj az igazságot, szeretettel és határozottan, mikor Isten dolgairól van szó. Gyakorold a szent szemtelenséget a tévedések leleplezésében, melyek néha kis csapdák; máskor gyűlöletes érvelések vagy émelyítő tudatlanságok; és általában az olyan emberek tehetetlenségének kifejezései, akik nem képesek elviselni Isten szavának termékenységét.

978 Az általános irányvesztés idején, mikor az Úrhoz fohászkodsz – a lelkekért, akik az Övéi –, úgy tűnik, mintha nem hallgatna meg, mintha süket lenne könyörgésedre. Még az a gondolat is felmerül benned, hogy apostoli munkád hiábavaló.

– Ne aggódj! Dolgozz tovább ugyanazzal az örömmel, ugyanazzal a rezgésszámmal, ugyanazzal a lendülettel. – Hadd ismételjem: mikor Istenért dolgozunk, semmi sem terméketlen!

979 Fiam: a világ minden tengere a miénk, és éppen ahol a halászat a legnehezebb, ott van rá a legnagyobb szükség.

980 Keresztény tanításoddal, feddhetetlen életeddel, jól végzett munkáddal példát kell adnod hivatásod gyakorlása során, hivatali kötelességeid teljesítésében; jó példát azoknak akik körülötted vannak: rokonoknak, barátoknak, munkatársaknak, szomszédoknak, tanítványoknak... – Nem lehetsz balkezes ember.

981 Krisztushoz fűződő barátságod miatt köteles vagy gyümölcsöt teremni.
– Olyan gyümölcsöt, mely csillapítja a lelkek éhségét, mikor hozzád folyamodnak, a munkában, a mindennapi életben, a családi körben...

982 Kötelességed örömteli és nagylelkű teljesítésével bőséges kegyelmet nyersz az Úrtól más lelkek számára is.

983 Igyekezz elvinni keresztény érzületedet a világnak, hogy a Keresztnek sok barátja legyen.

984 Bőséges és hatékony kegyelmén kívül az Úr adott neked fejet, kezet, értelmi képességeket is, hogy kamatoztasd talentumaidat.

Isten állandóan csodákat akar tenni – halottakat támasztani, süketek hallását, vakok látását visszaadni, bénákat járóvá tenni... –, a te megszentelt hivatásbeli tevékenységed révén, mely Istennek kedves és a lelkeknek hasznos áldozattá válik.

985 Azon a napon, mikor nem próbálnál másokat közelebb vinni Istenhez – te, akinek mindig égő fáklyának kell lenned – átalakulnál hitvány széndarabbá, vagy egy kupac hamuvá, melyet egy fuvallat szétszór.

– Tüzet kell hordoznod, égned, lobognod kell, az istenszeretet, a hűség, az apostolság lángjait kell gyűjtanod.

986 Hívd segítségül a Legszentebb Szület; kérd állhatatosan, hogy mutatkozzék mindig Édesanyádnak: „Monstra te esse Matrem!”, és hogy eszközölje ki neked Fia kegyelméből a helyes tanítás világosságát értelmedben, a szeretetet és tisztaságot szívedben, hogy Istenhez járulhass, és sok lelket vihess Neki.

Örökkévalóság

987 Isten gyermeke nem fél az élettől, és nem fél a haláltól, mert lelki életének az alapja az istengyermeki érzület: Atyám az Isten, Ő gondoskodik rólam, és Ő a szerzője minden jónak, és Ő az egész Jóság.

– De te meg én valóban úgy cselekszünk, mint Isten gyermekei?

988 Örömmel töltött el, amikor láttam, hogy megértetted, amit mondtam neked: neked és nekem úgy kell cselekednünk, élnünk és halnunk, mint a szerelmeseknek, és így „fogunk élni” örökké.

989 Az Úr mindig győz. – Ha az Ő eszköze vagy, te is győzni fogsz, mert Isten csatáit fogod vívni.

990 Az életszentség épp ebben áll: harcolni, hogy hűségesek legyünk életünk során; és örömmel elfogadni Isten Akaratát halálunk óráján.

991 Mikor magadhoz veszed az Urat az Oltáriszentségben, légy hálás Neki egész lelkeddel azért a jóságáért, hogy veled van.

– Nem elméledted át, hogy századoknak és századoknak kellett eltelniök, míg eljött a Messiás? A pátriárkák és a próféták könyörögve kérték Izrael egész népével: a föld szomjazik, Urunk, jöjj el!

– Bárcsak ilyen lenne a te szerető várakozásod.

992 Napjainkban is, azok akarata ellenére, akik Istent tagadják, a föld nagyon közel van az Éghez.

993 Azt írtad: „Simile est regnum coelorum – a Mennyek Országa hasonló a kincshez... A Szent Evangéliumnak ez a szakasza szívembe hullott, és gyökeret vert. Annyiszor olvastam, de nem ragadtam meg a velejét, az isteni ízét.”

Mindent..., mindent el kell adnia az okos embernek, csak hogy elnyerje a kincset, a Dicsőség értékes gyöngyét!

994 Kezdj társalogni a Szűzanyával, és mondd neki bizalmasan: Úrnőm, hogy megéltém azt az eszményt, melyet Isten oltott szívembe, repülnöm kell... nagyon, nagyon magasra!

Nem elég az, hogy elszakadj Isten segítségével az evilági dolgoktól, tudván, hogy azok nem egyebek pornál. Sőt: ha csomóba gyűrnéd az egész világmindenséget a lábad alá, hogy közelebb légy az Éghez..., az sem volna elég!

Repülnöd kell, úgy, hogy nem támaszkodsz semmi idelentről valóra, a Lélek szavára és fuvallatára figyelve. – De, mondd nekem, a szárnyaim elkérgesedtek! Az évek piszkos, ragadós iszapja...

De én megismételtem: folyamodj a Szent Szűzhöz. Édesanyám – mondd neki újra –, alig tudok felrepülni! A föld vonz, mint egy elátkozott mágnes! – Édesanyám, Te el tudod érní, hogy a lelkem felrepüljön végső és dicsőséges szárnyalással, melynek végső célja Isten Szívében van.

– Bízzál, mert meghallgat téged.

995 Gondold meg, milyen kedves Urunknak, Istenünknek a tiszteletére elégetett tömjén; gondold meg azt is, milyen keveset érnek a földi dolgok, melyek alighogy elkezdődnek, már véget is érnek...

Viszont az Égben nagy Szeretet vár téged: áruulás, család nélkül: az egész Szeretet, az egész szépség, az egész nagyság, az egész tudomány...! És fáradhatatlanul: úgy fog betölteni, hogy nem telsz el vele.

996 Természetfeletti látvány! Nyugalom! Béke! Nézd így a dolgokat, a személyeket és az eseményeket..., az örökkévalóság tekintetével.

És akkor, bármilyen fal álljon is utadba – még ha emberileg szólva irdatlannak tűnik is –, mihelyt szemedet valóban az Égre emeled, milyen kis dolog az!

997 Ha közel vagyunk Krisztushoz, és a nyomában járunk, egész szívünkben szeretnünk kell a szegénységet, a földi javaktól való elszakadást, a lemondásokat.

998 A lelki életben sokszor tudni kell veszíteni földi szempontból, hogy győzzünk az Égben. – Így mindig győz az ember.

999 Hazudnak az emberek, amikor azt mondják az evilági dolgokról: „örökre”. Teljes igazsággal az „örökre” csak az örökkévalóságra igaz.

– És neked így kell élned, olyan hittel, melytől a méz zamatát érzed, mennyei édességet, arra az örökkévalóságra gondolva, mely tényleg örökre van!

1000 Ha nem volna más élet, mint ez, kegyetlen tréfa lenne: képmutatás, gonoszság, önzés, áruulás.

1001 Haladj előre vidáman, igyekezve, akkor is, ha oly kicsiny vagy: ha semmi vagy!
– Vele a világon senki meg nem állíthat téged. Gondold meg azt is, hogy az Istent szeretőknek minden a javukra válik: ezen a földön mindent helyre lehet igazítani, kivéve a halált; és számunkra a halál – Élet.

1002 Hogy az embert megmentsd, Uram, meghalsz a Kereszten. És mégis, egyetlen halálos bűnért a kínok boldogtalan örökkévalóságára ítéled az embert...: mennyire sért Téged a bűn, és mennyire kell gyűlölöm azt!

1003 Szent Teréz határozottan állítja, hogy „aki nem imádkozik, annak nincs szüksége démonra, hogy megkísértse; viszont aki legalább naponta egy negyedórát imádkozik, az szükségképpen megmenekül”..., mert az Úrral való párbeszéd – mely szeretetteljes a lélek keserősége vagy szárazsága idején is – megmutatja nekünk az élet valódi arcukat és igazi dimenzióját.

Légy imádkozó lélek.

1004 „Tehát király vagy”... – Igen, Krisztus a Király, aki nemcsak kihallgatást ad neked, amikor kívánsz, hanem a Szeretet önkívületében még nagyszerű égi palotáját is elhagyja – értesz engem? –, ahová még nem vagy képes eljutni, és ott vár téged a Tabernákulumban.

– Nem tűnik képtelenségnek számodra nem rohanni oda szolgálatkészen és nagyobb állhatatossággal, hogy beszélj Vele?

1005 Egyre jobban meg vagyok győződve róla: a mennyei boldogság azokra vár, akik tudnak boldogok lenni a földön.

1006 Napnál világosabban látom a földi és örök boldogság formuláját, titkát: nem csupán alkalmazkodni az Isten Akaratához, hanem ragaszkodni hozzá, azonosulni vele, egyszóval: akaratunk pozitív cselekedetével akarni az Isten Akaratát.

– Ismétlem, ez az öröm és a béke csalhatatlan titka.

1007 Hányszor látod, hogy eláraszt, megrészeget az Isten kegyelme! És nagy bűn, ha nem felelsz meg neki!

1008 A kísértés idején gyakorold a Remény erényét: pihenni és örülni ott lesz nekem az egész örökkévalóság; most, telve Hittel, meg kell szolgálnom a pihenést munkával; és az örömet fájdalommal... Mi lesz a Szeretet a Mennyben?

És még inkább gyakorold a Szeretetet, így válaszolva: tetszeni akarok Istenemnek, Szerelmemnek, egész Akaratát teljesítve..., mintha nem volna sem jutalom, sem büntetés: csak azért, hogy örömet szerezzek Neki.

1009 Mikor – néha villámként, máskor piszkos, kellemetlen légy módjára, melyet elzavarnak, de visszatér – nyugtalanítani kezd az a gondolat, hogy helytelen a szándékom, végezz mindannyiszor, mégpedig azonnal, e gondolattal ellentétes cselekedeteket..., és dolgozz tovább nyugodtan Érte és Vele.

– Időközben pedig, még ha úgy tűnik is neked, hogy csak ajkaddal mondd, ismételd lassan: Uram, magamnak nem akarok semmit. Mindent a Te dicsőségedért, és Irántad való Szeretetből.

1010 Azt mondd, mindegy neked, hogy itt vagy-e vagy Kínában.

– Akkor hát igyekezz ott lenni, ahol Isten Szent Akaratát teljesíted.

1011 Tőled függ az is, hogy sokan ne maradjanak a sötétségben, és olyan úton járjanak, mely az örök életre vezet.

1012 Legyen szokásoddá, hogy Őrangyalának ajánlasz mindenkit, akivel találkozol, hogy segítse az illetőt jónak, hűségesnek és vidámnak lenni; hogy a maga idején megkaphassa az Atyaisten, a Fiúisten, a Szentlélek Isten és Szűz Mária Szeretetének örök ölelését.

1013 Mint a búzaszemnek, meg kell halnunk, hogy termékenyek legyünk.

Te meg én Isten kegyelmével mély és fényes barázdát akarunk vágni. Ezért el kell hagynunk a szegény ember-állatot, és bele kell vetnünk magunkat a lélek szántóföldjébe, természetfeletti értelmet adva minden emberi foglalatosságnak, és ugyanakkor azoknak az embereknek is, akik bennük fáradoznak.

1014 Jézusom, add, hogy szórakozottságaim fordított értelemben legyenek szórakozottságok: ahelyett, hogy a világ jutna eszembe, mikor Veled foglalkozom, juss Te az eszembe, mikor a világ dolgaiban foglalatoskodom.

1015 Megijedtél egy kicsit, mikor annyi fényt láttál..., annyit, hogy nehezedre esett nézni, sőt látni is.

– Hunyd be a szemed nyilvánvaló nyomorúságod előtt, nyisd fel lelked tekintetét a hitre, a reményre, a szeretetre, és menj előre, az Ő vezetésére hagyatkozva, annak közvetítésével, aki lelkedet irányítja.

1016 Légy nagylelkű! Ne kérj Jézustól még vigasztalást sem!

– Miért – kérdezted tőlem. Mert tudod jól – válaszoltam –, hogy még ha Istenünk távolinak tűnik is, ott lakik lelked központjában, és isteni jelentőséget ad egész életednek!

1017 Meséltem neked, hogy még néhány olyan ember is, aki nem volt megkeresztelve, meghatottan mondta nekem: „Igaz, értem, hogy a szent lelkeknek boldogoknak kell lenniük, mert olyan látással nézik az eseményeket, mely fölötte áll a földi dolgoknak, mert a dolgokat az örökkévalóság tekintetével látják.”

Bár ne hiányozna neked ez a látás! – fűztem hozzá –, hogy meg tudj felelni annak a különlegesen szeretetteljes bánásmódnak melyben a Szentháromság részesített.

1018 Határozottan állítom, hogy ha mi, Isten fiai, akarjuk, hathatósan hozzá tudunk járulni az emberek munkájának és életének megvilágításához azzal az isteni – örök – ragyogással, melyet az Úr akart lelkünkbe oltani.

– Ám „aki azt mondja, hogy Jézusban él, annak követnie kell azt az utat, amit Ő járt”, ahogyan Szent János tanítja: azt az utat, mely mindig a dicsőségre vezet, de – ugyancsak mindig – az áldozaton át.

1019 Milyen csalódás azoknak, akik az álapostol fényét látták, és a maguk sötétségéből ahhoz a derengéshez közeledve akartak kilépni! Futottak, hogy megérkezzenek. Talán bőrük cafatjait hagyták az úton... Néhányan, a fény iránti vágyukban lelkük foszlányait is elhagyták... Íme, itt vannak az álapostol mellett: hideg van és sötét. Hideg és sötét, mely végül is betölti annak megszakadt szívét, aki egy pillanatra hitt az eszmében.

Az álapostol szörnyű munkát végzett: ezek a csalódott emberek, akik azért jöttek, hogy húsukat izzó parázsra cseréljék, a szeretet csodás rubintjára, visszahullanak a földre, ahonnét jöttek, olyan szívvel, mely már nem szív... hanem egy darab jég, sötétbe burkolva, mely végül agyukat is elhomályosítja.

Szofizmák hamis apostola, ez a te műved: mert Krisztus van az ajkadon, de nincs abban, amit teszel; mert olyan fénnel vonzol, melynek híjával vagy; mert nincs meg benned a szeretet melege, mert úgy teszel, mintha külsővel törődnél, s közben elhagyod a tiedet; mert hazug vagy, és a hazugság az ördög származéka... Ezért a démonnak dolgozol, megzavarod a Gazda követőit, és ha ideleenn gyakran sikered van is, jaj neked, azon a nem olyan messzi napon, amikor eljön barátunk, a Halál, és meglátod a Bíró haragját, akit soha nem tudtál becsapni! – A szofizmákat nem, Uram: a szofizmákat soha.

1020 Ez a biztos út: a megaláztatáson át a Keresztig; a Kereszttől Krisztussal az Atya halhatatlan Dicsőségébe.

1021 Micsoda örömet szerzett nekem a mai Szentlecke! A Szentlélek Szent Pál ajkán keresztül a halhatatlanság és a Dicsőség titkát tanítja nekünk. Mi emberek, mindnyájan a megmaradásra vágyunk.

Örökkévalóvá szeretnénk tenni az életnek azokat a pillanatait, melyeket boldognak tartunk. Dicsőséges emléket szeretnénk hagyni magunk után... Azt szeretnénk, ha eszményeink halhatatlanok lennének. Ezért, a látszólagos boldogság pillanataiban, mikor van valami, ami fájdalmunkat vigasztalja, természetesen mindnyájan azt mondjuk és azt kívánjuk: örökre, örökre...

Mennyit tud erről a gonosz szellem! Milyen jól ismerte az emberi szívet! Olyanná váltok, mint az Isten – mondta ősszüleinknek. Kegyetlen csalás volt. Szent Pál a Filippieknek írt levélben, melyet most olvastunk, megtanítja a halhatatlanság és a Dicsőség elnyerésének isteni titkát: Jézus kiüresítette önmagát, szolgai alakot öltött... Megalázta magát, és

engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten felmagasztalta és olyan nevet adott neki, mely fölötte áll minden más névnek: hogy Jézus nevében hajoljon meg minden térd, a Mennyben, a földön és az alvilágban...

1022 Hogy egyesüljünk Krisztussal Dicsőségében, a végső diadalban, előbb részt kell vennünk áldozatában, és azonosulnunk kell Vele, aki meghalt a Kálvárián.

1023 Ne légy szétszórt, ne engedd szabadjára képzeletedet: élj önmagadban, és közelebb leszel Istenhez.

1024 Segíts, hogy újra meg újra fülébe kiáltsuk mindenkinek külön-külön és együttvéve: a bűnös, akinek hite van, még ha a föld minden gazdagságát elnyeri is, szükségképpen boldogtalan és szerencsétlen.

Igaz, hogy természetfeletti az az ok, melynek arra kell vezetnie bennünket és mindenkit, hogy gyűlöljük még a bocsánatos bűnt is: Isten borzad a bűntől a maga egész végtelenségével, a legnagyobb, örök, és szükségszerű gyűlölettel, mivel a rossz ellenkezik a végtelen jóval...; ám, az első megfontolás is, melyet ajánlottam neked, erre az utóbbira vezethet.

1025 Annyi lesz benned az életszentség, amennyi a Szeretetből való önmegtagadás.

1026 Elszabadult az erőszakos üldözés. Egy pap pedig így imádkozott: Jézusom, minden szentségtörő gyújtogatás növelje bennem a Szeretet és az Engesztelés tüzét.

1027 Az apostoli munka szépségét, nagyságát és hatékonyságát szemlélve légy biztos benne, hogy fejfájást fog neked okozni, ha az útra gondolsz, amit még meg kell tenni, hisz annyi lélek várakozik. És nagy boldogság fog eltölteni, ha Jézus szolgájának ajánlhatod fel magad. Vágyódsz a Keresztre, a fájdalomra, a Szeretetre és a lelkekre. Anélkül, hogy akarnád, ösztönös mozdulattal – mely a Szeretet – kitarod karodat és kinyitod tenyeredet, hogy Ő szögezzon téged áldott Keresztjére: hogy szolgája légy – „serviam!” –, ami uralkodást jelent.

1028 Meghatott az ajkadról hangzó forró könyörgés: „Istenem, csak azt kívánom, hogy kedves legyek előtted; semmi más nem számít nekem. – Szeplőtelen Szűzanya, add, hogy csakis a Szeretet mozgasson engem.”

1029 Kérd teljes szívvel a halált, az ezerszeres halált, inkább, mintsem hogy megsértsd Istenedet.

És ezt ne a bűnért járó büntetés miatt tedd, melyet méltán megérdemlünk, hanem azért mert Jézus olyan jó volt és most is olyan jó hozzád.

1030 Istenem: mikor foglak Téged önmagadért szeretni? Még akkor is, Uram, ha – jól meggondolva a dolgot – az örök jutalmat kívánni, annyi, mint Téged kívánni, Aki magadat adod jutalmul.

1031 Ízleljétek és lássátok, milyen jó az Úr – mondja a Zsoltáros.

– A lelki hódításnak, mivel Szeretet, a nagy és apró dolgokban a Végtelen, az örökkévalóság iránt kell sóvárognia.

1032 Jézusom, nem akarok arra gondolni, mit hoz a „holnap”, mert nem akarok határt szabni nagylelkűségednek.

1033 Tedd magadévá annak a barátunknak a gondolatait, aki ezt írta: „Jártomban Isten irántam való jószágának jeleiről elmélkedtem. Belső öröm töltött el. Hogy mindenki felfogja gyermeki hálámat, legszívesebben kiáltozni kezdtem volna az utcán: Atyám, Atyám! És – noha nem kiáltottam – halkán sokszor így szóltam Hozzá: Atyám! Biztos voltam benne, hogy szívesen veszi.

– Nem keresek mást: csak az Ő tetszését és Dicsőségét akarom: mindent Érte. Ha az üdvösséget akarom, a saját megszentelődésemet, csak azért teszem, mert tudom, Ő ezt akarja. Ha keresztény életemben szomjazom a lelkek után, azért teszem, mert tudom, hogy Ő szomjazik utánuk. Igazán mondom: nem kell tekintetemet a jutalomra irányítanom. Nem kívánok jutalmat: mindent Szeretetből!”

1034 Mennyire szerette Isten Akaratát az a beteg, akit elláttam. Hosszú, kínos és bonyolult betegségében (már semmi ép nem volt benne) Jézus áldását és különleges Szeretetét látta: és noha alázatosságában azt állította, hogy büntetést érdemel a szörnyű fájdalom, melyet egész szervezetében érzett, nem büntetés, hanem irgalom volt.

– A halálról beszéltünk. És a mennyországról. És arról, hogy, mit mondjon Jézusnak és a Szűzanyának... És arról, hogy odafent többet fog „dolgozni”, mint idelent... Akkor kívánt meghalni, amikor Isten akarja...; de – kiáltotta örömmel telve – bárcsak ma lenne! Az olyan ember örömeivel szemlélte a halált, aki tudja, hogy a halállal Atyjához tér.

1035 Ne félj a haláltól. Barátod!

– Szokj hozzá ehhez a valósághoz. Nézz szembe gyakran a síroddal: és ott nézd, szagold és érintsd a saját nyolcnapos rothadó holttestedet.

– És ne mulaszd el ezt megtenni, különösen akkor, mikor a test kívánsága nyugtalanít.

1036 Feltárva előttem lelkét, ezt mondta: „Ezekben a napokban úgy gondoltam a halálra, mint pihenésre, noha bűnös vagyok. És belegondoltam: ha közölnék velem: »Elérkezett a halál órája«, milyen örömmel válaszolnám: »Elérkezett az Élet órája«.”

1037 Meghalni jó dolog. Lehetséges, hogy valakinek hite legyen, és ugyanakkor féljen a haláltól?... Ám amíg az Úr a földön akar hagyni téged, gyávaság lenne meghalnod. Élni, élni, szenvedni és dolgozni Szeretetből: ez a te feladatod.

1038 Legalább naponta egyszer gondolj a halál pillanatára, és lásd ennek fényében a nap eseményeit.

Biztosítlak, hogy jó tapasztalatod lesz arról a békéről, melyre ez az elmélkedés vezet.

1039 Nagyon elkomolyodtál, amikor azt hallottad tőlem: elfogadom a halált, amikor, ahogyan és ahol Ő akarja; ugyanakkor azt gondolom, hogy „kényelmesség” lenne hamar meghalni, mert sok évig kell kívánnunk dolgozni Érte, és Vele a többiek szolgálatában.

1040 Meghalni?... Micsoda kényelem! – ismétlem.

– Amint az az idős és beteg szent püspök mondta: „Non recuso laborem”: Uram, amíg hasznos lehetek Neked, nem utasítom vissza, hogy éljek és dolgozzam Érte.

1041 Ne tégy semmit érdemszerzés végett, sem a tisztítótűz büntetéseitől való félelemből: mostantól mindig azon igyekezz, hogy mindent, a legkisebb dolgot is, azért tégy, hogy Jézusnak tessenék.

1042 Izzón vágyakozz arra, hogy amikor jó és elkerülhetetlen nővérünk, a halál eljön, hogy megtegye neked azt a szolgálatot, hogy Isten elé viszd, ne találjon téged semmi földi dologhoz kötve!

1043 Ha az életre vágyol, az örök életre és boldogságra, nem szállhatsz ki az Anyaszentegyház hajójából. – Nézd: ha kilépsz a hajóból, a tenger hullámai között végzed, a halálba mész, belefulladsz az óceánba; elszakadsz Krisztustól, elveszíted barátságát, melyet önként választottál, mikor ráébredtél, hogy Ő ajánlja fel neked.

1044 Jézus eljött a földre, hogy szenvedjen..., és hogy megkímélje a szenvedésektől – a földiektől is – a többieket.

1045 Nincs nagyobb méltóság, mint szolgának tudni magunkat: az összes lelkek önkéntes szolgálatában!

– Így szerezz az ember nagy rangot a földön és a Mennyben.

1046 A fájdalommal és az üldöztetéssel szembenézve, egy lélek természetfeletti érzéssel ezt mondta: „Inkább itt verjenek meg, mint a tisztítóhelyen!”

1047 Ha szeretek, számomra nem lesz pokol.

1048 Milyen jó Istennek élni! Milyen jó nem akarni mást, mint az Ő dicsőségét!

1049 Ha csakugyan el akarod érni az örök életet és az örök dicsőséget, tanulj meg elvonatkoztatni sok esetben nemes, személyes ambícióidtól.

1050 Ne helyezd „énedet” egészségedbe, jó híredbe, előmeneteledbe, munkádba, minden lépésedbe... Milyen kellemetlen dolog! Úgy tűnik, elfelejtetted, hogy „neked” nincs semmi. Minden az Övé.

Mikor a nap folyamán – akár ok nélkül is – úgy érzed, megaláztak; mikor úgy gondolod, hogy a te szempontodnak kellene érvényesülnie; mikor észreveszed, hogy minden pillanatban azt morogja az „éned”: a magadé, a magadé, a magadé..., lásd be, hogy csak az időt ütöd agyon, pedig az önzésedet kellene „agyonütni”.

1051 Azt tanácsolom neked, ne keresd a személyes dicséretet, még akkor sem, ha megérdemelted: jobb észrevétlenné maradni, és jobb, ha tevékenységünk, életünk legszebb és legnemesebb része rejtve marad... Milyen nagy dolog ez a kicsinnyé válás! „Deo omnis gloria!” – Istennek minden dicsőséget!

1052 A szomorúság pillanataiban egy lélek ezt mondta az Úrnak: „Jézusom, mit adhattam Neked jó híremen kívül, ha nem volt egyebem? Ha vagyonom lett volna, Neked adtam volna. Ha erényeim lettek volna, jó példát adtam volna, hogy szolgáljalak Téged. Csak a jó hírem volt, és Neked adtam. Légy áldott! Jól látom, hogy a Te kezében a jó hírem biztonságban van!”

1053 A sár volt az eredetem, és a por az öröksége egész fajtámnak.

Ki méltó a dicséretre, ha nem Isten?

1054 Mikor érzed, hogy forr benned a büszkeség – a kevélység! –, mely miatt szuperembernek tekinted magad, elérkezett a pillanat, hogy felkiált: Nem! És így meg fogod érezni Isten jó gyermekének örömét, aki a földön jártában hibákat is elkövet, de a jót teszi.

1055 „Sancta Maria, Stella maris” – Szűz Mária, tengernek Csillaga, Te vezess minket!
– Kiálts így, erősen, mert nincs olyan vihar, mely hajótörésbe kergethetné, akinek Mária édes Szíve a menedéke. Mikor látod, hogy jön a fergeteg, ha Mária erős Oltalmába menekülsz, nem fenyeget sem a vihar, sem a hajótörés.

Szentírási helyek jegyzéke

Ószövetség

Teremtés könyve (Ter)

1,3-31 703
2,15 681
3,5 1021
4,4 43

Második Törvénykönyv (MTörv)

6,5 869
32,4 387

Sámuel I. könyve (1Sám)

3,6. 97, 52
17,42-44 974

Jób könyve (Jób)

7,1 105, 429

Zsoltárok könyve (Zsolt)

4,2 42
18,7 515
19,8 716
22,4 194
22,5 42
30,4. 7 307
33,9 1031
45,2 307
50,19 172
58,9 637
68,9-10 797
72,22-24 381
76,11 398
84,13 971
99,2 681
103,10 283
109,44
118,94 196
118,100 53

Példabeszédek könyve (Péld)

21,28 483

Énekek éneke (Én)

4,7 84

4,12 412
5,2 311
8,7 655

Izajás könyve (Iz)

30,15 799
40,11 319
43,1 7, 12, 123
60,8 927

Jeremiás könyve (Jer)

18,6 875
29,12 228
31,3 866

Síralmak könyve (Siral)

3,57 287

Ezekiel könyve (Ez)

34,23 319

Újszövetség

Máté evangéliuma (Mt)

2,3 248
2,3–12 636
2,10 239
2,12 366
4,20–22 6, 356
5,11 795
5,13–16 22
5,15 44
7,7 536
7,21 358
8,2 665
8,20 523
9,2 231, 233
9,20–22 233
9,21 324
9,37 906
10,22 656
11,28 867
13,3 970
13,24–25 464
13,36 579
13,44–45 993
14,13–21 341
14,16–19 674
14,19–20 675
14,31 805

14,35–36	158	
16,18	637	
16,24	823	
19,29	281	
20,28	612	
21,1–3	672	
21,5–7	607	
22,15	558	
22,37	869	
26,41	487, 753	
27,12. 27–31		711
27,66	259, 660	
28,1–2	676	

Márk evangéliuma (Mk)

1,16–20	6	
3,10	158	
4,3	970	
4,21	44	
6,33–34	341	
6,37–38	674	
6,41–42	675	
9,24	257	
10,46–52	665	
10,47	197	
10,51	318	
11,1–10	607	
11,15–17	546	
12,13	558	
12,30–33	869	
14,38	487, 753	
15,4–5	711	
15,16–19	710	
15,21	252	
16,1–4	676	
16,1–8	660	
16,3–4	625	

Lukács evangéliuma (Lk)

1,30	287	
1,34	328	
1,38	588	
1,46–55	608	
2,7	274	
2,51	810	
2,51–52	708	
4,40	901	
5,4–6	574	
5,5	175	
5,11	6, 356	

5,15 665
7,47 210
8,5 970
8,16 44
9,11–17 341
9,13 674
9,16–17 675
9,23 823
9,58 523
10,2 906
10,16 671
11,1 71
11,5–13 536
11,33 44
12,49 31, 52, 947
14,26 141
16,8 848
17,3 566
18,1 74, 536
18,41 318, 386
19,14 639
19,17 917
19,29–38 607
19,45–46 546
20,20 558
22,15 833
22,42 236, 771
22,46 487
22,63–65 711
23,9.2 711
23,26 252, 764
24,1–2 625, 676
24,1–7 660

János evangéliuma (Jn)

1,9–12 1
1,40–51 6
2,3 807
2,14–17 546
5,7 168
6,1–13 341
6,8–9 674
6,14–15 304, 542
6,35 824
8,12 1, 158
8,32 842
9,6 370
10,11 319
10,16 638
11,21 495

11,43 211, 476
12,14–15 607
12,24 1013
12,32 678, 685
13,23 496
13,34–35 454, 889
14,6 818
15,1–7 932
15,5 425, 437
15,16 915
17,11 647
17,15–16 569
17,22 647
18,37 1004
19,1–3 711
19,25 758
19,26 589
20,1 625, 676
20,1–10 660
21,1–8 574
21,7 422
21,15–17 497
21,17 176

Apostolok Cselekedetei (ApCsel)

1,1 694
1,14 297
3,4 36
3,6 287
4,32 632
9,6 238, 754

Rómaiaknak írt levél (Róm)

7,23 124
7,24 180
8,28 1001
12,2 97
12,5 630
12,12 74
13,11 377
13,14 74
15,13 677, 795, 900

Korintusiaknak I. levél (1Kor)

4,4 961
4,13 803
4,20 839
6,20 881, 945
9,16 668
9,22 953

10,17 630
15,25 639

Korintusiaknak II. levél (2Kor)

2,15 92
5,17 183
11,28 584
12,10 294

Galatáknak írt levél (Gal)

2,19 786
6,2 557

Efezusiaknak írt levél (Ef)

1,4 10, 18, 280
1,10 678
2,19 587
4,15 559
5,32 691

Filippieknek írt levél (Fil)

2,7–10 1021
4,13 232, 337, 656

Kolosszeieknek írt levél (Kol)

1,19–20 678

Tesszalonikaiknak írt I. levél (1Tessz)

5,17 74

Timóteusnak írt I. levél (1Tim)

2,4 865

Zsidóknak írt levél (Zsid)

5,6 4
13,8 8

Szent Péter I. levele (1Pt)

1,18–19 881
2,9 882
5,9 131

Szent János I. levele (1Jn)

2,6 1018
4,18 260
4,19 497

Tárgymutató

– A –

Alázatosság: 33, 41, 56, 66, 67, 97, 120, 139, 142, 145, 147, 152, 153, 158, 171, 172, 174, 176, 180–187, 189, 196, 197, 215, 232, 241, 246, 247, 255, 287, 310, 312, 314, 324, 330, 338, 334, 342, 363, 370, 371, 379, 392, 398, 419, 454, 472, 473, 478, 588, 590–593, 595–601, 606–608, 610, 611, 639, 643, 662, 666, 669–671, 683, 704, 751, 765, 794, 803, 821, 822, 840, 844, 851, 871, 897, 915, 921, 935, 1020, 1021, 1051, 1053, 1054.

Angyalok: 9, 93, 271, 272, 339, 931, 1012.

„Antiklerikalizmus”: 259, 466, 585, 636, 720–722, 974, 975.

Apostolok: 6, 8, 36, 111, 124, 180, 356, 422, 454, 496, 497, 584, 589, 668, 805.

Apostolság: 1, 5, 9, 22–27, 31, 36, 52, 57, 63, 121, 143, 175, 232, 257, 282, 283, 300, 337, 342, 360, 372, 375, 397, 399, 451, 452, 460, 463, 465, 466, 570, 571, 573–576, 579, 580, 583, 632, 633, 636, 637, 651, 653, 655, 662–668, 670, 672–675, 695, 707, 710, 716, 722, 731, 734, 790, 809, 823, 841, 843, 847, 848, 849, 856, 858, 863, 865, 867, 868, 870, 871–873, 880, 881, 890, 892, 894, 895, 896, 898–902, 906, 909, 911, 912, 914, 916–920, 922, 925, 927, 933, 938, 939, 944, 946–950, 952, 953, 955, 957, 963, 968, 969, 971–979, 981, 984–986, 1011, 1012, 1013, 1019, 1027, 1037, 1039, 1040.

Aszkétikus küzdelem: 51, 58–215, 223, 244, 251, 278, 286, 295, 312, 344, 355, 377–474, 483, 487, 588, 605, 639, 652, 735–737, 821, 845, 864, 994.

Áhítatgyakorlatok: 93, 296, 345, 433, 434, 587, 615, 621, 733, 774, 777, 931.

Áldozat: 299, 504, 556, 620, 757–769, 839.

Áldozatvállalás: 43, 44, 97, 141, 150, 208, 247, 364, 368, 532, 591, 592, 601, 803, 839, 853, 861, 915, 1049–1052.

– B –

Barátság: 565, 943.

Bánat: 41, 115, 153, 159, 161, 172, 176, 177, 179, 189, 198, 200, 202, 206, 210, 349, 384, 387, 550.

Bátorság: 6, 129, 459, 466, 546.

Belső élet: 78, 84, 109, 157, 161, 162, 224, 290, 389, 395, 399, 417, 446, 447, 484, 485, 510, 540, 543, 553, 572, 708, 734, 890, 892, 936, 969, 981, 1003, 1015.

Betegség: 791.

Béke: 54, 102, 106, 166, 248, 373, 423, 429, 536, 648, 649, 805, 806.

Bizalom: 194, 196, 211, 213–215, 219, 231, 244, 287, 307, 656, 903.

Bűn: 114, 119, 124, 146, 158, 166, 183, 187, 207, 394, 402, 411, 417, 464, 550, 577, 655, 720, 1002, 1024, 1026, 1029.

Bűnbánat: 149, 160, 208, 225, 408, 409, 784, 817.

– C –

Család (keresztény): 17–19, 21, 104, 689–693, 908.

– D –

Derű: 343, 467, 795, 797.

Démon: 126, 127, 307, 309, 311, 394, 466.

– E –

Egyetemesség: 583.

Egyház: 136, 138, 175, 258, 461, 471, 581, 583–586, 630–632, 634, 638, 640, 647, 852, 879, 932, 1026, 1043.

Egyházszertet: 584.

Egység: 148, 425, 437, 471, 630, 631, 879, 890, 956, 963.

Egyszerűség: 126, 226, 460, 530.

Első keresztények: 622, 632.

Elszakadás: 46, 486, 523–526, 728, 807–810, 888, 997, 1042.

Emberi élet: 995, 1000.

Emberi lélek: 34, 893.

Emberi személy: 891, 961.

Emberi szempontok: 200, 459, 460, 711, 716, 723, 795, 946.

Emberi szeretet: 34, 79, 131, 143, 145–147, 150, 151, 282, 453–460, 502, 557–559, 561–564, 566, 567, 573, 578, 600, 650, 693, 699, 726, 802, 849, 859, 868, 869, 872, 876, 885, 889, 900, 925, 940, 942, 951, 952, 954, 957, 959, 960, 961.

Engedelmesség: 133, 175, 231, 327, 530, 574, 581, 599, 626, 627, 629, 666.

Engesztelés: 207.

Erények: 53, 67, 86, 163, 227, 295, 296, 389, 479, 711, 744, 801, 866, 944.

Erősség: 325, 337, 473, 643, 762, 792, 884, 885.

Eszközök: 72, 218, 284, 372, 407, 429, 431, 525, 571, 664, 731, 807, 809, 919, 957.

Eucharisztia: 69, 70, 267, 268, 302–306, 541, 542, 548, 746, 824–838, 887, 938, 939, 991, 1004.

Evangélium: 8, 322, 425, 495, 676, 754, 895.

Evangelizálás: 638, 668, 896, 947, 970.

Evilági jelleg: 569, 703, 723.

Életerv: 81, 83, 421, 736, 737, 754.

Életszentség: 10, 13, 39, 58, 60, 61, 65, 82, 85, 113, 116, 156, 186, 269, 276, 312, 320, 331, 340, 357, 362, 377, 391, 393, 397, 418, 419, 429, 440, 516, 517, 556, 562, 572, 578, 605, 608, 616–618, 681, 687, 689, 698, 702, 710, 725, 741, 742, 752, 818, 820, 856, 860, 861, 873, 877, 883, 920, 955, 990, 1025.

Érettség (emberi és természetfeletti): 53, 307, 493, 642, 806, 850.

– **F** –

Fájdalom: 604, 771, 791–794, 816, 1034, 1046.

Felelősség: 20, 50, 55, 107, 118, 146, 148, 330, 360, 364, 370, 462, 464, 467, 470, 471, 613, 640, 681, 712, 789, 873, 881, 892, 896, 935, 936, 955, 1011.

Fohászok: 176, 197, 257, 318, 354, 497, 515, 527, 746, 923.

Földi tevékenységek: 636, 678, 682, 684, 685, 688, 707, 712, 715–718, 725, 735, 945, 979.

– **G** –

Gondviselés: 221, 323, 533, 609, 619, 658, 929.

Gyengeségek: 158, 164, 181, 182, 187, 190, 201, 212, 213, 294, 378, 379, 426, 484, 507, 606, 897.

Gyónás: 191–193, 238.

– **H** –

Hajlékonyság: 178, 224, 340, 574, 614, 626, 627, 813, 860, 874, 875.

Hatékonyág: 425, 513, 536.

Halál: 987, 990, 1001, 1034–1039, 1040, 1042.

Hálaadás: 11, 16, 19, 27, 173, 174, 221, 265, 279, 304, 313, 333, 365, 609, 773, 776, 866, 891, 904.

Házasság: 691.

Hedonizmus: 15, 23, 767.

Helyes szándék: 49, 72, 87, 175, 199, 200, 255, 460, 477, 485, 509, 611, 654, 749, 851, 921, 962, 978, 1009, 1028, 1033, 1041, 1048.

Hibák: 312, 403, 616.

Hierarchia: 136.

Hit: 131, 155, 197, 211, 219, 228, 231, 235, 256, 257, 259, 268, 324, 386, 448, 456, 544, 575, 580, 602, 635, 653, 657, 659, 723, 726, 805, 863, 930, 959, 999, 1017.

Hivatás: 1–59, 88, 123, 182, 279, 280, 362, 363, 365, 420, 472, 850, 855, 902, 904, 905, 927, 972.

Hűség: 20, 51, 95, 199, 203, 214, 318, 357, 361, 420, 483, 532, 584, 623, 852, 875, 903, 907.

– I –

Idő jó használata: 163, 701, 705, 706, 962, 963.

Igazságosság: 502.

Igazságszeretet: 129, 130, 559, 564, 842, 946, 959, 960, 977.

Imádság: 36, 66, 67, 71–76, 100, 121, 209, 228, 230, 233, 262, 263, 285, 297, 302, 322, 341, 345, 358, 372, 386, 391, 431, 432, 435, 439, 441, 449, 511, 512, 534, 535, 536, 537, 539, 540, 545, 549, 650, 652, 738, 747, 753, 756, 886, 906, 910, 949, 1003, 1035, 1038.

Irgalom (isteni): 173, 210, 293, 476.

Ismertetőjegy: 450, 713.

Isten akarata: 40, 42, 48, 88, 122, 238, 240, 275, 288, 292, 323, 390, 398, 422, 512, 529, 617, 624, 769, 771, 775, 788, 803, 812–814, 822, 823, 854, 1006, 1010, 1034, 1039.

Isten dicsősége: 255, 334, 611, 639, 704, 851, 921, 1051, 1053.

Isten eszközei: 607, 610, 613, 614, 665–668, 673, 822, 850, 871, 874, 880, 881, 894, 927, 989.

Istengyermekség: 1–3, 15, 71, 226, 229, 240, 242, 264–266, 269, 314, 331–335, 342, 358, 420, 423, 501, 534, 587, 905, 929, 987, 1033.

Istenszeretet: 12, 29, 35, 62–64, 70, 117, 185, 202, 204, 205, 210, 247, 271, 278, 338, 404, 417, 437, 430–449, 493, 494, 497–500, 503, 505, 618, 737, 742, 790, 835, 837, 893, 933, 988, 995, 1008, 1028, 1029, 1047, 1048.

Isten szeretete: 11, 16, 30, 34, 62, 123, 239, 250, 266, 279, 298, 332, 341, 436, 472, 497, 619, 811, 813, 815, 862, 897, 905.

Istentisztelet: 47, 438, 546, 719, 836.

– J –

Jámborság: 77, 79–86, 302, 376, 395, 430–450, 499, 513, 527, 541, 542, 545, 548, 549, 568, 572, 586, 645, 652, 719, 733, 737, 739, 824–838, 890, 918.

Jámborsági szabályok: 81, 83, 485.

Jelenlét (Istené): 80, 250, 343, 501, 506, 510, 538, 724, 738, 740, 743–747, 751, 923, 1014.

Jellem: 99–101, 468, 603, 642, 805.

Jézus Krisztus: 2, 4, 5, 8, 10, 14, 25, 37, 46, 74, 138–140, 142, 155, 158, 191, 243, 248, 249, 274, 275, 288, 290, 298, 301, 302, 319, 345, 402, 405, 418, 425, 437, 442, 449, 452, 468, 495, 523, 526, 546–548, 550, 553, 558, 568, 590, 612, 639, 643, 660, 661, 676, 688, 732, 752–758, 764, 770, 777, 778, 780, 781, 785, 786, 788, 799, 818, 857, 865, 867, 878, 886, 888, 894, 933, 934, 936, 1004, 1020–1022, 1027, 1044.

Jó feltételek: 75, 116, 295, 503, 820, 883.

Jóvátétel: 153, 198, 207, 434, 438, 444, 604.

– K –

Kegyelem (isteni): 3, 7, 11, 31–33, 160, 178, 179, 211, 238, 216, 246, 274, 276, 280, 288, 291, 313, 321, 325, 370, 383, 385, 388, 397, 416, 475, 516, 608, 624, 674, 686, 800, 813, 822, 845, 857, 860, 862, 874, 902, 912, 913, 920, 971, 984, 1007.

Kellemetlenségek: 225, 227, 245, 248, 253–256, 258, 283, 340, 595, 655, 776, 793–799, 802–804, 812, 815, 817, 852, 931, 962.

Kereszt: 29, 42, 206, 252, 253, 317, 329, 400, 402–406, 412, 442, 484, 517, 519, 521, 522, 575, 624, 757–790, 798, 803, 811, 823, 1020, 1022, 1052.

Kereszttség: 264, 622.

Keresztény erkölcs: 709.

Keresztény hivatás: 1, 13, 24, 26, 65, 94, 95, 97, 141, 269, 331, 342, 360, 361, 366, 375, 396, 416, 450, 451, 453, 463, 464, 468, 528, 564, 565, 572, 576, 584, 586, 612, 622, 640, 642, 646, 649, 665, 669, 672–675, 695, 702, 703, 714, 717, 762–764, 786, 859, 860, 882, 889, 923, 942, 946, 948, 953, 968, 969.

Képzés: 450, 468, 599, 603, 628, 712, 840–846, 892.

Kis dolgok: 60, 82, 85, 203, 382, 443, 446, 481, 498, 522, 616, 686, 784, 785, 854, 870, 917, 922.

Kísértések: 124, 209, 215, 223, 241, 286, 307, 309, 311, 313, 317, 411, 487, 864.

Kitartás: 81, 169, 220, 355, 420, 535, 656, 819, 1001.

Kormányzás: 577, 627, 727, 884, 885.

Környezet: 570, 717, 720, 724, 792, 797, 848, 859, 899.

Kötelességek és jogok: 453, 465, 616, 625, 695–697, 709–728, 733, 961, 982.

Kultúra: 636, 719, 974.

– **L** –

Langyosság: 89, 163, 224, 488–490, 701, 926, 930, 936.

Lelki gyermekség: 80, 101, 142, 195, 230, 234, 244, 285, 300–302, 305, 329, 330, 335, 345–354, 359, 430, 446, 598, 624, 924, 928.

Lelkiismeret: 114, 164, 166.

Lelkiismeret-vizsgálat: 56, 108, 109, 110, 115, 153, 326, 356, 480, 481, 487, 494, 511, 616, 898, 906, 930.

Lelkivezetés: 125–128, 192, 193, 241, 242, 327, 410, 427, 599, 628, 629, 1015.

Liturgia: 548, 549, 644–646, 833.

– **M** –

Magány: 249, 250.

Makacsság: 128, 129, 168, 218, 1037.

Materializmus: 23.

Mária: 57, 70, 77, 124, 137, 157, 161, 162, 178, 190, 215, 227, 234, 243, 249, 251, 272, 273, 281, 285, 314, 315, 328, 336, 354, 376, 433, 434, 474, 482, 491, 527, 543, 555, 568, 588, 608, 615, 621, 661, 677, 807, 854, 864, 874, 911, 986, 994, 1055.

Megértés: 282, 454, 458, 478, 509, 559, 560, 650, 726, 801, 843, 844, 847, 863, 867, 869, 953, 954, 958.

Megtérés: 32, 97, 112, 159, 162, 163, 172, 170, 202, 344, 378, 398, 475, 476, 480, 481, 883.

Megtisztulás: 5, 41, 160, 171, 750, 761–776, 800, 802, 937.

Megváltás: 4, 14, 30, 191, 367, 865, 983, 1044.

Mértékletesség: 783.

Mindennapi élet: 421, 508, 522, 616, 679, 686, 688, 690, 736, 741, 742, 870, 917, 941, 942.

Mise: 69, 436, 438, 541, 644, 645, 824–838, 934.

Munka: 49, 277, 409, 489, 611, 618, 663, 678, 681, 684, 685, 687, 698, 700, 702–705, 707, 713, 725, 730, 735, 739, 744, 745, 748, 945, 980, 984.

– **N** –

Nacionalizmus: 879.

Nagylelkűség: 43–45, 141, 150, 291, 338, 674.

Nehézségek: 245, 283, 323, 343, 344, 484, 521, 625, 637, 653, 657, 676, 660, 807, 1055.

– **O** –

Odaadás: 6, 7, 43–45, 59, 61, 62, 64, 87, 96, 108, 111, 117, 122, 201, 204, 356, 364, 385, 395, 396, 494, 496, 517, 528, 531, 544, 594, 613, 620, 623, 648, 675, 679, 803, 819, 851–855, 857, 878, 891, 893, 907, 908, 926, 930, 935, 971, 1050.

Okosság: 218, 467, 729, 840, 961.

Olvasmányok: 976.

Optimizmus: 217, 220, 222, 223, 237, 260, 283, 321, 337, 344, 637, 659.

– **Ö** –

Ökumenizmus: 131, 456.

Önismeret: 180, 181, 185, 222, 314, 326, 363, 710, 794.

Önmegtagadás: 90, 149, 150, 152, 154, 156, 165, 209, 289, 316, 347, 382, 400, 401, 403, 406, 407–410, 415, 431, 518, 519, 783–785, 1023, 1025.

Önzés: 141, 310, 767.

Örök élet: 987–1055.

Őszinteség: 126–128, 192, 193, 242, 328, 427, 576, 694.

Összeszedettség: 405, 738, 1023.

– **P** –

Papi lélek: 369, 882.

Papság: 38, 582, 646, 662, 747, 775, 833, 882, 910, 964–967.

Pápa: 133–136, 633, 634, 638, 647.

Pesszimizmus: 216–285.

Pihenés: 254, 837.

Pokol: 1002, 1047.

Polgári társadalom: 259, 453, 457, 466, 697, 709–728, 767.

Prozelitizmus: 856, 858, 912.

– **R** –

Ráhagyatkozás Istenre: 40, 42, 226, 236, 287, 294, 306, 319, 351, 371, 390, 391, 424, 426, 512, 529, 594, 751, 764, 807, 903, 1052.

Remény: 119, 120, 161, 167, 168, 194, 211, 237, 273, 277, 281, 284, 293, 319, 320, 332, 336, 387, 474, 483, 507, 606, 607, 660, 989–996, 999, 1000, 1008, 1030–1034, 1036, 1049.

Rend: 421, 729, 806.

Rózsafüzér: 621.

– **SZ** –

Szabadság: 144, 154, 156, 712, 720, 819, 820, 1043.

Szamár: 330, 380, 381.

Szegénység: 46, 524, 728, 732, 807–810, 888, 997.

Szemlélődés: 74, 80, 86, 229, 230, 261, 262, 297, 435, 437, 439, 441, 506, 537, 538, 737–749, 1014.

Szent Család: 549, 551, 624.

Szentek egyessége: 107, 251, 462, 470, 471, 583, 630–632, 640, 651, 692, 846, 925, 956, 982.

Szentháromság: 2, 261, 285, 430, 482, 543, 555, 932, 1015.

Szent József: 272, 551–554.

Szentlélek: 2, 68, 424, 429, 430, 514–516, 759, 860, 923, 924.

Szentségek: 643.

Szeretet: 28, 100, 146–152, 260, 299, 443, 504, 528, 760, 768, 816, 877.

Szív: 45, 98, 204, 315, 316, 412, 414, 428, 477, 486, 490, 492, 505, 598, 693, 750, 755, 867, 868, 872, 876, 877, 950.

Szolgalat: 72, 83, 138, 144, 146–152, 308, 310, 368, 469, 562, 612, 683, 699, 853, 861, 1045.

Szorgalom: 696, 698, 701, 705, 706.

– **T** –

Tanítás: 104, 132, 479, 579, 580, 634, 635, 694, 840, 841, 895, 918, 938, 966, 974, 976.

Tanítóhivatal: 133, 581, 585, 633.

Tanulás: 43, 467, 841.

Tanúságtétel: 36, 95, 118, 140, 450, 452, 463, 479, 560, 694–697, 709, 723, 899, 909, 980.

Társmegváltók: 4, 5, 23, 26, 52, 55, 232, 374, 377, 669, 674, 970.

Tekintély: 727, 884, 885.

Természetesség: 140, 143, 508.

Természetfeletti élet: 2, 5, 39, 97, 122, 173, 179, 183, 212, 261, 418, 425, 511, 516, 602, 605, 654, 673, 755–792, 875, 886, 913, 927, 932, 1016, 1018.

Természetfeletti látás: 50, 53, 96, 125, 245, 278, 459, 506, 507, 510, 573, 609, 651, 657, 680, 708, 709, 730, 749, 763, 908, 996, 998, 1001, 1017.

Testvéri feddés: 146, 147, 455, 566, 567, 577, 641.

Testvériség: 98, 99, 146–152, 251, 454, 455, 460, 469, 471, 557, 561–563, 641, 846, 940.

Tisztaság: 89, 90, 91, 92, 315, 317, 413, 414, 415, 553, 691, 845, 864.

Tisztítóűz: 1046.

Törvény: 104, 259, 466, 722.

Türelem: 708.

– V –

Vakmerőség: 216, 218, 260, 676, 711, 716, 977.

Vidámság: 28, 54, 105, 149, 151, 174, 180, 183, 239, 266, 269, 275, 308, 332, 368, 392, 423, 504, 520, 590, 591, 648, 677, 814, 816, 858, 914, 1005, 1006, 1021, 1024, 1054.

Világ: 15, 23, 102, 130, 434, 530, 569, 678, 703, 710, 848, 901, 916, 927, 943, 947, 975, 983, 1018.